

S.C. SPEARMAN CONSULTING SRL

**ПРОУЧВАНЕ ОТНОСНО
ИДЕНТИФИЦИРАНЕТО НА
ПЛАНИНСКИ МАРШРУТИ ЗА
ВЕЛОСИПЕДЕН ТУРИЗЪМ С
ЕЛЕКТРИЧЕСКА ПОМОЩ В ОКРЪГ
МЕХЕДИНЦИ**

КРАЙОВА, 2018

СЪДЪРЖАНИЕ

Въведение	3
1. Цели на проекта	5
2. Изследователска методология ..	6
3. Природни богатства на зоната	7
3.1. Географско разположение на окръг Мехединци	7
3.2. Природно туристическо наследство на окръг Мехединци	8
4. Избор на маршрут за планинско колоездене с електрическа помощ	10
5. Маршрут за планинско колоездене с електрическа помощ с потенциал за устойчиво развитие на туризъм	15
5.1. Маршрути за планинско колоездене в Планини Мехединци и Плато Мехединци ..	15
5.2. Маршрут за планинско колоездене в Дунавската Клисуре и планина Алмажулуй	39
Библиография	58
Приложения	60

Въведение

Широко признато е, че туризмът заема централно място в световната икономическа дейност и създаването на работни места и че играе съществена роля по отношение на приходите от износ и вътрешната добавена стойност. Средно това е пряк източник на 4,2% от БВП, 6,9% от заетостта и 21,7% от износа на услуги за страните от ОИСР (Организация за икономическо сътрудничество и развитие), всички от които са еквивалентни или малко по-високи, от тези, специфични за 2014 г. В световен мащаб международните пътувания (нощувки) донесоха над 1,2 милиарда евро през 2016 г., което е с 46 милиона (3,9%) повече спрямо предходната година. Тази цифра трябва да достигне 1,8 милиарда евро до 2030 г., тъй като увеличаването на международните туристически посещения в развиващите се страни трябва да бъде два пъти по-високо от това в развитите страни. Следователно пазарният дял на развиващите се туристически страни следва да нарасне от 45% през 2016 г. на 57% през същия период. Франция, Съединените щати, Испания и Китай остават в челните редици на международния план за посещение през 2016 г., докато Китай, Съединените щати и Германия са основните източници на пазара във всеки един от своите региони (Световната търговска организация (СТО), 2017a).

Страните-членки на ОИСР, които представляват малко над половината (55%) от общите посещавани дестинации в света през 2016 г. (в сравнение с 54% през 2014 г.), запазват важно място в международния туризъм. След като напредва по-бързо от глобалните посещения през 2014 г. (6,4% спрямо 4,2% в световен мащаб), международните посещения в страните-членки на ОИСР намаляват, като средният темп на растеж се стабилизира на 3,9 през 2016 г. (в сравнение с 3,9% в световен мащаб и 4,7% в ЕС28). Въпреки че средният годишен темп на растеж на ОИСР (4,9%) е малко над средното за света, цифрата за 2016 г. отразява низходяща тенденция по отношение на пристигащите в района в сравнение с дългосрочната глобална цифра, където има намаление на своя пазарен дял. По-конкретно, 14 страни от ОИСР регистрираха двуцифрен годишен ръст през 2016 г. Това беше над 20% в четири от тях (Чили - 26%, Корея - 30,3%, Исландия - 39%, Япония - 21,8%), но са намалели с повече от 10% в Белгия, Латвия и Турция. Международните посещения се увеличиха с 10% в най-малко осем страни-партньори на ОИСР (Южна Африка, България, Колумбия, Коста Рика, Литва, Малта, Филипините и Румъния).

Последните развития в туризма ясно показват, че той продължава да се разраства и разширява. Срещата на високо равнище по въпросите на туристическата политика за устойчив и приобщаващ растеж от 2017 г. (ОИСР) даде възможност да се признае потенциалната ѝ движеща сила в устойчивото развитие в страните-членки на ОИСР и страните партньори. Такава роля се осигурява, когато се основава на добре обмислени политики и ефикасно и ефективно управление и управление. Публичните органи са в добра позиция да ръководят и подкрепят такъв процес, но такава цел постепенно се налага само ако се намеси в интегрирана рамка, основана на структури, които мобилизират частния сектор и много други организации и органи, нива, чиито дейности могат да повлияят върху представянето и ползите от туризма.

Туризмът е силно трудоемък сектор и е съществен източник на заетост в страните от ОИСР. Може да допринесе значително за създава работни места. Туризмът създава работни места за възрастни хора с различни нива на квалификация и предлага възможност за навлизане на пазара на труда, придобиване на професионален опит и умения и напредък към по-високи и по-добре платени работни места.

Между 1995 и 2015 г. делът на полуквалифицираните професии на всички работни места намалява в почти всички сектори на икономиката, като данните се събират на извадка от страните от ОИСР. През този период секторът "хотели и ресторанти" показва втори темп на растеж от 45% на висококвалифицираните работни места и бе достигнат от 70% само от "Дейности, свързани с недвижимо имущество, отдаване под наем и бизнес услуги (OECD, 2017e).

Бъдещето на туризма ще се ръководи от широкообхватни обществени, икономически, политически, екологични и технологични мутации, които са източник на риск, на възможности и

предизвикателства. Тези "мегатенденции" се формират бавно, но след като са вкоренени, те оказват дълбоко и трайно влияние върху човешката дейност, възприятия и процеси, включително върху туристическия сектор. Четири мегатенденции вероятно ще имат значително въздействие и значение за туризма:

- а) развитието на туристическото търсене;
- б) устойчив растеж на туризма;
- в) структурни технологии;
- г) мобилност на пътниците.

През следващите десетилетия нарастването на доходите и проучванията в развиващите се страни, продължаващото застаряване на населението на света и появата на нови потребителски групи ще променят структурата на туристическата икономика. Демографските промени ще задълбочат туристическото търсене през следващите години. Някои тенденции, като устойчив растеж на световната средна класа и демографско застаряване, водят до това, че населението на света като цяло ще бъде по-богато и по-старо през идните десетилетия. Освен това, развитието на новите поколения ще подкопае критериите, които в момента управляват туристическия пазар. Всъщност поколенията Y и Z ще се превърнат в ключови играчи в мобилността и тяхното поведение при пътуване може да доведе до значителни промени. В резултат на това развитие не само поведението на пътниците, но и техните нужди и изисквания вероятно ще се различават много от това, което са днес - което ще създаде нови възможности и нови предизвикателства за бъдещето и вероятно ще доведе до спад в сегашната западна концепция, която доминира в пътуванията, празниците и практиките, свързани с тях (Kuusä и Rantala, 2016).

Туризмът е човешка дейност, която зависи от природните ресурси, но същевременно допринася за тяхното изчерпване. Подобно на други сектори на икономиката, туризмът допринася значително за потреблението на енергия и емисиите на парникови газове. Той също така допринася за използването на прясна вода и почва, за деградацията на околната среда и за неустойчивото потребление на храни.

Туризмът може да бъде важна част от прехода към по-малко замърсяваща и икономична икономика при използването на ресурсите. Имайки предвид неговия хоризонтален характер и връзките му с много други икономически сектори, дори по-малко важни подобрения могат да имат значителни последици. Отчитайки потенциала ѝ за развитие на Програмата за развитие до 2030 г. - обобщаване на устойчиви модели на потребление и производство, които са едновременно ресурсно ефективни и генерират по-добри икономически, социални и екологични резултати - 2017 бе обявена за "Международната година на устойчивия туризъм за развитието на ООН".

Новите технологии продължават да реконфигурират пазарите и икономическите сектори по целия свят, а скоростта и големината на тези промени изглежда нарастват. През последните десетилетия технологичният напредък направи пътуването много по-достъпно, достъпно и по-леко за всички и в бъдеще би могло да промени напълно това, което се счита за туризъм (интегрирано издаване на билети, плащания чрез мобилни телефони, например). По този начин непрекъснатото усъвършенстване на техниката на виртуалната реалност позволява да се схване, че виртуалният туризъм ще допълни или замени физическите пътувания. Вместо това, стиловете на живот стават все по-дигитални и свързани, възможността за „прекъсване на връзката“ и преживяване сред природата, не-дигитално изживяване по време на пътуване може да бъде по-привлекателна от чисто дигитално. Все още не е ясно как ще се развива поведението пред лицето на промяната в парадигмата, създадена от тези технологии, но те незабавно създават много възможности и трудности за държавните служители, които искат да позиционират своите национални и местни икономики възможно най-ефективно, да успеят в света на туризъм през 2040 г.

Транспортът е съществена връзка в туристическата система и изпълнява решаващата функция за осигуряване на ефективен трансфер на туристите от мястото им на пребиваване до крайната дестинация, след това на различни места. Местоположението, капацитетът, ефективността и свързаността на транспорта са решаващи фактори за развитието и планирането на дестинациите, тъй като те имат голямо влияние върху мобилността на посетителите и начините за

достъп до предлаганите туристически преживявания на място. Синергиите между транспортните политики и специфичните за туризма политики са значителни и очевидни, а публичните органи играят ключова роля в тяхната експлоатация. Ако транспортната политика има за цел да осигури силна свързаност и задоволителен транспорт за нуждите на икономиката и общността в краткосрочен и дългосрочен план, тя също така обуславя пътуването на туристите до местоназначението. Въвеждането на интегрирани интермодални или трансгранични мултимодални транспортни системи (наземни, морски и въздушни) изисква координирани действия на различни участници, за да се постигнат решения на технически, институционални и финансови въпроси (OECD, 2016с).

По същия начин инвестициите и финансирането са ключови елементи на прехода към устойчиво развитие на туризма (ниски въглеродни емисии, спестяване на ресурси и насърчаване на социалното включване).

Нарастващото значение на туризма в националните и глобалните икономически системи изисква правителствата и всички участващи организации да проучат многомерните последици от гореспоменатите мега-тенденции до 2040 г. и да разработят необходимите публични действия и да насочат бъдещето на този важен икономически участник. И това заключение принадлежи на Световната служба по туризъм.

Проф. д-р Михай Вързару

1. Цели на проекта

Със завиден туристически потенциал, Румъния не регистрира резултати след 1990 г., както се очакваше, от нейните външни партньори, като най-често цитираните причини са лошо управление, липса на инфраструктура и забавяне в популяризирането на цифровите технологии. Липсата на резултати може да се обясни с липсата на съгласувани дългосрочни стратегии и политики, приети от всички участници, както и с желанието да се приложат на практика.

Страната ни може да вдъхнови развитието на туризма в политиките, институциите и инструментите за финансиране и екологичните инвестиции, от добрите практики, които стимулират и подкрепят този преход в страните от ОИСР, постигнали забележителни резултати. Румъния вече започна да разчита на статистиката на ОИСР и това е добър знак. Решението на многобройните проблеми, които възникват в този сектор, включително инфраструктурата и уменията, необходими за задоволяване на бъдещото търсене, изисква интегриран подход, мобилизиращ различни министерства и административни ешелони, с подкрепата и съдействието на индустрията и изследователската общност.

Приемането на дългосрочни стратегии и политики за насърчаване на качеството на работните места и създаването на работни места, овластяването, предприемачеството, иновациите, ефективността на инвестициите и интегрирането на регионалното развитие е от съществено значение за създаването на устойчив и приобщаващ растеж в туристическия сектор, с други думи увеличение, което отчита настоящите и бъдещите икономически, социални и екологични ползи и отговаря на опасенията на туристите, туристическите специалисти, околната среда и приемащите (приемащи) територии.

Определянето на нови изисквания и увеличаването на достъпа на Румъния до европейски и световен пазар представлява, в настоящия контекст на развитието на туризма, естествен подход за всички участници. Такъв подход не е абсолютна новост, тъй като етапът на развитие на туризма в Румъния е на ниво, което позволява преди всичко имитационно поведение на това, което се случва във Франция, Испания, Италия, Швейцария, САЩ или Гърция, Хърватия и др.

Велосипедният туризъм, например, е пазар от години, който премина през появата на страни като Германия, Франция, САЩ, Канада, Швейцария и др. Повече от 2 милиона канадци са практикували този спорт през 2011 г. (изследване РМВ, 2012) и 9 милиона през 2016 г. Франция е

на второ място в света след Германия. През същата година оборотът на Франция в колоезденето надхвърля 2 милиарда евро, като 16 000 работни места и местни инвестиции надхвърлят 1,5 милиарда евро.

Трансграничният район на Румъния и България предлага необикновен район с богато културно и природно наследство, но където туризмът няма атракции, насочени към сегмента на любителите на планинските приключения. Освен планински туризъм и планинарство, планинското колоездене предлага забележителни преживявания и може да се превърне в туристическа атракция за много любители на приключенията в тази област. Екологично по отношение на използваните инструменти, колоезденето може да насърчи приятелско отношение към фауната и флората в региона. Появата и развитието на индустрията за електрически велосипеди може да означава възраждане на търсенето на планински туризъм поради много причини, най-важно за румънския потребител е, че той предлага важна помощ при изграждането на маршрутите и намаляването на физическите усилия.

Основната цел на проекта "Съвместно приключение в планинските пътища", код е-MS 384, реализиран от Румънската асоциация за електронна индустрия и софтуер, клон Олтения, е да подкрепи устойчивото развитие на трансграничния туризъм в Румъния и България и да увеличи популяризирането планински райони в окръг Мехединци и в областите Видин и Монтана, чрез създаване на нови продукти и услуги и чрез пряко участие на всички заинтересовани страни в развитието на туризма в региона. Новото туристическо предложение ще увеличи броя на любителите на планината и ще популяризира трансграничната планинска окръг в Мехединци, Румъния, както и във Видин и Монтана в България. Насърчаването на планински туризъм и планинските велосипедни пътеки, създадени в рамките на проекта, ще увеличи броя на туристите, посещаващи тази уникална част от региона. Планинските електрически велосипеди ще защитават и насърчават приятелското отношение към природата в трансграничния планински регион.

В същото време планинският туризъм може да увеличи броя на работните места и да подобри препитанието на местните жители, да създаде нови туристически услуги и с увеличаването на броя на туристите, да увеличи приходите в регионите в Северозападна България и югозападна Румъния.

Целта на настоящото изследване е да се определят подробно всички видове маршрути за планинско колоездене (маршрути с различна степен на трудност) в окръг Мехединци, както и естественото наследство, до което те осигуряват достъп. Тази основна цел е да се подобри устойчивото използване на съществуващото природно наследство, туристическата инфраструктура. Като алтернатива, друга цел на проучването е да се създаде единна методология за проучване на естествения потенциал на всеки от трите региона (1 окръг в Румъния и 2 области в България, от целевата област на проекта).

2. Методология на изследванията

Методологичната и теоретико-научната подкрепа на изследването използва концепциите, основните принципи и произведения на някои известни автори като Джафари, Лайпър, Форлани, Виктор, Партасаратхи, Корфе-Морло, Лаймер, Саманс, Кюри и Рантала, Мунтяну, Ангелеску, Юла, Бенеа, Блеаху, Деку, Негреа, Плеша, Повара, Вихман, Ботеану, Борлуану, Кокес, Космеску и др. (Jafari, Leiper, Forlani, Victor, Parthasarathi, Corfee-Morlot, Laimer, Samans, Kyurä și Rantala, Munteanu, Angelescu, Jula, Benea, Bleahu, Decu, Negrea, Pleșa, Povară, Viehmann, Boteanu, Borloveanu, Cocean, Cosmescu).

Методологията на изследването включва общи и специфични подходи към туристическите концепции и инструменти, както и към неговия сегмент за планински велосипеди. За практическата част, акцентът беше поставен върху метода на изследователското действие, върху казуса, върху примери за бенчмаркинг, използвани главно в класификацията на пътеки за

планинско колоездене в района на Мехединци. Информационното осигуряване на изследването включва, освен изучаваната библиография, правилата на WTT, ОИСП и други международни органи, законодателните и нормативни актове в областта на планинския туризъм в Румъния и Европейския съюз, други данни, представени от Националния статистически институт (INS) от Румъния, специализирани уебсайтове и др.

Научната новост на изследването е преди всичко изследването на приноса, който планинският туризъм, по-специално колоезденето с електрически велосипеди, може да има в устойчивото развитие и в съживяването на туристическата зона, представена от окръг Мехединци. Трансграничната перспектива предлага допълнителни възможности за развитието на планинското колоезденето в Румъния, като предлага все по-разнообразни атракции, които могат да улеснят увеличаването на привлекателността на района и търсенето.

Структурата на проучването е в съответствие с тежестта на този проблем и съдържа въведение. Ключа за успех е постигането на богата, балансирана и хомогенна оферта, включваща туристически фирми, местни и областни органи на държавната администрация, национални органи, министерства с компетенции и отговорности в туризма, правителството на Румъния, пет части, заключения, приложения и библиография. Съдържанието на петте части и редът им бяха избрани по такъв начин, че да се спазват принципите на научната строгост, последователност, консистенция и съдържание на труда, систематизацията и психо-педагогическите принципи, свързани с достъпността на информацията, съгласуваността на идеите и на тяхната нарастваща сложност.

В опит да предоставим полезен инструмент в тази сфера, ние се доближихме до теоретичните аспекти от литературата, различните мнения на специалистите, както и практическите аспекти, наблюдавани в изследването, което ни позволи да извлечем някои наблюдения и мнения. Въпреки това, редица въпроси не могат да бъдат включени в проучването, или поради ограничения достъп до редица научни статии и изследвания, или поради личния потенциал да се възползват от проблемите. Следователно винаги могат да се усъвършенствам и съм благодарен на всички предложения и препоръки.

3. Природните богатства на района. Наследството на природния туризъм на окръг Мехединци

3.1. Географско разположение на окръг Мехединци

Разположен в югозападната част на страната, окръг Мехединци се отличава като добре индивидуализирана административна единица със стара традиция, чието съществуване е било и е тясно свързано с река Дунав и "плата" в Мехединци.

Обединена част от Карпатско-дунавското пространство, където географският пейзаж представлява хармонично съчетание на нейните елементи, осигурява от древни времена благоприятни условия на етногенеза и поддържане на коренното население през вековете.

На запад, окръг Мехединци е в непосредствена близост до окръг Караш-Северин; границата започва от сливането на потока от Крайова с водите на река Черна (мястото, наречено „La schit“), продължава по долината на река Черна до потока Цъсна, следвайки малка част от нея. От Долината на Цъсна границата се изкачва до главния връх на планината Мехединци, връх Инълъци Маре (1301 м), преминава над Колци Пиетрей (1229 м), напускайки масива Домоглед

(1105 м) на запад; Продължава по Креаста Кокошолуй (в превод -Гребена на Петела) (917 м), след което се спуска до долината на река Черна, която пресича южно от Топлец.

Източната граница на окръг Долж е образувана от синусоидна линия, започваща от Гура Мотрулуй, преминаваща през Къмпия Аналта (в превод Високата равнина) на Бълъчицей на изток от местностите Цънцару , Долината Маркулуй, Смадовица, Корзу, Опришор, Джемени, пресичаща долината Дринчей, продължавайки беше до вливането на река Дринчей в река Дунав.

Южната граница е естествена граница, образувана от река Дунав, която е част от държавната граница със Сърбия, до вливането на река Тимок в река Дунав и част от държавната граница с България от устието на долината река Тимок до устието на Дринчей. в река Дунав.

Между тези граници територията на окръг Мехединци обхваща площ от 4 900 кв. км, което представлява 2,1% от повърхността на страната.

3.2. Наследството на природния туризъм на окръг Мехединци

Релефът на областта, съставен от планини, плата и равнини, се появява под формата на амфитеатър, разположен на стъпки, които се спускат от север-северозапад към югозапад. Разпределението на релефите на ниво над 1 400 м, между връх Стан (1448 м) и около 40 м в Дунавските заливни площи, доказва голямото разнообразие на релефа, характерен за цялата територия на страната. Най-високата точка е разположена в западната и северозападната част на окръга и е представена от източните и южните върхове на планина Алмаж и планина Мехединци.

Планините Алмаж в западната част на окръга имат надморска височина между 800 и 1200 м (най-високият връх Свинечеа Маре 1 226 м) и са разположени между депресията Алмаж (Бозовичи) на северозапад, тясната долина река Черна на изток, коридор Любокова-Шопоту на запад и река Дунав на юг.

Планините Мехединци се намират в северозападната част на окръга, по протежение на левия бряг на долината на река Черна, между долината на река Мотру на север и платото Мехединци на юг и изток. Максималната височина е в връх Стан (1446 м) и представлява най-високата точка в окръга. В окръг Мехединци се разгръща целият източен склон и само част от западния склон под формата на дълъг издължен ръб и с широчина, ненадвишаваща 4-5 км.

В планините Мехединци има два основни върха: връх, подчертаван от върховете на Феригари (928 м), Колцул Пиетри (1229 м), Чиолану Маре (1135 м) и Чиолану Мик (1048 м), а вторият чрез върховете Костегу Маре (1325 м), Пиатра Алба (1335 м) и Брускан (1300 м). По стръмните склонове на Мехединци са височините: Инълъцу мик (1146 м), Инълъцу маре(1301 м), Жианцу Кърлиг (1208 м), Жианцу маре(1308 м) и връх на Стан (1466 м). Colțul Pietrii (1229 m), Ciolanu Mare (1135 m) și Ciolanu Mic (1048 m), iar cea de-a doua prin vârfurile Costegu Mare (1325 m), Piatra Albă (1335 m) și Bruscan (1300 m). De - a lungul abruptului mehedintean se înșiră înălțimile: Înălățu Mic (1146 m), Înălățu Mare (1301 m), Geanțu Cîrlig (1208 m), Geanțu Mare (1308 m) și Vârful lui Stan (1466 m).

В подножието на планината Мехединци се разкрива по-ниско ниво от около 400-500 м, известно като Плато Мехединци, продължава на юг и югоизток с хълмовете Мотру и Високата равнина на Бълъчица.

В резултат на геоложката си структура (кристални шисти, мезозойски варовици), релефни форми (дълбоки и тесни долини, понякога под формата на дефилета, пещери), тектонична фрагментация и др. Плато Мехединци може да се класифицира като планина, но в същото време, поради намалената надморска височина (средно 500-600 м), плавните върхове, интензивната хуманизация може да бъде оформена и в хълмистите райони. Плато Мехединци се простира на дължина от 50 км от североизток до югозапад и на 20 км в ширина, покривайки площ от около 1200 км².

Въпреки че цялостният аспект на релефа е гладък, релефът е силно фрагментиран, пресичан от множество дълбоки и тесни долини със стръмни склонове, труднодостъпни; най-характерните примери са долините на Тополница, Кошущей и Бахней. Кристалните и варовикови скали, действащи по различни начини, имат различна морфология с много разнообразни пейзажи. На няколко десетки метра се прави преходът към най-ниския релеф на окръга в южната му част на равнината Блахница, равнината Пунгина и малка част от равнината Бъйлещи.

На територията на окръг Мехединци има много различни геоложки образувания, като възрастова и петрографска структура. Най-старите образувания се състоят от кристални шисти (гнайс, слюдени храсти, амфиболити и др.) с широко разширение в платото Мехединци, особено по долината на река Бахна и допира между пиемонт и платото Мехединци. Тук се намират и най-старите изкопаеми геоложки формации в Карпатите (в района Обърша Клошани), от силурския век, към които се добавят шисти с граптолити.

Широките разширения имат и мезозойни седиментни отлагания, много от които са изградени от варовикови скали, които придават специален карстов пейзаж, с широки разширения в Плато Мехединци и в делтата на Дунав.

В депресионната зона между Платото Мехединци и Пиемонт на Мотру, както и в цялата хълмиста зона, много неозикови седиментни отлагания, образувани главно от пясъци, глини и площади, с чести гнезда на вкаменелости.

По своето местоположение в югозападната част на страната, окръг Мехединци има умерено континентален климат, където се усещат субдредизеоморски влияния. През цялата година, но най-вече през зимата, над окръга, има инвазии на маси от топъл и влажен въздух със средизеоморски и океански произход. По този начин зимите в тази част на страната са по-меки; валежите се появяват под формата на суграшица и сняг. Преобладават ветрове в западните и югозападните зони, а замръзвания има по-рядко и с по-малка интензивни. Летата обикновено са топли, понякога с температури над 35 ° C, поради нахлуването на тропически горещ въздух. В някои лета в югоизточната част на окръга се наблюдават суши, поради проникването на континенталния въздух от изток-североизток.

Хидрографската мрежа на окръг Мехединци е представена от две основни артерии - Дунав и Мотрул - и множество вторични артерии, някои с постоянен режим, други с временен режим. Хидрографската мрежа показва очевидни разлики в плътността, по-висока в планините Алмаж, в депресията между платото Мехединци и Пиемонт на Мотру (0.5 - 0.7 km / km²) и по-малки в планините Мехединци, платото Мехединци и в равнинните райони (по-малко от 0,4 km / km²).

Река Дунав, от общата дължина от 1075 км, която пресича нашата страна, 220 км, минава на територията на окръг Мехединци, като започва от устието на Полошеве, на запад, близо до вливането на река Дринче в Дунав, на изток. В планинския район Дунав е създал една от най-грандиозните клисури по целия си път - Транскарпатското дефиле - дълго около 130 км, започвайки от Базиаш и до Гура Ваий, голяма част от която се намира на територията окръг Мехединци. В този сектор Дунав е дълбок и представя редица басейни и проливи, през които са свързани двете съседни депресивни единици (Паноник, на запад и Понтийски, на изток).

Баражът "Железни врата" е с дължина 430 м и ширина 60 м. Има два шлюза за навигация: единият от към румънският Бряг, а другият от към сръбският бряг, които осигуряват непрекъснат навигационен поток в оптимални условия. Мощността на хидроцентралата в румънската страна е над 1000000 kW и годишно производство от 5 милиарда kw.

Езерната система е представена от язовира за съхранение на Желязната врата със специално икономическо значение, езерото, образувано след изграждането на язовира от Гура Въий - Сип. Езерото е с дължина повече от 230 км, площ от около 700 км² и обем вода от 12 км³. В района на Плато Мехединци има няколко временни езера: Затонул Маре, Затонул Мик, Поноаре, Горновица и Балта.

Съществуването на мезозойни варовици и конгломерати позволява съхраняването на големи количества подземни и дълбоки води, които понякога се появяват на повърхността под

формата на извори (извора на Кошущей, извора Бребиной, извора Булбей, извора Ръйенилор и др.), те са основните източници, които хранят реките в зоната.

На територията на областта има 2 основни защитени зони: Природен парк Железни врата и Геопаркът на Плато Мехединци (включително местността от значение за общността ROSCI0198 Плато Мехединци).

В Природния парк на Железни врата се припокриват 3 зони от Натура 2000, както следва:

а) Полето ROSPA0026 Дунав-Базяш- Железни врата, с площ от 10120,4 хектара, съгласно Правителственото решение №. 1284/2007, впоследствие изменено и допълнено;

б) ROSPA0080 Планините Алмъжулуй- Локвей, с площ от 118141,6 хектара, съгласно Правителственото решение №. 1284/2007, впоследствие изменено и допълнено;

в) ROSCI0206 Железни врата, с площ от 124293,0 хектара, съгласно Заповед на министъра на околната среда и устойчивото развитие № 1964/2007, впоследствие изменено.

4. Избор на маршрути за планинско колоездене с електрическа помощ

Постигането на основната цел на настоящото проучване беше, на първо място, идентифицирането на потенциалните маршрути, по които може да се развие планинското колоездене в окръг Мехединци и, от друга страна, предварителна класификация, като се избере най-представителният от тях съгласно съответните критерии. Идентифицирането на маршрутите се основава на информацията в литературата, предоставена от областните организации и органи, общинските съвети и съществуващите в предприятията и други туристически организации, участващи в такива дейности. Повечето от необходимата информация за тези маршрути са тествани от специалисти по география и туризъм.

Теоретичният и практически подход доведе до анализ на туристическото наследство, до което може да се стигне с практикуване на колоездене с електрическа помощ и 15 маршрута, по които може да се практикува този вид туризъм, разположени в две области на интереси на областта, съответно Планините Мехединци и Плато Мехединци, от една страна, и Дунавската Клисурa и планините Алмажулуй, от друга.

Поради бюджетни причини, но предвид възможностите на участници в туризма в зоната на ефективна подкрепа и насърчаване на такъв проект, настоящото проучване предложи да се анализират и разработи 10 маршрута за електрически велосипеди. За избора на 10-те маршрута моделът, предложен от Френската федерация по туризъм и Федерацията на френските велосипедисти през 2016 г., беше използван по инициатива на министерствата на екологията, устойчивото развитие и енергетиката и Министерството на икономиката, индустрията и цифровите технологии във Франция.

С близо 4,5 милиона практикуващи, планинското колоездене е една от най-спортните дейности на французите. За да подкрепят неговото развитие и да улеснят достъпа до тази спортна практика в природата, френските велосипедни федерации (FFC) и велосипеден туризма (FFCTs), в съответствие с поверените им от държавата правомощия, са определили правилата за техническа класификация, безопасни и оборудвани с велосипедни пътеки за планинско колоездене.

За да се улесни разбирането на класификацията на маршрутите за планинско колоездене, двете федерации са решили да хармонизират своите мрежи за класификация на пътеки за планинско колоездене. От 2016 г. оценката на трудността на пътека за планинско колоездене се определя въз основа на единен документ, заверен от двете федерации. Тази съгласувана дейност ще позволи на практикуващите, които използват хиляди километри маркирани пътеки за планинско колоездене, да имат по-добра четивност на офертата за планински туризъм на терен.

Тази хармонизация ще опрости и дейността на управителите на планински велосипеди. По този начин двете федерации са допринесли за съгласуваното развитие на колоезденето в планинския отдиш. Критериите, използвани за класифициране на велосипедните маршрути за планинско колоездене и свързаните с тях мрежи, са посочени в таблици 1 и 2.

Трябва да се отбележи, че символиката на цветовете предлага, както бе споменато по-горе, информация за достъпността на алеите за колоездене, без да се споменава колоезденето с електрическите планински велосипеди (Таблица № 3).

Таблица №1

**КРИТЕРИИ ЗА КЛАСИФИКАЦИЯ, ИЗПОЛЗВАНИ ПРИ КАРТОГРАФИРАНЕТО
НА МАРШРУТИ ЗА КОЛОЕЗДЕНЕ С ЕЛЕКТРИЧЕСКА ПОМОЩ**

№	Критерий за класификация	Нива на критериите (км)	Брой асоциирани точки
1.	Дължина на маршрута (км)	< 20	1
		21- 40	2
		41- 60	3
		> 60	4
2.	Височина на маршрута (m)	> 250	1
		251-500	2
		501-850	3
		> 850	4
3.	Видът на пътя	Стабилизирана пътека / маршрути, която може да бъде асфалтирана	1
		Пътека с почва или трева, достатъчно широка, за да може да премине превозно средство (транспортно средство)	2
		Пешеходна или тясна пътека (преминава един турист)	3
4.	Необходима техника за Велосипедисти	Достъпът не изисква специална техника	1
		Достъпът изисква първо ниво на VTT пилотиране. Наличието на малък брой препятствия, без реални трудности, без специални техники за опасностите (писти, камъни, влажни зони)	2
		Упражнението изисква сертифицирани технически качества за планински велосипеди. Многобройни препятствия по маршрута	3
		Достъп, който изисква перфектно владение на всички VTT техники. Много трудна обиколка с тестови зони в много сектори, със стръмно спускане или изкачване	4

Таблица №2

**МРЕЖА ЗА КЛАСИФИКАЦИЯ НА МАРШРУТИ ЗА
КОЛОЕЗДЕНЕ С ЕЛЕКТРИЧЕСКА ПОМОЩ ***

№	Свързан цвят	Общо точки
1.		4-5
2.		6-8
3.		9-12
4.	EAGRA	13-15

* ЗАБЕЛЕЖКИ

Тази мрежа е само инструмент за подкрепа при класификацията на планинските маршрути за електрически велосипеди. По време оценяването на променливата трудност крайната оценка взема предвид за всеки критерий най-високото ниво. За да се гарантира надеждността, оценяването на всеки критерий не трябва да се подценява. Класификацията не отчита метеорологичните рискове, които могат да увеличат трудността на маршрута.

Таблица №3

ДОСТЪПНОСТ НА МАРШРУТИТЕ ЗА ВЕЛОСИПЕДНАТА РАЗХОДКА

	4 - 5 звезди	Много лесно	Идеален за разходка със семейството
	6 - 8 звезди	Лесно	Достъпен за всички практикуващи
	9-12 звезди	ТрудНО	За туристи, които често използват велосипеда
	13-16 звезди	Много трудно	За опитни туристи и спортисти

По пространствени причини и за улесняване на анализа, пътеките за планинско колоездене са символизиран от зона, съответно А, за планините Мехединци и плато Мехединци, и В, за Дунавската Клисуре- Планините Алмажулуй. Към този основен символ е добавен специален пореден номер, както е показано в таблица 4.

Таблица №4

**ПЪТЕКИ ЗА ПЛАНИНСКО КОЛОЕЗДЕНЕ С ЕЛЕКТРИЧЕСКА ПОМОЩ
АНАЛИЗИРАНИ С ОГЛЕД НА ТЕХНИЯ ПОДБОР И ТЕХНИТЕ СИМВОЛИ**

№	Символ на пътеката	Специфичен маршрут
1.	A1	Чирешу (Пункт на планинското спасяване) -Бахна-Иловица-Метериз-Креаста Кокошулуй-Тополова-Валеа Бахней-Чирешу (Пункт на планинското спасяване)
2.	A2	Чирешу- Жупънеши -Балта – Маларишка -Деалул Бътълией-Чирешу
3.	A3	Чирешу-Марга-Широка-Сфоеа-Маларишка-Подени-Валеа Бахней- Пункт на планинското спасяване- Чирешу
4.	A4	Подени-Тополова-Възвишенията на Планини Мехединци-

		Балта Чербулуй- Горненци-Подени
5.	A5	Поноареле – Чептурени-Бърѝаку-Валеа Урсулуй- Краку Мунтелуй- Поноареле
6.	A6	Поноареле- Дефиле Бълуцей- Бала де Сус- Бративоеиши- Баиа де Арама- Гърдънеасш- Поноареле
7.	A7	Поноареле- Дефиле Балуцей- Бусеши- Поноареле
8.	A8	Исверна- Наданова- Черна връх – Фиризу-Дълбочица- Бусеши-Исверна
9.	A9	Исверна-Селищеа- Валеа Верде-Годеану-Обършиа Клошани- Стънеши-Бърѝаку- Валеа Урсулуй-Наданова-Горновица- Исверна
10.	A10	Балотешци-Бървънешци-Кълинеши де Сус-Широка-Годеану- Скиту Тополничей-Балотешци
11.	A11	Дробета Турну Северин- Халунга- Скиту Тополничей- Жидошица- Дробета Турну Северин
12.	A12	Дробета Турну Северин-Деалул Въръник- Жидошица- Скънтеиешци- Чернеце- Дробета Турну Северин
13.	B1	Дубова-Мракониа- Бигър- Пояна Равна- Валеа Пониковеи- Дубова
14.	B2	Дубова – Валеа Сатулуй-Деалул Кочинилор- Пояна Равна- Ейбентал- Дубова
15.	B3	Ешелница-Брегада- Ешелница

Необходимите данни за класификацията, свързани с всеки от 15-те маршрута, от които 12 са разположени в района на Планините и Плато Мехединци, а останалите 3 са част от Дунавската Клисурa – Планините Алмажулуй, бяха извлечени от техните описателни листове и включени в таблицата № 5. След обработката, имат пунктажи и асоцииран цвят, свързани с всеки от 15-те анализирани маршрута.

Таблица №5

РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ОБРАБОТКАТА НА ДАННИТЕ ЗА КЛАСИФИЦИРАНЕ НА
МАРШРУТИ ЗА ВЕЛОСИПЕДНИС ЕЛЕКТРИЧЕСКА ПОМОЩ

№	Символ на маршрута	Критериите за подбор								Общ точки	Асоцииран цвят
		Дължина		Височина		Тип път		Техника			
1.	A1	44,4	3	912	4	Пътека	3	Ниво 3	4	14	
2.	A2	31,3	2	675	3	Писта	2	Ниво 1	2	9	
3.	A3	34,8	2	679	3	Пътека	3	Ниво 2	3	11	
4.	A4	41,0	3	1132	4	Пътека	3	Ниво 3	4	14	
5.	A5	18,0	1	598	3	Писта	2	Ниво 2	3	9	
6.	A6	36,0	2	588	3	Писта	2	Ниво	3	10	

								2			
7.	A7	21,5	2	562	3	Писта	2	Ниво 2	3	10	
8.	A8	51,2	3	698	3	Пътека	3	Ниво 2	3	12	
9.	A9	49,3	3	698	3	Маршрут	1	Ниво 1	2	9	
10.	A10	36,6	2	701	3	Писта	2	Ниво 1	2	9	
11.	A11	45,0	3	245	1	Маршрут	1	Без	1	6	
12.	A12	37,6	2	393	2	Маршрут	1	Без	1	6	
13.	B1	62,3	4	829	3	Пътека	3	Ниво 2	3	13	
14.	B2	45,2	3	799	3	Маршрут	1	Ниво 1	2	9	
15.	B3	46,8	3	979	4	Пътека	3	Ниво 1	2	12	

Процесът на избор на велосипедни маршрути за планинско колоездене с електрическа помощ не е толкова прост, колкото изглежда на пръв поглед, тъй като директното използване на резултатите от класификацията може да доведе до елиминиране на онези, които са отбелязали по-малко точки, което не е правилно от няколко гледни точки. На първо място, природното наследство не е правилният обект на класификацията и от тази гледна точка някои много красиви и богати пътеки могат да бъдат премахнати от проекта, защото имат нисък резултат, който не съответства на реалното на търсене. Също така, високата оценка благоприятства маршрутите, достъпни само за професионалисти, но търсещите клиенти, са разнородни и могат да поискат полесни маршрути. Очевидно е, че сред важните фактори, които могат да повлияят на избора, могат да се добавят, например, местните условия и капацитета на местните фактори да подкрепят определени обезпечителни инвестиции, възможността за достъп до по-голям туристически пазар (чрез трансгранични проекти и европейски програми за туризъм и др.).).

От сериите от 15-те туристически маршрута, анализирани на терен са елиминирани 5, съответно A2, A5, A10, A11 и A12 и бяха премахнати от таблици 4 и 5 а именно:

- Чирешу -Жупънеци- Балта- Маларишка-Деалул Бъгълити- Чирешу;
- Поноареле-Чептурени-Бъръчку-Валеа Урсулуй-Кракул Мунтелуй-Поноареле;
- Балотещи-Бълвънеци-Кълинеци де Сус-Широка-Годеану-Скиту Тополницей –

Балотещи;

- Дробета Турну Северин- Халънга- Скиту Тополницей- Жидошица - Дробета Турну Северин;

- Дробета Турну Северин -Деалул Въръниц- Жидошица -Скънтеиеси-Чернеци-Дробета Турну Северин.

Може да има няколко аргумента в подкрепа на това решение, като например:

а) премахнатите маршрути имат природно наследство и туристическа инфраструктура, подобни на други пътеки, запазени в проучването;

б) бяха избрани няколко предложения, започвайки от едно и също място 2, започвайки с местността Чирешу и други 2, започвайки от Поноареле; първоначално бяха представени три предложения от всеки един от тези райони;

в) маршрутите, започващи от Дробета Турну Северин, са напълно елиминирани (3), тъй като те са счетени за по-малко интересни от гледна точка на планинското колоездене и тяхното природно наследство, в сравнение с останалите следи, поддържани в проучването.

5. Маршрут за планинско колоездене с електрическа помощ с потенциал за устойчиво развитие туризъм

След анализ на туристическия потенциал на окръг Мехединци, са избрани 10 маршрута, които имат потенциал да развият колоездене на планински велосипеди с електрическа помощ, разположени в две области на интерес в страната, съответно 7 в планините Мехединци и 3 в Дунавските клисури и в планините Алмажулуй. Техническото описание на всеки маршрут е включено в точка 4.2.1, а приложенията включват конкретни карти, GPS координати за местоположението в gpx и kml.

5.1. Маршрути за планинско колоездене в планините Мехединци и плато Мехединци

A1. Чирешу (Пункт на планинското спасяване) -Бахна-Иловица-Метериз-Креаста Кокошулуй-Тополова-Валеа Бахней-Чирешу (Пункт на планинското спасяване)

Дължината на този маршрут е 44.4 км, максималната надморска височина е 912 м, максималният наклон е 22.5%, с умерен трафик, на 6% асфалтов път и 94% земен път. GPS координатите са 44°48'44,91''N и 22°31'12,77''E.

ОПИСАНИЕ НА МАРШРУТ

Маршрутът започва от Пункт на планинското спасяване (на 2 километра от центъра на Чирешу, на 34 километра от Дробета Турну Северин на път DJ 607B, на 25 километра от Оршова на път DN6 и път DJ607C), близо до пътния мост над река Бахна. Първите 11 км преминават през окръжния път, който следва курса на река Бахна и минава през селата Бахна и Иловица, след което минава по течението на потока Раковъц, продължава през гората и достига Хълмовете на Планините Мехединци под връх Метериз (720 м). Пътеката следва горския път, след 25 километра ще тръгне наляво по пътя, който се спуска до Тополец, след което пътят се изкачва до Креаста Кокошулуй (917 метра) до пресечката с пътя, който се спуска до Тополова (km 30.5). На кръстовището започва туристически маршрут (син кръст), който се спуска до Бъиле Херкулане през дефилето на Ферегари. Велосипедният маршрут следва долината Тополова и след това долината Бахней е на още 6 км до Пункт на планинското спасяване -Чирешу.

ДОСТЪП

-автомобил: от E70 по национални /общински пътища: 34 km от Северин-DJ 607B, 25 km от Оршова-DN6 и DJ607C
- железопътен маршрут: линия 900 Крайова-Дробета Турну Северин-Оршова-Бъиле Херкулане-Тимишоара

ТУРИСТИЧЕСКИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

Маршрутът не притежава доминиращи антропогенни туристически атракции, но е естествена зона с много природни туристически ресурси.

ПРИРОДНИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

Районът на планината и платото Мехединци се състои от кристални скали, като скалите **Бахна**, и седиментни отлагания от варовици и скали с характер на флиш, принадлежащи на Пънза де Северин, като релефът е представен от хълмове и плата с дълбоки долини, които в варовиковите райони формират естествени дефилета. Един от планинските върхове в района е Метериз с височина 720 метра, Връх Креаста Кокошулуй Пеак, 917 метра, който е част от западната граница на окръг Мехединци. Основният речен коридор в района е Бахна, който извира от платото Мехединци и неговите притоци Раковица и Таровац, се влива в река Дунав.

Други интересни места включват гората и залива Бахна. Това е специфична зона с варовикови ливади, ксерофили до мезоксерофили, във Фестуку-Брометеа е местообитание, образувано в Геопарка Плато Мехединци, степи или субконтинентални ливади (*Festucetalia valesiaca*). Тези ливади са частично естествени, частично антропогенни: те са вторични ливади на мястото на обезлесяване на зимен дъб и габър (*Brachypodio pinnati-Festucetum rupicolae* и *Danthonio-Brachypodietum pinnati*), вторични ливади, мястото на овощни градини или изоставени или унищожени лозя (*Agrostio-Festucetum valesiaca*).

В същото време има и тилио-асерионски гори на стръмни склонове, горички и оврази. Това са смесени гори, състоящи се от смесени видове (*Acer pseudoplatanus*, *Fraxinus excelsior*, *Ulmus glabra*, *Tilia cordata*) от каналите, стръмни скалисти склонове или дебели намотки на склоновете, особено върху варовикови субстрати, но също и върху силикатни субстрати.

В района на **Чирешу** има и ливади, използвани за сенокосни находища, доминирани от *Agrostis capillaris*, с отсъствието на вида *Festuca rubra*. Тези фитоценози принадлежат към *Anthoxantho - Agrostetum capillare* Silinger 1933 (sin.: *Agrostetum tenuis* Szafer, Pawl. et Kulkz. 1923 *Agrostetum tenuis montanum* Isler 1933, *Agrostetum tenuis biharicum* Resmeriță 1965, *Festuceto-Agrostetum tenuis montanum* Csuros et Resmeriță 1960, *Hypochoeri radicatae-Agrostetum tenuis* I. Pop). Те заемат плата, склонове и дори по-високи тераси на ливадите. Вегеталната асоциация е много близо до флористичния и ареалния комплекс. *Festuco rubrae-Agrostetum capillare* Horvat 1951 (*Festuco-Agrostetum* Csűrös et Kaptalan 1964), поради което е много трудно да се разграничи.

В същото време има и дъбови гори (*Quercus dalechampii*), бук (*Fagus sylvatica*) и *Tilia tomentosa* с габър (*Erythronio-Carpinion*). Развиват се на склонове с нисък и среден наклон, с различно изложение, долини, хребети, плата, различни скали: моласа, мергел, варовиков пясъчник, *eutricambosol*, по-дълбоки, слабо киселини, еутрофни,

Мястото с фосили Бахна е природен резерват на изкопаеми, включен в категория IV IUCN, който е палеонтологичен тип. Това място е разположено между Иловица и Бахна и запазва фауната от миоцен (16 милиона години) с двучерупчести, коремоноги и гръбначни животни. Фосилната фауна е разположена в долината Раковъцулуй, Валеа Леспези и Валеа Куркией. Тук срещаме варовиков тип *Leitha* от червени варовикови водорасли, богати на корали, мекотели (*Venus*, *Turritella*, *Conus*, *Pecten*), ехиниди и фораминифери. Има две точки на интерес: една в Иловица, където отлаганията на варовик и глината съдържат многобройни мекотели, ехиниди и фосилни фораминифери, принадлежащи към сарматските, а другата на северозапад от Бахна, до Куркия, където рифовете съдържат много корали, гастроподи, двучерупчести, ехиниди, брахиоподи.

Натура 2000 ROSCI0206 Железните врата се намира на 65% от площта на **Иловица**. Видът пеперуда *Callimorpha quadripunctaria* обикновено се среща в няколко населени места, обикновено в полета, покрайнините на горите, но също и в овощни градини и градини; Тя е

означена ярки капани от " **Пункт на планинското спасяване Чиресу**". Прилепите *Myotis bechsteinii*, *Rhinolophus euryale* и *Myotis capcincius* са докладвани в Cireșu.

АНТРОПОГЕННИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

Елементите на наследството, свързани с човешките селища, са представени по маршрута в село Бахна чрез мелница, датираща от 1890 г. в Чирешу в имението.

Традиционни прояви, свързани с религиозни или светски събития в Иловица-Бала на мартеницата на 28 февруари и Синовете на селото, което се провежда в последната неделя на месец юли в Чирешу (Буноаика)., Празник на пещера Тополница в общината Чирешу.

ТУРИСТИЧЕСКА ИНФРАСТРУКТУРА

НАСТАНЯВАНЕ

- Къща за гости Maria **, Бахан, 8 места. Къщата за гости се намира в село Бахна, на брега на река Бахна, където се влива в река Дунав (17 км от Дробета Турну Северин и на 5 км от Оршова). Къщата за гости разполага с паркинг, тераса на първа линия, 4 стаи със собствен санитарен възел и телевизор. Контакт: 0721251009, 0722849798.
- Къща за гости Maria **, Иловица, 10 места (5 двойни стаи). Къщата за гости предлага паркинг, телевизор, баня с душ, хладилник / минибар, ресторант, тераса. Контакт: 0252314936
- *Хижа* на планинското спасяване в *Чирешу*
 - Пътуващите могат да останат в традиционни къщи, където могат да участват в домакински дейности в село Иловица.

ХРАНЕНЕ

- Ресторанта на къща за гости Maria **, Иловица предлага традиционни и рибни ястия.

ОТДИХ

- Водни спортове Бахна, както и разходка с лодка и риболов

УСЛУГИ

- Услугите за настаняване и хранене са предоставяни от къщите за гости, както и паркинг.
 - Туристическа информация чрез туристическите информационни центрове от Бая де Арама и Дробета Турну-Северин и Оршова, както и чрез туристическия информационен център на природен парк „Железни врати“ - Дубова

А3. Чирешу-Марга-Широка-Сфода-Маларишка-Подени-Валеа Бахней-Пункт на планинското спасяване- Чирешу

Дължината на този маршрут е 34,8 км, максималната надморска височина е 679 м, максималният наклон е 20,7%, с умерен трафик, на асфалтов път в съотношение 17% и по земен път в съотношение 83%. GPS координатите са 44°49'34,86''N и 22°32'15,72''E

ОПИСАНИЕ НА МАРШРУТА

Маршрутът започва от центъра на Чирешу (на 32 километра от Дробета Турну Северин, на DJ607B и на 27 километра от Оршо̀ва, на DN6, след това на DJ607C) в посока село Йупънеши и след 1.5 km завива надясно в югоизточната част на пещерите Корнетул (корнет = варовиков хълм, на който прилича на фуния). В точката, наречена Ла Варница започва туристическата пътека, която се спуска до пещерата Тополница (една от най-големите и красиви пещери) и след това до Просак, където река Тополница започва своя подземен път от почти на около един километър (един от най-забележителните портали в Румъния). Маршрутът продължава до село Марга, на 7,5 километра и достига до DJ670, който свързва Дробета Турну Северин с Бая де Арама и след само един километър, в село Широка, напуска окръжния път и се отправя на север, слизайки на корито на река Тополница по един стръмен наклон. Оттук маршрутът следва течението река Тополница нагоре по течението, минава през село Сфодea и след това по път, който тръгва към Маларишка. От Маларишка пътеката се спуска към Подени, от там следва река Бахна на 11 км отсечка до Пункт на планинското спасяване, откъдето стига до Чирешу.

ДОСТЪП

- автомобилен път: от E70 по национални / общински пътища: 32 км от Северин по DJ 607B, 25 км от Оршо̀ва - по DN6 след това по DJ607C

- железопътен маршрут: линия 900 Крайова-Дробета-Турну Северин-Оршо̀ва-Бъиле Херкулане-Тимишоара

ТУРИСТИЧЕСКИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

ПРИРОДНИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

Карстовите образувания в Плато Мехединци са от варовик линии, нивелирани и фрагментирани, в който мрежата на долината, уловена в подземие, образува големи пещерни системи. На повърхността на варовиковите линии са образувани карстови плата покрити с лапиезури, активни долини, пресъхнали долини (Жупънеши) или пещери известни със своите размери.

Благодарение на разнообразието от екзокарстови и подземни мрежи, Геопаркът на Плато Мехединци се смята за един от най-важните карстови райони в Румъния. В геопарка има над 200 пещери (от които 4 са над 3 км, като всички те са обявени за резервати), като най - голямата е с пещерата Тополница, която е 25 км и се намира в топ 10 на Румъния.

Карстовият комплекс Тополница, който се намира в резерват от 50 хектара, където има много карстови форми с голяма оригиналност (с гигантска пещера, сложна морфология и особено красиви и зрелищни галерии), включва пещерата Тополница с изключителен научен интерес, бяха проследени всички етапи на еволюцията на пещерата, от копаенето до запушването. Галериите възлизат на 12 000 м, разпределени на 5 етажа, от които галерия Раковита от 1570 м е най-впечатляващата спелеологична формация в Карпатите.

Пещерата Тополница е изкопана от три потока: Тополница, Гууринси и Поноръц. Тополница е топла пещера (8,20C-10,80C), която има разнообразието от биотопите и елементите, които съставляват съответните биоценози. Намерени са троглобионни видове, настоящи скелетни останки от хищници, насекомоядни и преживни животни, както и вкаменелости на *Ursus spelaeus*.. Комплексът включва **пещерата Епуран**, която е една от най-интересните спелеологични открития от последната четвърт на 20-ти век, с площ от 1 хектар, е защитена зона, класифицирана в III категория IUCN (с класификация A) и пещерата Фемеилор (На Жените) с галерии, подредени на 2 етажа, но също така и Пояна Лунка Чирешулуй. Тези пещери са затворени за обществен достъп, включително техните езера и подземни извори, в които се помещават специализирани или строго ендемични видове, или които са от особено значение за опазването на прилепите и земноводните.

Други карстови образувания са тези от Балта: пещера Балта - дълга 600 м, пещера Кюречеа - дълга 2.200 м, с варовикови конкреции, течаща вода, пещерна фауна, важна за тяхната морфология и хидрография (община Балта), Равнината на пещерата – е варовиково гладко плато с многобройни долини и постоянен варовик.

Дефилето на Тополница - Южната част на общината Годеану се намира в дефилето на Тополница, ботаническа резервация от 60 хектара. Има карстови форми, които са букови гори, таралежи, зимен дъб, храстови от смрадлика, люляк, *Viburnum lantana*, турски череши и редки екземпляри от *Fritillaria montana* (*Fritillaria montana*), считани за природен монумент. Налице е и богата подземна водна мрежа, която все още е недостатъчно картографирана, със значителни екскурзии до Изверна, Булба и горното по горното течение на Кошици (тук са карстовите извори с потоци 1000-2000 l/s), както и големи изливания в Поноаре (Затон) и Жупънеши ("на езерото"). Тополница също попада под земята за къс участък. Подобно на езерата, най-важното е това от Балта и Тополница.

Пещерата Сфодea се намира в село Сфодea, община Балта и е проучена за първи път през 1962 г. Тя е вкопана в левия склон на долината Тополница на 435 м надморска височина. Това е хоризонтална пещера, състояща се от галерия с дължина 640 м, с подфосилни и активни части, разработени на диаклазова система. Тя е топла пещера (11 ° С през юли), много влажна и леко проветрена, фауната е сравнително богата: коремоноги, изоподи, акари. Следователно пещерата е доста лесна за разходка (Bleahu et al., 1976).

Карстовият извор със скалите на Камъна е ботанически резерват, разположен североизточно от с. Подени и има научен и ландшафтен интерес.

Корнетул Балци е ботанически резерват, разположен североизточно от община Балта с площ от 30 хектара, със субмитериални живи плетове, които са от туристически и научен интерес.

В района на **Жупънеши**, перипаноновите храсти растат върху варовиковите роговици (маркиране на юрското варовиково подреждане на дунавския род, разположено в посока NE-SV), разположено между източните и източните плата на платото Мехединци. Тази варовикова зона се пресича от множество реки, като Кошуцеа, Тополница, Камена, които образуват клисури и други варовикови образувания, наречени корнети (фунии), като най-популярни са Корнетул Чербоани (810 м), Корнетул Бабелор (770 м) и Корнетул Бълци (701 m); други, с по-ниска надморска височина (под 575 м), се срещат в района на Поноарле: Ръйкулеши, Бълуца и Гръдънеаска. Растителността на тези корнети е представена от люлякови храсти (*Syringa vulgaris*), Мъждрян (*Fraxinus ornus*) и рог (*Cornus mas*), откъдето идва и името на корнета, който тези образувания носят.

Също в Жупънеши и Сфодea имат варовикови пасища, ксерофили до мезоксерофили, от Festuco-Brometea. Това местообитание се формира в Геопрак платото Мехединци от степни или субконтинентални ливади (*Festucetalia valesiaca*). Тези ливади са отчасти естествени, частично антропогенни по произход: те са вторични ливади от обезлесяване на зимен дъб и габър (*Brachypodium pinnati*-*Festucetum rupicolae* и *Danthonio-Brachypodium pinnati*), вторични тревни площи, израснали на мястото на изоставени или изсечени овощни градини (*Agrostio-Festucetum valesiaca*)

В района на **Чирешу и Жупънеши** има и пасища, използвани като сенокосни находища, доминирани от *Agrostis capillaris*, с отсъствието на вида *Festuca rubra*. Тези фитоценози принадлежат като *Anthoxantho - Agrostetum capillare* Silinger 1933 (sin.: *Agrostetum tenuis* Szafer, Pawl. et Kulkz. 1923 *Agrostetum tenuis montanum* Isler 1933, *Agrostetum tenuis biharicum* Resmeriță 1965, *Festuceto-Agrostetum tenuis montanum* Csuros et Resmeriță 1960, *Hypochoeri radicatae-Agrostetum tenuis* I. Pop). Те заемат плата, склонове и дори по-високи тераси на ливадите. Асоциацията е много близо до флористичния и ареалния комплекс. *Festuco rubrae-Agrostetum capillare* Horvat 1951 (*Festuco-Agrostetum* Csűrös et Kaptalan 1964), поради което е много трудно да се разграничи.

В същото време в Чирешу, Сфода и Жупънски се появяват дъб (*Quercus dalechampii*), бук (*Fagus sylvatica*) и Сребърна липа (*Tilia tomentosa*) с габър (*Erythronio-Carpinion*). Развиват се на склонове, леко и средни наклони, с различни изложения, долини, хребети, плата, различни скали: моласа, мергел, варовик, пясъчник, почва тип *eutricambosol*, по-дълбоки, слабо киселинни, еутрофни.

В **Подени** се срещат хигрофилни и висококачествени нитрофилни съобщества по протежението на водните потоци и покрайнини на горите, принадлежащи към ордена *Glechometalia hederaceae* и *Convolvuletalia sepium* (*Senecion fluviatilis*, *Aegopodion podagrariae*, *Convolvulion sepium*, *Filipendulion*).

Видът пеперуда *Callimorpha quadripunctaria* обикновено се среща в няколко населени места, обикновено на поляни, покрайнините на горите, но също и в овощни градини и градини; съобщава се в яркия капан в **хижа "Пункт на планинското спасяване Чирешу"**. Прилепите *Myotis bechsteinii*, *Rhinolophus euryale* и *Myotis capcinus* са забелязани в Чирешу. В комплекса Тополница са идентифицирани *Ciconia nigra*, *Falco peregrinus*, дългокрил прилеп (*Miniopterus schreibersii*).

АНТРОПИЧНИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

Скитул Тополница Светият кръст - исторически паметник с религиозна архитектура, разположен в живописна местност на хълм над река Тополница между селата Скитул де Жос и Скитул де Сус в община Извору Бързий. Постройката е построена през 1646г. от Лупу Булига, капитан в армията на Матей Басараб. Построена е на основата на един от по-старите места от Раду I (1377-1383г.). Тя има морална стойност и датираща от 1672 г. През 1826 г. храмът е бил използван като подслон за пандората на Тудор Владимиреску. Сградата е реставрирана през 1866 г. и реставрирана през 1929-1930 и 1991-1992.

Елементите на наследството, свързани с човешките селища, са представени по маршрута в Чирешу през имението, варниците в Жупънски, троиците в Балта и Сфода.

Празник на пещера Тополница в общината Чирешу.

ТУРИСТИЧЕСКА ИНФРАСТРУКТУРА

НАСТАНЯВАНЕ

Хижа на планинското спасяване **Чирешу**

В близост:

- Къща за гости Maria **, Бахна, 8 места. Къщата за гости се намира в село Бахна, на брега на река Бахна където се влива в река Дунав (на 17 километра от Дробета Турну Севери и на 5 километра от Оршова), Къщата за гости има паркинг, тераса на брега на реката, 4 стаи със собствен санитарен възел и телевизор. Контакт: 0721251009, 0722849798.
- Къща за гости Maria **, Иловица, 10 места (5 двойни стаи). Къщата за гости предлага паркинг, телевизор, баня с душ, хладилник / минибар, ресторант, тераса. Контакт: 0252314936
- Пътуващите могат да останат в традиционни къщи, където могат да участват в домакински дейности в село Иловица.

ХРАНЕНЕ

В близост:

Ресторантът на Къща за гости Maria **, Иловица, който предлага традиционни и рибни ястия.

ОТДИХ

В близост:

Водни спортове в Бахна, както и лодка и риболов

УСЛУГИ

В близост:

Услуги по настаняване и хранен, предоставяни от къщите за гости , както и паркинг.

Туристическа информация чрез туристическите информационни центрове от Бая де Арама и Дробета Турну-Северин и Оршоа, както и чрез туристическия информационен център на природен парк „Железни врати“ - Дубова

А4. Подени-Тополова- Възвишенията на планината Мехединци-Балта Чербулуй-Горненци-Подени

Дължината на този маршрут е 41,0 км, максималната надморска височина е 1132 м, максималният наклон е 23,3%, няма трафик, на асфалтов път в съотношение 11% и по земен път в съотношение 89%. GPS координатите са 44°52'42,02''N и 22°32'36,35''E

ОПИСАНИЕ НА МАРШРУТА

Маршрутът започва от центъра на общината Подени (38 км от Дробета Турну Северин на DJ607B и DC3, 36 км от Оршоа на DN6 и DJ607C), следва курса на река Бахна на 5 км и след това започва изкачване на Тополова до възвишенията на планина Мехединци (км 14) , от тук следва горски път над махала Сарафинещи, минава покрай пещта за изгоряне от вар, а след изворите от Чучоаре, пътеката бавно се спуска до Колул Пиетри (1228 м) и след това следва възвишението до поляната на Балта Чербулуй. След малко пътуване до горския кантон на великолепната поляна на Балта Чербулуй под връх Инълъцу Маре (1301 м), пътеката се спуска към село Горненци (км 36.5) и от тук по асфалтов път се връща в центъра на общината Подени.

ДОСТЪП

- автомобилен път: от E70 по национални / общински пътища: 38 км от Дробета Турну Северин на DJ607B и DC3, 36 км от Оршоа на DN6 и DJ607C

- железопътен маршрут: линия 900 Крайова-Дробета-Турну Северин-Оршоа-Бъиле Херкулане-Тимишоара

ТУРИСТИЧЕСКИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

ПРИРОДНИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

Карстовият извор със скалите от Камана, 25 хектара ботанически резерват, разположен североизточно от община **Подени**. Той представлява научен и ландшафтен интерес поради разнообразието на карстови феномени (скалисти резви, долини, езера, въгледородни системи, долини) с геоложка, флористична, фаунистична и ландшафтна значимост. Защитената територия е включена в Геопарка Платото Мехединци и се припокрива с обекта на Натура 2000 - платото Мехединци. Тук се намират най-големите образувания на серпентинити (азбестоносните скали) на територията на нашата страна (Плавишевица, Подени, Обришиа Клошани и др.).

Туристическото значение на **планината Мехединци** се дава от седиментните образувания, представени от пещерата, глинестите шисти, величествените глинени, слюдяните плочки и др. На юг

и на стръмния изток има метаморфни скали: гнайз, основни скали, серпентина, всички от които са разположени над седиментните скали. Масивните варовици с форма на риф образуват скалистият, забележителен релеф на Пиатра Клошанилор и Възвишението Домоглед - връх Стан. Любителите на планинския туризъм и геоложките проучвания могат лесно да пресекат масива по маркирани пътеки, въпреки че някои минават през недостъпни места на пръв поглед. На някои части хребетът се изминава и от местните жители, които отиват до овчарниците или до хълмовете. Растителността на тези планини включва видове термофилни растения като лилаво, модреан, карпини, тръни, джудже, лешник, както и някои редки видове, включително *Acer negundo*, тис, лале.

В планините Мехединци има два основни върха: възвишение, подчертано от върховете на Феригари (928 м), Колцул Петри (1229 м), Чиолану Маре (1135 м) и Чиолану Мик (1048 м), а вторият от върхете Костегу Маре (1325 м), Пиатра Алба (1335 м) и Брускан (1300 м).

Полето **Балта Чербулуй**, огромна поляна и горски кантон, сега затворен, беседка, маса с дървени пейки, е 800-метров варовиков остров, охраняван от върховете Инъльцу Мик (1.146м).) и Инъльцу Маре (1 301 m). Легендата гласи, че под един от върховете има кръст край потока Чербул, и тъй като коритото не е ясно очертано и склонът е много малък, понякога водата залива почти цялата поляна, откъдето идва и името на Балта Чербулуй (Локвата на Елена).

В **Ла Чучоаре** се намира извор който е покрит и има и пейка. Точка с изглед от **квартала Серафинеш**, с изглед към долината Бахна и платото Мехединци и **Ла Чучоаре**, с изглед към платото Мехединци до река Дунав.

В **Подени** са открити хигрофилни и висококачествени нитрофилни съобщества по протежението на водните течения и горските покрайнини, принадлежащи към орденa *Glechometalia hederaceae* и *Convolvuletalia sepium* (*Senecion fluviatilis*, *Aegopodion podagrariae*, *Convolvulion sepium*, *Filipendulion*).

Cephalanthero-Fagion beechwood е субтермофилът на югозападната част на страната, който представлява преход между Карпатското подножие (*Symphyto-Fagion*) и Илирийни (*Aremonio-Fagion*) и са екстразонални в нашата страна, защото се срещат изключително на карбонатни субстрати. Районът, който се разследваше, беше варовите линии, който варира от Камена(Колцул Пиетрии) до Мотру Сек.

АНТРОПИЧНИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

Традиционните домакинства със специфична архитектура се намират в Иловица, Селищеа, Чирешу, Бахна, **Подени**, Поноаре, Балта, Обриша Клошани, с много традиционни фестивали и панаири.

ТУРИСТИЧЕСКА ИНФРАСТРУКТУРА

НАСТАНЯВАНЕ

В близост:

- Къща за гости **Maгіa ****, Бахна, 8 места. Къщата за гости се намира в село Бахна, на брега на река Бахна където се влива в река Дунав (на 17 километра от Дробета Турну Севери и на 5 километра от Оршова), Къщата за гости има паркинг, тераса на брега на реката, 4 стаи със собствен санитарен възел и телевизор. Контакт: 0721251009,0722849798.

- Къща за гости **Maгіa ****, Иловица, 10 места (5 двойни стаи). Къщата за гости предлага паркинг, телевизор, баня с душ, хладилник / минибар, ресторант, тераса. Контакт: 0252314936

- Къща за гости **Casa Albă ****, ул. Викторей, № 44, Бая де Арама, 12 места (5 стаи) телевизор, баня във всяка стая; безжичен интернет; топла / студена вода постоянно; централно отопление; мини конферентна зала; хладилник; покрита тераса; двор (външна скара); паркинг. Контакт: 0752 234 522

- Къща за гости Maria Elena **, ул. Принчипала, № 87, Община Поноареле, област Мехединци, 227360, 12 места (6 стаи). Стая за фитнес оборудване и билиардна маса, Контакт: 0752 112 711

- Къща за Гости Consa Boierului, Поноареле № 9, общ. Поноареле, 20 места (10 стаи) .Ресторант, паркинг, детска площадка, фитнес, беседка, велосипеди, ATV-та, билиард, тенис на маса, зала за грънчарство

За контакти: 0740057390, www.conacuboierului.ro

ХРАНЕНЕ

В близост:

- Ресторанта на Къща за гости Maria **, Иловица предлага традиционни и рибни ястия
- Ресторанта на Къща за гости Casa Albă **, ул. Виктория, № 44, Бая де Арама
- Ресторанта на Къща за гости Поноареле № 9, общ. Поноареле, с традиционни ястия

ОТДИХ

В близост:

Водни спортове в Бахна, както и разходка лодка и риболов

Велосипеди, ATV, билиард, фитнес, тенис на маса, демонстрации на грънчарство в Поноареле - Conasu Boierului

УСЛУГИ

В близост:

Услуги за настаняване и хранене, предлагани от къщите за гости, както и паркинг, велосипеди, ATV.

Туристическа информация чрез туристическите информационни центрове от Бая де Арама и Дробета Турну-Северин и Оршоа, както и чрез туристическия информационен център на природен парк „Железни врати“ - Дубова

А6. Поноареле- Дефиле Балуцей- Бала де Сус- Бративоиещи- Бая де Арама- Гърдьнеасш- Поноареле

Дължината на този маршрут е 36,0 км, максималната надморска височина е 588 м, максималният наклон е 20,5%, с умерен трафик, на 25% асфалтов път и 75% земен път, GPS координатите са 44°58'29,98''N и 22°45'41,26''E.

ОПИСАНИЕ НА МАРШРУТА

Маршрутът започва в центъра на Поноареле (62 км от Дробета Турну Северин, на DN67 и след това на DJ670 и на 72 км от Бейле Херкулане, на DN67D и след това на DJ670), на Божия мост, минава покрай люляковата гора и след това се спуска до село Блуца (км 3). От Блуца маршрутът следва дефилето и след това долината Балуцей надолу по течението до село Бала де сус, след което минава през селата под планините (Бративоиещи, Молани, Пистрица) и се спуска към Бая де Арама. От Бая де Арама се изкачва към Гърдьнеаска, и накрая се спуска до Поноареле.

ДОСТЪП

- автомобилен път: от E70 по национални / общински пътища: 62 км от Дробета Турну Северин, на DN67 и след това на DJ670 и на 72 км от Бъиле Херкулане, на DN67D и след това на DJ670
- железопътен маршрут: линия 900 Крайова-Дробета Турну Северин-Оршоа-Байле Херкулане-Тимишоара

ТУРИСТИЧЕСКИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

ПРИРОДНИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

Карстовия комплекс Поноареле е комплексен резерват, разположен на 5 км югоизточно от Бая де Арама. Тук се намират най-разнообразните и оригинални карстови явления у нас: пещери, слепи долини, езера, естествена аркада, която формира естествения мост в Поноареле. Резерватът Поноареле е с площ от 100 хектара и поради научното си значение е обявен за природен монумент.

Божият мост, категория III IUCN, естествена туристическа атракция, е най-големият естествен мост в страната и вторият в Европа, мостът представлява останки от пропадналия таван на пещерата.

Пещерата Поноареле, известна още като Божията пещера се намира под Божият мост, нарича се още пещерата под моста, или пещерата под Каменният мост, е достъпна за туристите и може да бъде посещавана целогодишно. Тя е в напреднала състояние на разруха на сталактити и сталагмити, изместени от изкопаемите галерии.

Пещерата е разположена на надморска височина от 337 метра, дълга е 734 метра и е хидрогеоложки пробив, направен от водите, които се събират в езерото Затон. Тя има два големи входа. Главната галерия е подфосилна, а на по-високо ниво има фосилна галерия. Вътре в пещерата има авен и долина, чиято функция е твърде пълна, защото когато нивото на водата в езерото Затон се увеличи, водата се издига от наводняване на пещерата, така че да може да тече постепенно с понижаване на нивото на Затон. Фосилната галерия има големи пространства и е богата на сталагмити, сталактити, много дълги завеси и фигурни сталактити. Пещерата Поноареле е дело на водата на езерото Затон, която някога е изтичала през галериите, както и под арката на естествения мост, която сега е била отделена от останалата част на пещерата след срутване.

Пещерата Булба е смесена, хоризонтална пещера, състояща се от мрежа от тристепенни галерии, които се простират под територията на Поноареле, в юрско-неокомски варовици от Хълмовете Бръзишори и Корнетул Маре, на разстояние 5100 m. Тя попада в категорията на големите пещери в страната, заемайки 15-то място. Пещерата е разположена на височина 325 m, на нивото на долината на потока Булба, на основата на десния склон на едноименната долина на DJ 670 на изхода от Бая де Арама в общината на Поноареле. Това е голяма пещера (на 4 км) с 2 етажа, активен и с вкаменелости, спомената в литературата с разнообразието и красотата на спелеомите, особено завеси (или воали) сред най-красивите в страната.

Налице е и богата подземна водна мрежа, която все още е недостатъчно картографирана, със значителни екскурзии до Изверна, Булба и горното течение на Кошуце (тук са карстовите извори с дебит 1000-2000 l/s), както и големи изблици в Поноареле (Затон). Много от езерата са временни и всъщност са наводнени депресии: езерото Поноареле, езерото Затон Маре и Затон Мик.

Езерото Затон (Затон Маре- в превод Голям Затон) е временното езеро (езерото има моменти, когато е пълно, но също така през лято, е напълно сухо) то е с карстов произход, намира се в горната депресия на пещерата Поноареле в Плато Мехединци, свързано с хидрографската

система от пещерата (**пещера под Божият моста или пещерата под Каменният мост**), простира се в сезоните с валежи на няколко хектара, надморска височина 350-метра на депресията.

Водата може да остане в езерото в продължение на много години, дъното е покрито с наноси от склоновете. Като карстов феномен, езерото Затон има някои особености, в дъждовната пролет, веднага след топенето на снега, то може да достигне безлични размери от 2,5 km дължина, 2 km² площ и над 20 m дълбоки в максимума. Депресията на Поноареле известна на местните жители като **Затон Мик (Малък Затон)**, с площ от 0.8 km², има продълговата форма, простираща се от долината Трукулуй до Валеа Мирилор, където при обилни валежи образуват езеро с много по-малки размери от тези на Затон Мик.

Области на лапиезури: хълм на Пещерата, Бръзишори, Корнетул Маре - високо варовикови фунии с конични форми, тронични или хребетови форми. Лапиезури приличат на отделни канали с различни ширини или от вида на изкопи с появата на малки елиптични или кръгли басейни. Те се образуват както върху голия варовик, така и под почвената покривка, като се разграничават отделни форми или групи, известни като полеви полета. Полетата с лапиезури Клеопатра и Афродита в Поноареле са уникални в Румъния по размер, компактност и надморска височина (по-малко от 600 метра), които са характерни за Алпите.

Дефилето Бълуцей е естествено дефиле с размер и по-голямо значение от територията на Поноареле, с дължина около 1 км. Намира в близост до село Бълуца, граничи с Корнетул Бълуцей и Райенилор, с надморска височина на варовиковите стени между 300-400 метра. Дефилето Булуца се свързва със спа курорта Бала, следвайки красива гориста пътека, благоприятстваща практиката на колоезденето. През 1967 г. тук са заснети сцени от румънски филм за Даките.

Пещера Бълуца, намираща се в село Бълуца в дефилето Бълуца, има два етажа: един наводнен почти през цялото време, а другият над него – с фосили и с различни карстови образувания. Пещерата е с дължина 248 м, която е временно активна, разположена в близост до долината Ръиени. Нейните галерии се развиват на два етажа, като долният се състои от поредица сифони, а проводниците под налягане са наводнени почти целогодишно. Изкопаемият етаж, развит в крайната част на пещерата, е свързан с първите чрез кръстосване на галерии и кладенци; тя представя разрушени зони и форми на конкреция.

Ботанически резерват Люлякова гора, 20 хектара, категория IV IUCN на корнета на Поноареле, е благоприятно местообитание поради влажния и нежен климат на депресията, защитена от възвишенията на Мехединци. Тази резерват се намира в областта на килима на платото Мехединци, в интензивна депресия, където се срещат множество варовикови дюни. 20-те хектара от люлякова гора са обявени за паметник на природата от 1965 г., което е неразделна част от защитената зона "Гео-парк плато Мехединци".

Перипаноновите храсти са разположени на варовиковите образувания (маркират юрското варовиково подреждане на дунавския род, разположено в посока североизток-югозапад), разположено между платото (изток) и депресионната област (център) на платото Мехединци. Тази варовикова зона се пресича от множество реки, като Кошуце, Тополница, Камена, които образуват клисури и други варовикови образувания, наречени корнети, като най-популярни са Корнетул Чербулуй (810 м), Корнетул Бабелор (770 м) и Корнетул Бълци (701 m); други, с по-ниска надморска височина (под 575 м), се срещат в района на Поноареле: Ръйкулещи, Бълуца и Гръдънеаска. Растителността на тези корнети е представена от люлякови храсти (*Syringa vulgaris*), мождрен (*Fraxinus ornus*) и рог (*Cornus mas*), откъдето идва и името на корнета, който тези образувания носят.

Варовикови пасища, ксерофили до мезоксерофили, от Festuco-Brometea. Това местообитание се формират в Геопарк платото Мехединци от степни или субконтинентални пасища (*Festucetalia valesiacae*). Тези пасища са отчасти естествени, частично антропогенни по произход: те са вторични ливади за обезлесяване на зимен дъб и габър (*Brachypodium pinnatifidum* - *Festucetum rupicolae* и *Danthonio-Brachypodium pinnatifidum*), вторични тревни площи, израсли на мястото на изоставени или изсечени овощни градини (*Agrostio-Festucetum valesiacae*)

Изучванта територия има пасища, използвани за сенокосни находища, доминирани от *Agrostis capillaris*, с отсъствието на вида *Festuca rubra*. Тези фитоценози принадлежат към *Anthoxantho - Agrostetum capillare* Silinger 1933 (sin.: *Agrostetum tenuis* Szafer, Pawl. et Kulkz. 1923 *Agrostetum tenuis montanum* Isler 1933, *Agrostetum tenuis biharicum* Resmeriță 1965, *Festuceto-Agrostetum tenuis montanum* Csuros et Resmeriță 1960, *Hypochoeri radicatae-Agrostetum tenuis* I. Pop).

Те заемат плата, склонове и дори по-високи тераси на ливадите. Вегеталната асоциация е много близо до флористичния и ареалния комплекс. *Festuco rubrae-Agrostetum capillare* Horvat 1951 (*Festuco-Agrostetum* Csűrös et Kaptalan 1964), поради което е много трудно да се разграничи.

В допълнение към видовете флора, видове от фауната са представени от Rhinolophus Euryale, Rhinolophus ferrumequinum.

АНТРОПИЧНИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

Туристическо селище Поноареле е етнографски център, където можете да видите: популярната архитектура, дървените къщи, изработени в традиционната архитектура на платото, водните мелници, народното изкуство, популярното пристанище. Той е и фолклорен център, представителен на: традиционни народни обичаи, календар (зима) и семейство, седенки, народни танци.

Фолклорен център Бая де Арама - Традиционни фолклорни събития като фестивал на фолклорната музика и фестивал за народни танци "Plaiurile Cloșanilor" се организират на 15 и 16 май.

Дървената църква, посветена на Св. Никола (1766), е религиозна туристическа атракция на марката Поноарле, обявена за исторически паметник. Дървената църква е построена през 1763 г. с изглед на дървена къщичка с веранда, поддържана от четири стълба. Според легендата църквата е издигната на мястото, където през XIV век монах Никодим искал да издигне сегашния Тисмански манастир.

Културно наследство на селските селища в Поноаре: **ансамбъл от водни мелници** (три дървени мелници) - Мелница Кракучени (дървена мелница с кофи) в село Поноареле, по долината на река Поноареле датира от XIX век.

Традиции в Поноареле: "Календарът на Бабите" със "Бабешките празници" (Moșii de piftii, Moșii de vară, Moșii de toamnă), календара на лука, за да се види какви ще бъдат реколтите тази година, и познаването на новогодишните тръпки, експлоатацията на медния мини. са известни в тази област още от древността.

Манастира **Бая де Арам** (съкровището на Брънковените), посветено на светиите Михаил и Гаврилий, се намира в едноименното село. Издигнат е през 1694-1703г., църквата в Бая де Арама се е запазила до днес.

Бая де Арама се пресича от река Бребина, която оживява природата и бившите медни рудници (месинг). На това място княз Мирча чел Батран е довел саксонски майстори. Благодарение на местоположението си на търговски път, пресичащ Влахия, към края на 17-ти век, селото се превръща в търговски център (град).

Празникът на Люляка в първата половина на май започва с хорото на селото, а на следващия ден на специално подредена сцена, точно в средата на люляковата гора, се изкачват професионални и самодейни артистични ансамбли, заедно с популярни народни музиканти от Мехединци и от района на Горж.

Фестивал за народна музика Поноаре, Поноаре! където фолклорният ансамбъл "Люляк де ла Поноаре" (от община Поноареле) се качва на сцената.

ТУРИСТИЧЕСКА ИНФРАСТРУКТУРА

НАСТАНЯВАНЕ

- Къща за гости Casa Albă **, ул. Викторей, № 44, Бая де Арама, 12 места (5 стаи) телевизор, баня във всяка стая; безжичен интернет; топла / студена вода постоянно; централно отопление; мини конферентна зала; хладилник; покрита тераса; двор (външна скара); паркинг. Контакт: 0752 234 522

- Къща за гости Izvorul Rece – село Бребени, №47, Бая де Арама, окръг Мехединци. Контакт: 0252.381.509 <http://www.comtit.ro/>

- Къща за гости Maria Elena **, ул. Принчипала, № 87, Община Поноареле, област Мехединци, 227360, 12 места (6 стаи). Стая за фитнес оборудване и билиардна маса, Контакт: 0752 112 711

Къща за Гости Consa Voierului, Поноареле № 9, общ. Поноареле, 20 места (10 стаи) .Ресторант, паркинг, детска площадка, фитнес, беседка, велосипеди, ATV-та, билиард, тенис на маса, зала за грънчарство

За контакти: 0740057390, www.conacuboierului.ro

- Къща за гости Borloveanu Dumitru **, Поноареле № 45 Контакт: 0252.381.545

- Къща за гости Popescu **, Поноареле Контакт: 0252 381 542

- Пътуващите могат да останат в традиционни къщи, където могат да участват в домакински дейности в село Иловица.

ХРАНЕНЕ

- Ресторанта на Къща за гости Casa Albă **, ул. Викторий, № 44, Бая де Арама
- Ресторанта на Къща за гости Поноареле № 9, общ. Поноареле, с традиционни ястия

ОТДИХ

Велосипеди, ATV, билиард, фитнес, тенис на маса, демонстрация по грънчарство в Поноареле – в къща за гости Conasu Voierului

УСЛУГИ

Услуги за настаняване и хранене , предлагани от къщите за гости, както и паркинг, велосипеди, ATV.

Туристическа информация чрез туристическите информационни центрове от Бая де Арама и Дробета Турну-Северин и Оршова, както и чрез туристическия информационен център на природен парк „Железни врата“ - Дубова

А7. Поноареле- Дефиле Бълуцей- Бусеши- Поноареле

Дължината на този маршрут е 21,5 км, максималната надморска височина е 562 м, максималният наклон е 21,6%, с умерен трафик, на 33% асфалтов път и 67% по земен път. GPS координатите са 44°58'29,98''N и 22°45'41,26''E.

ОПИСАНИЕ НА МАРШРУТА

Маршрутът започва от центъра на Поноареле (62 км от Дробета Турну Северин, на DN67 и след това на DJ670, на 72 км от Бъиле Херкулане, на DN67D и след това на DJ670) по Божия мост, минава покрай люляковата гора след това се спуска до село Бълуца (км 3). От Бълуца, маршрутът следва дефилето Бълуца и в км 7 излиза от линията на долината, като надясно се стига до приток. Маршрутът следва коритото на потока, на км 13 достига до село Бусеци и от там се спуска към Бълуца, връщането в Поноареле се извършва по Долината Морилор и по този начин затваря кръга на Божия мост.

ДОСТЪП

-автомобилен път: от E70 по национални / общински пътища: 62 км от Дробета Турну Северин, на DN67 и след това на DJ670, на 72 км от Бъиле Херкулане, на DN67D и след това на DJ670

- железопътен маршрут: линия 900 Крайова-Дробета-Турну Северин- Оршова-Бъиле Херкулане-Тимишоара

ТУРИСТИЧЕСКИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

ПРИРОДНИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

Карстовия комплекс Поноареле е комплексен резерват, разположен на 5 км югоизточно от Бая де Арама. Тук се намират най-разнообразните и оригинални карстови явления у нас: пещери, слепи долини, езера, естествена аркада, която формира естествения мост в Поноарле. Резерватът Поноарле е с площ от 100 хектара и поради научното си значение е обявен за природен монумент.

Божият мост, категория III IUCN, естествена туристическа атракция, е най-големият естествен мост в страната и вторият в Европа, мостът представлява останки от пропадналия таван на пещерата.

Пещерата Поноареле, известна още като Божията пещера се намира под Божият мост, нарича се още пещерата под моста, или пещерата под Каменният мост, е достъпна за туристите и може да бъде посещавана цялостно. Тя е в напреднала състояние на разруха на сталактити и сталагмити, изместени от изкопаемите галерии.

Пещерата е разположена на надморска височина от 337 метра, дълга е 734 метра и е хидрогеоложки пробив, направен от водите, които се събират в езерото Затон. Тя има два големи входа. Главната галерия е подфосилна, а на по-високо ниво има фосилна галерия. Вътре в пещерата има авен и долина, чиято функция е твърде пълна, защото когато нивото на водата в езерото Затон се увеличи, водата се издига от наводняване на пещерата, така че да може да тече постепенно с понижаване на нивото на Затон. Фосилната галерия има големи пространства и е богата на сталагмити, сталактити, много дълги завеси и фигурни сталактити. Пещерата Поноареле е дело на водата на езерото Затон, която някога е изтичала през галериите, както и под арката на естествения мост, която сега е била отделена от останалата част на пещерата след срутване.

Пещерата Булба е смесена, хоризонтална пещера, състояща се от мрежа от тристепенни галерии, които се простират под територията на Поноарле, в юрско-неокомски варовици от Хълмовете Бръзишори и Корнетул Маре, на разстояние 5100 m. Тя попада в категорията на големите пещери в страната, заемайки 15-то място. Пещерата е разположена на височина 325 m, на нивото на долината на потока Булба, на основата на десния склон на едноименната долина на DJ 670 на изхода от Бая де Арама в общината на Поноареле. Това е голяма пещера (на 4 км) с 2 етажа, активен и с вкаменелости, спомената в литературата с разнообразието и красотата на спелеомите, особено завеси (или воали) сред най-красивите в страната.

Налице е и богата подземна водна мрежа, която все още е недостатъчно картографирана, със значителни екскурзии до Изверна, Булба и горното течение на Кошуце (тук са карстовите извори с дебит 1000-2000 l/s), както и големи изблици в Поноареле (Затон). Много от езерата са

временни и всъщност са наводнени депресии: езерото Поноареле, езерото Затон Маре и Затон Мик.

Езерото Затон (Затон Маре- в превод Голям Затон) е временното езеро (езерото има моменти, когато е пълно, но също така през лято, е напълно сухо) то е с карстов произход, намира се в горната депресия на пещерата Поноареле в Плато Мехединци, свързано с хидрографската система от пещерата (**пещера под Божият моста или пещерата под Каменният мост**), простира се в сезоните с валежи на няколко хектара, надморска височина 350-метра на депресията.

Водата може да остане в езерото в продължение на много години, дъното е покрито с наноси от склоновете. Като карстов феномен, езерото Затон има някои особености, в дъждовната пролет, веднага след топенето на снега, то може да достигне безлични размери от 2,5 km дължина, 2 km² площ и над 20 m дълбоки в максимума. Депресията на Поноареле известна на местните жители като **Затон Мик (Малък Затон)**, с площ от 0.8 km², има продълговата форма, простираща се от долината Трукулуй до Валеа Мирилор, където при обилни валежи образуват езеро с много по-малки размери от тези на Затон Мик.

Области на лапиезури: хълм на Пещерата, Бръзишори, Корнетул Маре - високо варовикови фунии с конични форми, тронични или хребетови форми. Лапиезуриите приличат на отделни канали с различни ширини или от вида на изкопи с появата на малки елиптични или кръгли басейни. Те се образуват както върху голия варовик, така и под почвената покривка, като се разграничават отделни форми или групи, известни като полеви полета. Полетата с лапиезури Клеопатра и Афродита в Поноареле са уникални в Румъния по размер, компактност и надморска височина (по-малко от 600 метра), които са характерни за Алпите.

Дефилето Бълуцей е естествено дефиле с размер и по-голямо значение от територията на Поноареле, с дължина около 1 км. Намира в близост до село Бълуца, граничи с Корнетул Бълуцей и Райенилор, с надморска височина на варовиковите стени между 300-400 метра. Дефилето Булуца се свързва със спа курорта Бала, следвайки красива гориста пътека, благоприятстваща практиката на колоезденето. През 1967 г. тук са заснети сцени от румънски филм за Даките.

Пещера Бълуца, намираща се в село Бълуца в дефилето Бълуца, има два етажа: един наводнен почти през цялото време, а другият над него – с фосили и с различни карстови образувания. Пещерата е с дължина 248 м, която е временно активна, разположена в близост до долината Ръиени. Нейните галерии се развиват на два етажа, като долният се състои от поредица сифони, а проводниците под налягане са наводнени почти цялостно. Изкопаемият етаж, развит в крайната част на пещерата, е свързан с първите чрез кръстосване на галерии и кладенци; тя представя разрушени зони и форми на конкреция.

Ботанически резерват Люлякова гора, 20 хектара, категория IV IUCN на корнета на Поноареле, е благоприятно местообитание поради влажния и нежен климат на депресията, защитена от възвишенията на Мехединци. Тази резерват се намира в областта на килима на платото Мехединци, в интензивна депресия, където се срещат множество варовикови дюни. 20-те хектара от люлякова гора са обявени за паметник на природата от 1965 г., което е неразделна част от защитената зона "Гео-парк плато Мехединци".

Перипанановите храсти са разположени на варовиковите образувания (маркират юрското варовиково подреждане на дунавския род, разположено в посока североизток-югозапад), разположено между платото (изток) и депресионантната област (център) на платото Мехединци. Тази варовикова зона се пресича от множество реки, като Кошуце, Тополница, Камена, Самена, които образуват клисури и други варовикови образувания, наречени корнети, като най-популярни са Корнетул Чербулуй (810 м), Корнетул Бабелор (770 м) и Корнетул Бълци (701 m); други, с по-ниска надморска височина (под 575 м), се срещат в района на Поноареле: Ръйкулеши, Бълуца и Гръдънеаска. Растителността на тези корнети е представена от люлякови храсти (*Syringa vulgaris*), мождреан (*Fraxinus ornus*) и рог (*Cornus mas*), откъдето идва и името на корнета, който тези образувания носят.

Варовикови пасища, ксерофили до мезоксерофили, от Festuco-Brometea. Това местообитание се формират в Геопрак платото Мехединци от степни или субконтинентални

пасища (*Festucetalia valesiaca*). Тези пасища са отчасти естествени, частично антропогенни по произход: те са вторични ливади за обезлесяване на зимен дъб и габър (*Brachypodio pinnati-Festucetum rupicola* и *Danthonio-Brachypodietum pinnati*), вторични тревни площи, израсли на мястото на изоставени или изсечени овощни градини (*Agrostio-Festucetum valesiaca*)

Изучваната територия има пасища, използвани за сенокосни находища, доминирани от *Agrostis capillaris*, с отсъствието на вида *Festuca rubra*. Тези фитоценози принадлежат към *Anthoxantho - Agrostetum capillare* Silinger 1933 (sin.: *Agrostetum tenuis* Szafer, Pawl. et Kulkz. 1923 *Agrostetum tenuis montanum* Isler 1933, *Agrostetum tenuis biharicum* Resmeriță 1965, *Festuceto-Agrostetum tenuis montanum* Csuros et Resmeriță 1960, *Hypochoeri radicatae-Agrostetum tenuis* I. Pop).

Те заемат плата, склонове и дори по-високи тераси на ливадите. Вегеталната асоциация е много близо до флористичния и ареалния комплекс. *Festuco rubrae-Agrostetum capillare* Horvat 1951 (*Festuco-Agrostetum* Csűrös et Kaptalan 1964), поради което е много трудно да се разграничи.

В допълнение към видовете флора, видове от фауната са представени от Rhinolophus Euryale, Rhinolophus ferrumequinum.

АНТРОПИЧНИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

Туристическо селище Поноареле е етнографски център, където можете да видите: популярната архитектура, дървените къщи, изработени в традиционната архитектура на платото, водните мелници, народното изкуство, популярното пристанище. Той е и фолклорен център, представителен на: традиционни народни обичаи, календар (зима) и семейство, седенки, народни танци.

Фолклорен център Бая де Арама - Традиционни фолклорни събития като фестивал на фолклорната музика и фестивал за народни танци "Plaiurile Cloșanilor" се организират на 15 и 16 май.

Дървената църква, посветена на Св. Никола (1766), е религиозна туристическа атракция на марката Поноареле, обявена за исторически паметник. Дървената църква е построена през 1763 г. с изглед на дървена къщичка с веранда, поддържана от четири стълба. Според легендата църквата е издигната на мястото, където през XIV век монах Никодим искал да издигне сегашния манастир Тисмана.

Културно наследство на селските селища в Поноаре: **ансамбъл от водни мелници** (три дървени мелници) - Мелница Кракучени (дървена мелница с кофи) в село Поноареле, по долината на река Поноареле датира от XIX век.

Традиции в Поноареле: "Календарът на Бабите" със "Бабешките празници" (Moșii de piftii, Moșii de vară, Moșii de toamnă), календара на лука, за да се види какви ще бъдат реколтите тази година, и познаването на новогодишните тръпки, експлоатацията на медния мини. са известни в тази област още от древността.

Манастира **Бая де Арам** (съкровището на Брънковените), посветено на светиите Михаил и Гаврилий, се намира в едноименното село. Издигнат е през 1694-1703г., църквата в Бая де Арама се е запазила до днес.

Бая де Арама се пресича от река Бребина, която оживява природата и бившите медни рудници (месинг). На това място княз Мирча чел Батран е довел саксонски майстори. Благодарение на местоположението си на търговски път, пресичащ Влахия, към края на 17-ти век, селото се превръща в търговски център (град).

Празникът на Люляка в първата половина на май започва с хорото на селото, а на следващия ден на специално подредена сцена, точно в средата на люляковата гора, се изкачват професионални и самодейни артистични ансамбли, заедно с популярни народни музиканти от Мехединци и от района на Горж.

Фестивал за народна музика Поноаре, Поноаре! където фолклорният ансамбъл "Люляк де ла Поноаре" (от община Поноареле) се качва на сцената.

ТУРИСТИЧЕСКА ИНФРАСТРУКТУРА

НАСТАНЯВАНЕ

- Къща за гости Casa Albă **, ул. Викторей, № 44, Бая де Арама, 12 места (5 стаи) телевизор, баня във всяка стая; безжичен интернет; топла / студена вода постоянно; централно отопление; мини конферентна зала; хладилник; покрита тераса; двор (външна скара); паркинг. Контакт: 0752 234 522
 - Къща за гости Izvorul Rece – село Бребени, №47, Бая де Арама, окръг Мехединци. Контакт: 0252.381.509 <http://www.comtit.ro/>
 - Къща за гости Maria Elena **, ул. Принчипала, № 87, Община Поноареле, област Мехединци, 227360, 12 места (6 стаи). Стая за фитнес оборудване и билиардна маса, Контакт: 0752 112 711
- Къща за Гости Consa Voierului, Поноареле № 9, общ. Поноареле, 20 места (10 стаи). Ресторант, паркинг, детска площадка, фитнес, беседка, велосипеди, ATV-та, билиард, тенис на маса, зала за грънчарство
За контакти: 0740057390, www.conacuboierului.ro
- Къща за гости Borloveanu Dumitru **, Поноаре № 45 Тел .: 0252.381.545
 - Къща за гости Popescu **, Поноареле тел .: 0252 381 542
- Пътуващите могат да останат в традиционни къщи, където могат да участват в домакински дейности в село Иловица.

ХРАНЕНЕ

- Ресторанта на Къща за гости Casa Albă **, ул. Викторий, № 44, Бая де Арама
- Ресторанта на Conacu Voierului, Поноареле № 9, общ. Поноаре;е Понтони с традиционни ястия

ОТДИХ

Велосипеди, ATV, билиард, фитнес, тенис на маса, демонстрация по грънчарство в Поноареле - Conacu Voierului

УСЛУГИ

Услуги за настаняване и хранене, предлагани от къщите за гости, както и паркинг, велосипеди, ATV.

Туристическа информация чрез туристическите информационни центрове от Бая де Арама и Дробета Турну-Северин и Оршова, както и чрез туристическия информационен център на природен парк „Железни врати“ - Дубова

А8. Наданова- Черна връх – Фиризу-Дълбочица- Бусеши-Исверна

Дължината на този маршрут е 51,2 км, максималната надморска височина е 698 м, максималният наклон е 21,1%, умерен / несъществуващ трафик, на 19% асфалтов път и 81% по земен път. GPS координатите са 44°58'45,73''N и 22°37'27,41''E.

ОПИСАНИЕ НА МАРШРУТА

Маршрутът започва от центъра на село Исверна (60 км от Дробета Турну Северин на DN67, след това DJ670 и след това DC50, 55 км от Бъиле херкулане, DN67D и след това DJ601E) до Джорджиани, и след 400 м се завива на вляво, изкачва 3 км и след това се спуска до Наданова (км 6). От Наданова следва течението на река Кокущеа и от Черна Врх пресича ключовия сектор и след 15 км достига Дълбочица (км 25). От Дълбочица пътят върви назад, изкачва се по хълмовете и се връща към Isverna, минавайки през селата Бусеци и Селищеа.

ДОСТЪП

- автомобилен път: от E70 по национални / общински пътища: 60 км от Дробета Турну Северин на DN67, след това на DJ670 и след това на DC50, 55 км от Бъиле Херкулане на DN67D и след това на DJ601E

- железопътен маршрут: линия 900 Крайова-Дробета-Турну Северин- Оршова-Бъиле Херкулане-Тимишоара

ТУРИСТИЧЕСКИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

ПРИРОДНИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

Карстови феномени от Изверна обхващат: Пещера Исверна, която подслонява богата пещерна фауна и Избукул Исверна (извор Изверна) под Хълма Корнету, на височина 390 м. Това е пещера с дължина над 1,5 километра, издълбана от подземен поток. Пещерата "Изверна" има най-дългата мрежа от подводни галерии в Румъния. От пещера Изверна започва най-големият карстов извор в Мехединци. Пещерата е много трудна за разглеждане поради сифоните, галериите и подземните езера. пещера Изверна има две галерии.

Разказва се че в дълбините на пещерата Изверна е заровено сръбско съкровище, когато през средата на XIX век, двамата принца наследници, Милан Обренович и Михаил се карали за трона.

Пещера Изверна е с особено очарование. Много чистата вода от подземните езера, която позволява добра видимост и подводните галерии, я правят идеално място за гмуркане, подводно снимане.

Естествен резерват на флора, фауна и ландшафтен геоложки тип **Корнету Бабелор** е включен в категорията IV IUCN, разположена на юг от община Исверна, с площ от 40 хектара.

Варовиковите стени на извора Кокущей са друга ботаническа резервация, разположена на югоизток от община Исверна с площ от 60 хектара. И двата обекта са от научен и туристически интерес поради съществуващите подсредиземноморски екосистеми.

Дефилето Кокуще образува защитена зона от национален интерес, съответстваща на категория IV IUCN (природен резерват с геоложки и ландшафтен характер) в община Балта. Природният резерват, който се простира на площ от 50 хектара, е обявен за защитена зона със Закон № 5 от 6 март 2000 г. и е зона на изкопани в юрския варовик от водите на река Косуштеа (десен приток на река Мотру), пещери, стръмни скали, блата, долини, лапиезури с флора и фауна, специфични за Мехединското плато.

Варовиковите стени на изворите Кокущей са защитена зона от национален интерес, съответстваща на 4-та категория IUCN (природен резерват, геоложки, ботанически и ландшафтен), разположена в окръг Мехединци, на административната територия на община Балта. Разполага със стръмен релеф с варовикови пейзажи, долини, дефилета, склонове, гори и пасища.

Има и хидрографски елементи като подземния воден обект в планината Върчорова - Наданова-Поноаре.

Голяма част от варовика от Платото и Планината Мехединци е обезлесен или покрит с глог, рог, личинки, смрадлика, хвойна и люляк, в смес с изолиран бук. На много места дивият люляк формира истински гори, известни са горите от корнателе Изверна, Наданова или Поноареле.

Растителността в Изверна има няколко характерни групи, както следва:

- Перипаноновите храсти са разположени на варовиковите образувания (маркират юрското варовиково подреждане на дунавския род, разположено в посока североизток-югозапад), разположено между платото (изток) и депресионната област (център) на платото Мехединци. Тази варовикова зона се пресича от множество реки, като Кошуце, Тополница, Камена, които образуват клисури и други варовикови образувания, наречени корнети, като най-популярни са Корнетул Чербулуй (810 м), Корнетул Бабелор (770 м) и Корнетул Бълци (701 м); други, с по-ниска надморска височина (под 575 м), се срещат в района на Поноареле: Ръйкулещи, Бълуца и Гръдънеаска. Растителността на тези корнети е представена от люлякови храсти (*Syringa vulgaris*), мождреан (*Fraxinus ornus*) и рог (*Cornus mas*), откъдето идва и името на корнета, който тези образувания носят;

- **Варовикови пасища, ксерофили до мезоксерофили, от Festuco-Brometea.** Това местообитание се формират в Геопарк платото Мехединци от степни или субконтинентални пасища (*Festucetalia valesiaca*). Тези пасища са отчасти естествени, частично антропогенни по произход: те са вторични ливади за обезлесяване на зимен дъб и габър (*Brachypodio pinnati-Festucetum rupicolae* и *Danthonio-Brachypodietum pinnati*), вторични тревни площи, израсли на мястото на изоставени или изсечени овощни градини (*Agrostio-Festucetum valesiaca*)

- Хигрофилни и висококачествени нитрофилни съобщества по протежението на водните потоци и по-крайните на горите, принадлежащи към ордена *Glechometalia hederaceae* и *Convolvuletalia sepium* (*Senecion fluviatilis*, *Aegopodion podagrariae*, *Convolvulion sepium*, *Filipendulion*).

- Местообитанието се развива на средно наклонени склонове, с различни изложения, на върхове, варовикови скали, варовикови пясъчници, мезозойски магматични конгломерати и интрузии, дълбоки кафяви почви с много чакъл и умерено кисели почви, силно левигирани, бедни на хумус. Представена е от букови гори принадлежащи на cl. *Fagetalia sylvaticae* Pawłowski in Pawłowski et al. 1928: средно европейски букови гори със *Luzula luzuloides*, създадени от *Fagus sylvatica* и имащи специфични характеристики на *Festuca drymeia*

Имайки в предвид че субтермофилните букови гори от югозападната част на страната представляват транзичия между буковите карпатски гори (*Symphyto-Fagion*) или *Aremonio-Fagion* които са извън зоната на нашата страна, тъй като се появяват по карбонатни подструктури на които се разполагат започвайки от Камена (Колцул Пиетрей) до Мотру Сек. Местообитанието е представен от румънският вариант R4111 Югоизточни карпатски букови гори (*Fagus sylvatica*) и борови гори (*Abies alba*) с *Cephalanthera damasonium*.

Субтермофилните букови гори от югозападната част на страната представлява транзичия от карпатски бук (*Symphyto-Fagion*) *Aremonio-Fagion* и са извън зоната на нашата страна, тъй като се появяват по карбонатни подструктури. Местообитанието по I Natura 2000 91K0 е представено на територията на Геопарка чрез варианта: R4112 Балкански букови гори (*Fagus sylvatica*) с *Aremonia agrimonoides*; R4115 Балкански букови гори (*Fagus sylvatica*) с *Geranium macrorrhizum*; R4121 Балкански букови гори (*Fagus sylvatica*) турски фъстък (*Corylus colurna*) с *Knautia drymeia*.

Варовиковите сипеи са представени от хълмисти и планински етажи, които се разпростират по планинските части (алпийски и подалпийски), често са сухи горещи, заедно със растителните асоциации от *Stipetalia calamagrostis*.

От фауната във зона Изверна се срещат *Austropotamobius torrentium* и прилепите *Miniopterus schreibersii*.

АНТРОПИЧНИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

Етнографското културно наследство на този маршрут е представено от имения и троици в Изверна. Дървена църква на Светите Войводи на Изверна, с. Драгеше, община Изверна, е исторически и религиозен паметник на архитектура. Църквата е построена през 1783 г. и реставрирана през 1823г. Изографисването на църквата датира от 1892 година.

Етнографският център "Изверна" се отличава с народна архитектура и техника, традиционната структура, дървени къщи, изработени в традиционната архитектура в зоната на платото, действащи водни мелници, народно изкуство, популярно пристанище.

Фолклорен център Изверна - организират се традиционни, календарни (зимни) и семейни фолклорни събития.

Легендите за древното селище в северната част на Черна връх споменават за заровени тук няколко съкровища. А старейшините на селото все още помнят странните изчезвания и смърт на хора, които са се случили с течение на времето по тези места.

ТУРИСТИЧЕСКА ИНФРАСТРУКТУРА

НАСТАНЯВАНЕ

- Къща за гости Steaua Muntii ***, община Изверна, 14 стаи (12 двойни и 2 тройни). Традиционен ресторант и домашно приготвени храни, изкуствено футболно игрище с съблекални и трибуни, детска площадка, телефон: (+40) 0756 322.095, <http://www.steauamuntilorisverna.com/>

- Къща за гости Casa Albă **, ул. Викторей, № 44, Бая де Арама, 12 места (5 стаи) телевизор, баня във всяка стая; безжичен интернет; топла / студена вода постоянно; централно отопление; мини конферентна зала; хладилник; покрита тераса; двор (външна скара); паркинг. Контакт: 0752 234 522

- Къща за гости Izvorul Rece – село Бребени, №47, Бая де Арама, окръг Мехединци. Контакт: 0252.381.509 <http://www.comtit.ro/>

- Къща за гости Maria Elena **, ул. Принчипала, № 87, Община Поноареле, област Мехединци, 227360, 12 места (6 стаи). Стая за фитнес оборудване и билиардна маса, Контакт: 0752 112 711

- Къща за Гости Conca Boierului, Поноареле № 9, общ. Поноареле, 20 места (10 стаи) .Ресторант, паркинг, детска площадка, фитнес, беседка, велосипеди, ATV-та, билиард, тенис на маса, зала за грънчарство

За контакти: 0740057390, www.conacuboierului.ro

- Къща за гости Borloveanu Dumitru **, Поноареле № 45 Тел .: 0252.381.545

- Пътуващите могат да останат в традиционни къщи, където могат да участват в домакински дейности в село Иловица.

ХРАНЕНЕ

- Традиционен ресторант и домашно приготвени ястия в къща за гости Steaua Munților Изверна
- Ресторанта на Casa Albă **, ул. Виктория, № 44, Бая де Арама
- Ресторанта на Conacu Boierului, Поноареле № 9, Общ. Поноареле с традиционни ястия

ОТДИХ

Велосипеди, ATV, билиард, фитнес, тенис на маса, демонстрация по грънчарство в Поноареле-Conacu Boierului

Футболно игрище и детска площадка в Steaua Munților Изверна

УСЛУГИ

- Услугите за настаняване и хранене са предоставяни от къщите за гости, както и паркинг.
- Туристическа информация чрез туристическите информационни центрове от Бая де Арама и Дробета Турну-Северин и Оршоа, както и чрез туристическия информационен център на природен парк „Железни врати“ - Дубова

A9. Исверна - Селище - Валеа Верде - Годаану - Обършиа Клошани - Стънеш - Бъръиаку - Валя Урсулуй - Наданова - Горновица - Исверна

Дължината на този маршрут е 49.3 км, максималната височина е 698 м, максималният наклон е 16.4%, с умерен трафик, на 74% асфалтов път и с 26% земен път. GPS координатите са 44°58'45,73''N и 22°37'27,41''E.

ОПИСАНИЕ НА МАРШРУТА

Маршрутът започва от центъра на община Исверна (60 км от Дробета Турну Северин на DN67, след това на DJ670 след това на DC50, 55 км от Бъиле Херкулане на DN67D + DJ601E), в село Селище се отправя на север към Валеа Верде до Годаану (км 8) дълъг спускане до Стънеш (км 20) и от тук започва изкачването до Бъръиаку. От Бъръиаку пътеката се спуска към Валеа Урсулуй (Долината на Мечката), последвана от окръжния път към Наданова, където завива надясно към Горновица. От Горновица (км 43) маршрутът преминава над хълма Горонулуй и се връща към Исверна.

ДОСТЪП

- автомобилен път: от E70 по национални / общински пътища: 60 км от Дробета Турну Северин на DN67, след това на DJ670, след това на DC50, 55 км от Бъиле Херкулане, на DN67D + DJ601E

-железопътен маршрут: линия 900 Крайова-Дробета Турну Северин-Оршоа-Бъиле Херкулане-Тимишоара

АТРАКЦИИ TURISTICE ТУРИСТИЧЕСКИ АТРАКЦИИ

ПРИРОДНИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

Гората Боровъц е горски резерват, разположен в село Годаану, на 2,5 км северозападно от село Балотещи, на левия склон на долината Тополница. Площта ѝ е 30 хектара, върху която е добре развит бук и черен бор от Банат, който идва от естествената регенерация, факт, уникален за този вид в Мехединци.

Дефилето Тополница са 60 хектара ботанически резерват, разположен южно от община Годаану. Има карстови форми, които са букови гори, зимен дъб, цер, смрадлика, люляк, дермокс, турски вишни и редки екземпляри от пещерно лале (*Fritillaria montana*) считани за паметник на природата.

Горновица е временно карстово езеро.

По по-крайнините на варовиковите корнизи, реките, които идват от запад, от непроницаеми образувания, се улавят в подземие, през каналите и пещерите на пещерата, образувайки, надолу по течението, сухите долини, и нагоре по течението на карстовите депресии с алувиални ливади (Пецимеа, Поноръц, Прежна-Горновица, Изверна-Наданова, Затон, Поноареле).

Растителността в периметъра на община Годаану е следната:

- Карбонатни ливади, ксерофилус до мезоксерофили, от Festuco-Brometea. Това местообитание се формира в Геопарк платото Мехединци от степни или субконтинентални ливади (Festucetalia valesiacae). Тези пасища са отчасти естествени, частично антропогенни по произход: те са вторични ливади за обезлесяване на зимен дъб и габър (Brachypodio pinnati-Festucetum rupicolae и Danthonio-Brachypodietum pinnati), вторични тревни площи, израсли на мястото на изоставени или изсечени овощни градини (Agrostio-Festucetum valesiacae)

- субтермофилните букови гори от югозападната част на страната представляват транзиция между буковите карпатски гори (Symphyto-Fagion) и Aremonio-Fagion които са извън зоната на нашата страна, тъй като се появяват по карбонатни подструктури. Местообитанието по I Natura 2000 91K0 е представено на територията на Геопарка чрез варианта: R4112 Балкански букови гори (Fagus sylvatica) с Aremonia agrimonoides; R4115 Балкански букови гори (Fagus sylvatica) с Geranium macrorrhizum; R4121 Балкански букови гори (Fagus sylvatica) турски фъстък (Corylus colurna) с Knautia drymeia.

Карстови феномени от Изверна обхващат: **Пещера Исверна**, която подслонява богата пещерна фауна и **Избукул Исверна** (извор Исверна) под Хълма Корнету, на височина 390 м. Това е пещера с дължина над 1,5 километра, издълбана от подземен поток. Пещерата "Исверна" има най-дългата мрежа от подводни галерии в Румъния.

От пещера Исверна започва най-големият карстов извор в Мехединци. Пещерата е много трудна за разглеждане поради сифоните, галериите и подземните езера. Извернската пещера има две галерии

Разказва се, че в дълбините на пещерата Исверна е заровено сръбско съкровище, когато през средата на XIX век, двамата принца наследници, Милан Обренович и Михаил се карали за трона.

Пещерата Исверна е с особено очарование. Много чистата вода от подземните езера, която позволява добра видимост и подводните галерии, я правят идеално място за гмуркане, подводно снимане.

Естествен резерват на флора, фауна и ландшафтен геоложки тип **Корнету Бабелор** е включен в категорията IV IUCN, разположена на юг от община Исверна, с площ от 40 хектара.

Варовиковите стени на извора Кошущей са друга ботаническа резервация, разположена на югоизток от община Исверна с площ от 60 ha. И двата обекта са от научен и туристически интерес поради съществуващите подсредиземноморски екосистеми.

Дефилето Кошуще образува защитена зона от национален интерес, съответстваща на категория IV IUCN (природен резерват с геоложки и ландшафтен характер) в община Балта. Природният резерват, който се простира на площ от 50 хектара, е обявен за защитена зона със Закон № 5 от 6 март 2000 г. и е зона на изкопани в юрския варовик от водите на река Косуштеа (десен приток на река Мотру), пещери, стръмни скали, блата, долини, лапиезури с флора и фауна, специфични за Мехединското плато.

Варовиковите стени на изворите Кошущей са защитена зона от национален интерес, съответстваща на 4-та категория IUCN (природен резерват, геоложки, ботанически и ландшафтен), разположена в окръг Мехединци, на административната територия на община Балта. Разполага със стръмен релеф с варовикови пейзажи, долини, дефилета, склонове, гори и пасища.

Има и хидрографски елементи като подземния воден обект в планината Върчорова - **Наданова-Поноре**.

Голяма част от варовика от Платото и Планината Мехединци е обезлесен или покрит с глог, рог, личинки, смрадлика, хвойна и люляк, в смес с изолиран бук. На много места дивият люляк формира истински гори, известни са горите от корнателе Исверна, Наданова или Понореле.

Растителността в Исверна има няколко характерни групи, както следва:

- Перипаноновите храсти са разположени на варовиковите образувания (маркират юрското варовиково подреждане на дунавския род, разположено в посока североизток-югозапад), разположено между платото (изток) и депресионната област (център) на платото Мехединци. Тази варовикова зона се пресича от множество реки, като Кошуща, Тополница, Камена, Сатена, които образуват клисури и други варовикови образувания, наречени корнети, като най-популярни са Корнетул Чербулуй (810 м), Корнетул Бабелор (770 м) и Корнетул Бълци (701 м); други, с по-ниска надморска височина (под 575 м), се срещат в района на Поноареле: Ръйкулещи, Бълца и Гръдънеаска. Растителността на тези корнети е представена от люлякови храсти (*Syringa vulgaris*), мождреан (*Fraxinus ornus*) и рог (*Cornus mas*), откъдето идва и името на корнета, който тези образувания носят;

Растителността на тези корнети е представена от лилави храсти (*Syringa vulgaris*), мождреан (*Fraxinus ornus*) и рог (*Cornus mas*), откъдето идва и името на корнета, който тези образувания носят;

- **Варовикови пасища, ксерофили до мезоксерофили, от Festuco-Brometea.** Това местообитание се формират в Геопарк платото Мехединци от степни или субконтинентални пасища (*Festucetalia valesiaca*). Тези пасища са отчасти естествени, частично антропогенни по произход: те са вторични ливади за обезлесяване на зимен дъб и габър (*Brachypodium pinnati*-*Festucetum rupicolae* и *Danthonio-Brachypodium pinnati*), вторични тревни площи, израсли на мястото на изоставени или изсечени овощни градини (*Agrostio-Festucetum valesiaca*)

- Хигрофилни и висококачествени нитрофилни съобщества по протежението на водните потоци и покрайнини на горите, принадлежащи към ордена *Glechometalia hederaceae* и *Convolvuletalia sepium* (*Senecion fluvialis*, *Aegopodium podagrariae*, *Convolvulion sepium*, *Filipendulion*).

- Местообитанието се развива на средно наклонени склонове, с различни изложения, на върхове, варовикови скали, варовикови пясъчници, мезозойски магматични конгломерати и интрузии, дълбоки кафяви почви с много чакъл и умерено кисели почви, силно левирирани, бедни на хумус. Представена е от букови гори принадлежали на cl. *Fagetalia sylvaticae* Pawłowski in Pawłowski et al. 1928: средно европейски букови гори със *Luzula luzuloides*, създадени от *Fagus sylvatica* и имащи специфични характеристики на *Festuca drymeia*

Имайки в предвид че субтермофилните букови гори от югозападната част на страната представляват транзиция между буковите карпатски гори (*Symphyto-Fagion*) и *Aremonio-Fagion* които са извън зоната на нашата страна, тъй като се появяват по карбонатни подструктури на които се разполагат започвайки от Камена (Колцул Пиетрей) до Мотру Сек. Местообитанието е представен от румънският вариант R4111 Югоизточни карпатски букови гори (*Fagus sylvatica*) и борови гори (*Abies alba*) с *Cephalanthera damasonium*;

- Субтермофилните букови гори от югозападната част на страната представлява транзиция от карпатски бук (*Symphyto-Fagion*) *Aremonio-Fagion* и са извън зоната на нашата страна, тъй като се появяват по карбонатни подструктури. Местообитанието по I Natura 2000 91K0 е представено на територията на Геопарка чрез варианта: R4112 Балкански букови гори (*Fagus sylvatica*) с *Aremonia agrimonoides*; R4115 Балкански букови гори (*Fagus sylvatica*) с *Geranium macrorrhizum*; R4121 Балкански букови гори (*Fagus sylvatica*) турски фъстък (*Corylus colurna*) с *Knautia drymeia*.

Варовиковите сипеи са представени от хълмисти и планински етажи, които се разпростират по планинските части (алпийски и подалпийски), често са сухи горещи, заедно със растителните асоциации от *Stipetalia calamagrostis*.

От фауната във зона Изверна се срещат *Austropotamobius torrentium* и прилепите *Miniopterus schreibersii*.

АНТРОПИЧНИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

Етнографското културно наследство на този маршрут е представено от именения и троици в Изверна.

Дървена църква на Светите Войводи на Исверна, с. Драгеше, община Исверна, е исторически и религиозен паметник на архитектура. Църквата е построена през 1783 г. и реставрирана през 1823г. Изографисването на църквата датира от 1892 година.

Етнографският център "Исверна" се отличава с народна архитектура и техника, традиционната структура, дървени къщи, изработени в традиционната архитектура в зоната на платото, действащи водни мелници, народно изкуство, популярно пристанище.

Фолклорен център Исверна - организират се традиционни, календарни (зимни) и семейни фолклорни събития.

Легендите за древното селище в северната част на Черна връх споменават за заровени тук няколко съкровища. А старейшините на селото все още помнят странните изчезвания и смърт на хора, които са се случили с течение на времето по тези места.

Дървената църква на Свети Войводи на Годаану е исторически и религиозен паметник на архитектурата и датира от 1783 до 1786 година.

Дървената църква, посветена на Св. Никола (1766 г.) в Годаану

Дървената църква, посветена на Св. Стефан (1796-1799) в Горновица

ТУРИСТИЧЕСКА ИНФРАСТРУКТУРА

НАСТАНЯВАНЕ

- Вила Vila Cerbul Село Годаану, № 10, 227331 Годаану, Румъния, 2 спални. Паркинг, тераса, плоскоекранен телевизор със сателитни канали и 1 баня. Кухненският бокс е оборудван с тостер и микровълнова печка. Всеки ден се предлага закуска.

- Къща за гости Steaua Muntii ***, община Изверна, 14 стаи (12 двойни и 2 тройни). Традиционен ресторант и домашно приготвени препарати, изкуствено футболно игрище със съблекални и трибуни, детска площадка, телефон: (+40) 0756 322.095, <http://www.steauamuntilorisverna.com/>

- Къща за гости Casa Albă **, ул. Викторей, № 44, Бая де Арама, 12 места (5 стаи) телевизор, баня във всяка стая; безжичен интернет; топла / студена вода постоянно; централно отопление; мини конферентна зала; хладилник; покрита тераса; двор (външна скара); паркинг. Контакт: 0752 234 522

- Къща за гости Izvorul Rece – село Бребени, №47, Бая де Арама, окръг Мехединци. Контакт: 0252.381.509 <http://www.comtit.ro/>

- Къща за гости Maria Elena **, ул. Принчипала, № 87, Община Поноареле, област Мехединци, 227360, 12 места (6 стаи). Стая за фитнес оборудване и билиардна маса, Контакт: 0752 112 711

- Къща за Гости Consa Boierului, Поноареле № 9, общ. Поноареле, 20 места (10 стаи) .Ресторант, паркинг, детска площадка, фитнес, беседка, велосипеди, ATV-та, билиард, тенис на маса, зала за грънчарство

- За контакти: 0740057390, www.conacuboierului.ro

- Пътуващите могат да останат в традиционни къщи, където могат да участват в домакински дейности в село Иловица.

ХРАНЕНЕ

- Традиционен ресторант и домашно приготвени ястия в Steaua Munților Исверна
- Ресторанта на къща за гости Casa Albă **, ул. Виктория № 44, Бая де Арама
- Ресторанта на Conasa Boierului, Поноареле № 9, общ. Поноарелес традиционни ястия

ОТДИХ

- Велосипеди, АТВ, билиард, фитнес, тенис на маса, демонстрация по грънчарство в Поноареле – Copacu Boierului
- Футболно игрище и детска площадка в Steaua Munților Исверна

УСЛУГИ

- Услуги по настаняване и хранене предоставяни от къщите за гости, както и паркинг, велосипеди, АТВ.
- Туристическа информация чрез туристическите информационни центрове от Бая де Арама и Дробета Турну-Северин и Оршоа, както и чрез туристическия информационен център на природен парк „Железни врати“ - Дубова

5.2. Маршрут за планински колоездене в Дунавската клисура Планините Алмажулуй

В1. Дъбова - Мракония - Бигър - Пояна Равна - Долината Пониковой - Дъбова

Дължината на този маршрут е 62,3 км, максималната надморска височина е 829 м, максималният наклон е 18,8%, с умерен / несъществуващ трафик, на асфалтов път в съотношение 11% и по земен път 89%. GPS координатите са $44^{\circ}36'41,53''N$ и $22^{\circ}15'09,01''E$.

ОПИСАНИЕ НА TRASEU

Маршрутът тръгва от центъра на Дъбова, на около 25 км от Оршоа, на DN57, 6 км, манастир Мракония, Лика на Децебал, след леко изкачване от долината Мракония до км 20, напуска се по речното корито и се издига на км 29, след това следва леко спускане до село Бигър (км 40). Маршрутът се връща на 3 километра по същия маршрут, след което следва туристически пътеката до долината Поникова, която минава през Пояна Равна.

ДОСТЪП

- автомобилен път: от E70 по национални / общински пътища: 25 км от Оршоа на DN57
- железопътен маршрут: линия 900 Крайова-Дробета-Турну Северин- Оршоа-Бъйле Херкулане-Тимишоара

ТУРИСТИЧЕСКИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

ПРИРОДНИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

Долният Дунав (румънски), с дължина 1075 км, започва с впечатляващото и внушително дефиле на Железни Врати, с дължина 144 км, което преминава през югозападните Карпати Меридионали, с участък от 9 км дължина, местността Казаните, характер на напречната долина, с варовикови стръмни склонове. Тук е построена хидроенергийна и навигационна система Железни Врати, която включва язовир Железни врати I и голяма водноелектрическа централа с инсталирана мощност 2100 MW.

Като защитена територия в границите на **природен парк Железни врати** е открито пространство за организиран, екологичен туризъм, предлагащ на посетителя съчетание от развлекателни дейности и отдих, образователно-възпитателни, екологични дейности и възприятия и опазване на природни и културно-исторически ресурси. Туристическият потенциал на района е изключително висок благодарение на специалните ландшафти (точки с изглед Чукару Маре, Телвес, вулканична нек, Тресковъц), релеф екзокарстик на Чукару Мик и Чукару Маре,

ендокарстичен релеф (пещери Поникова и др.) В парка има 18 природни резервата: Балта, Нера-Дунав, Базяш, Ръпа, Валеа Маре и др.

От цялото Дефиле на река Дунав, местността Казаните предлагат най-живописната и оригинална природа. Тук се срещат различни форми на карстов релеф: стръмните склонове, които се издигат диво над водите на Дунав, долините, пещерите (пещера Ветерани, пещера Поникова пещерата Лилиечилор(на прилепите), пещерата фъра Нуме (без Име) и др.

Като цяло, **Дунавското дефиле** има последователност от разширения и стеснявания ("Клисури"), наложено от редуването на кристални скали и скали с варовикови седименти. Определяща роля за формирането на великолепият Дунавски пролом имат юрски и крейдни варовици, наред с по-суровите формации, гранитите, амфиболитите, габроидите и др. - в сектор Мехединци. Дунавските Казани представляват частта от дефилето между сливането на р. Дунав с потоците Плавишевица и Оградена, образувайки добре индивидуализирана геоморфологична единица.

Резервата Големи и Малки Казани е от смесен тип (Категория IV IUCN) и се разпростира на 215 хектара.

Големите Казани са разположени на 3,8 км дължина и 200-350 м ширина, между населените места Плавишевица и залива Дубова и са доминирани от височината на стръмните стени на Чукару Маре (316 м), в Румъния и Щирбътул Маре (768) в Сърбия.

Малките Казани са разположени между височината на Чукару Мик (310м), в Румъния и Щирбътул Мик (626м), в Сърбия и се разполага на 3,6 км дължина между залива Дубова и Залива Оградена, имайки ширина от 150-350м.

По-надолу от сектора на Малките Казани, долината се разширява и формира залива Оградена; Освен това има окончателно стесняване, което формира район на "Железни врати", разположен между устието на река Бахна и местността Гура Вьии на платото Мехединци с депресия на Северин.

На рендзини почви на планинския район има букови гори с пасища и термофилни елементи. Същите рендзини се среща и в района на Дунавските Казани и Планина Алмажулй, но на много по-малки повърхности. Също така, върху варовиковите повърхности на Платото и планина Мехединци, както и в Казаните, се срещат скални форми, почва от типа terra rosa, образувани върху продуктите на промяната на компактните варовици.

Специфичният климат на окръг Мехединци позволява растежа и развитието в добри условия, както естествено, така и случайно, в организирани насаждения от смокини и бадеми, често срещани са и магнолия, лалета от Казаните, храсти и растения, считани за живи фосили.

Варовиковата зона на Казаните се характеризира с екзокартичен и ендокарстичен релеф на различни етапи на еволюцията. В варовиковия масив Чукару Маре са идентифицирани седем пещери, от които най-важната и посещавана е пещера Поникова. Всичко това дава важна информация за местообитания в Клисура от горния палеолит и епипалеолита.

Пещерата Поникова, известна още като пещерата Гура Апеи или Пещерата на прилепите, е най-голямата в цялото Дунавско дефиле (общо 1660 м) и може да бъде достигната по суша или по Дунава с лодка. Името на пещерата на прилепите се дължи на колонии от прилепи, живеещи в галерията на прилепите, като долу се виждат многобройни гуано от сравнително големи прилепи.

Пещерата, от части фосилна, е в действителност хидрологичен пробив на потока Поникова във варовиковите стени на левия склон на река Дунав – масива Чукару Маре – на височина от 60 м. Достъпна е и за хора без осеобен опит, екипировката може да бъде обикновена.

Първите геоложки проучвания са направени от М. Мунк през 1872 г., а тези от фаунистичен характер през 1929 г. от R. Jeannel. Първият топографски план на пещерата е направен между 1962 и 1963 г. от Șt. Negrea, A. Negrea și L. Botășăneanu. Те започват обширни изследвания, а през 1965-1969 г. се провежда интензивно изследване на пещерни биоценози. През 1966-1967 г. И. Повара, Н. Шмид и А. Петку рисуват първия профил на пещерата.

Тя включва активната галерия (река Поникова) и архаичната (зала на колоните на Великата змия). Пещерата Поникова има няколко нива на галерии, а долните са активни. Сред фосилните галерии най-зрелищна е галерията на конкретизация, както и зала с колоните Тук водата и времето създават сталактити и сталагмити с различни форми и размери, куполи и колони, бели варовикови подове, кратуни, кавернозни перли, драперии и др. Пещерата Поникова е обявена за пещера-резерват поради изкопаеми останки от *Ursus spelaeus*, много стар фрагмент от халстатската култура и ендемични видове.

Пещерата има три достъпни пътя - главният вход, най-достъпният, се намира в дефилето на Поникова, създадено от едноименния поток, където достига DN 57. След ескалирането на огромни срутваци се блокове, особено в началото на галерията, той достига почти 500 метра под тавана до 26 метра, с разсеяна светлина, навлизаща дълбоко вътре. В средата на тунела се наблюдава доста стръмен наклон от около 30 метра, в края на който е Галерия на конкретизация, която продължава през по-малка галерия. Преди първото разклонение се намира Колонната зала, където водните капки създават сталактити и сталагмити с различни форми и размери, куполи и колони, бели варовикови подове, кавернозни мъниста, завеси и др., Според www.primariaorsova.com.

Започвайки от дефилето на Поникова, до входа през тунела, изкачва склона на един сипей, водеща към галерията на прилепите. Тази галерия се отваря в огромна зала с дължина над 100 метра, широка около 60 метра и висока над 30 метра. На пода ѝ се намират срутени блокове, ями, и могили от гуано от сравнително големи колонии на прилепи.

От тук може да се влезе в план от диклази, на склона и пълна с глина, която принадлежи на Галерия с глина. От тук се отваря Галерията Скъри (стълби), която води до Галерия Огашулуи Поникова. Третият вход е от към река Дунав, до който се стига с лодка, изминавайки 500 м под стените на Чукару Маре до входа на пещерата.

Пещерата е топла (над 11 градуса по Целзий от юни до октомври), влажна (94-100% в дълбините на галериите), пресичана от течения, които понякога са доста силни. Посещението на пещерата Поникова може да се извършва през цялата година, но е препоръчително между май и октомври. По време на наводненията галерията Поникова често е изцяло или частично наводнена. Препоръчва се посещенията да се провеждат в групи с ръководител, с лампи, гумени ботуши, подходящо оборудване, тъй като обхода на цялата пещера отнема 2-3 часа.

Важно място е Чукару Маре (318 м), двучасова маршрут от Дубова с ниско ниво на трудност, където може да се види цялата гледка на Дунавското дефиле. Достъпът до **Чукару Маре** е направен директно от DN 57, в центъра на Дубова на припл. На 100 м от кметството на Дубова по пътя за Свиница. Дължината на маршрута е около 5 км, който може да се измине за 2 часа. е добре маркиран с жълт триъгълник и е достъпен през цялата година. От самото начало пътеката следва лек наклон през гората. След 1 километър достигате до място за почивка направено в природен парк Железни врати. От тук маршрута продължава през гората, докато стигнем платото, където пътеката се разделя на две. Препоръчително е да пресечете целия хребет до източната граница, от където можете да се любувате на къщите на Дубова и залива Дубова. Както и при Чукару Мик, има отворени точки за изглед, направени от варовикови скали, които предлагат зрелищни образи на Големите Казани и масивния скалист масив Щирбату Маре. Специфичният растителен елемент, който се среща, е *Tulipa Hungarica*. Това е особено забележимо по вода, тъй като неговото местообитание е скалните стени на Чукару Мик. Като фауна, има елени, вълци, дива котка, срещаме се с костенурката на Херман, а по скалните хълмове можем да срещнем усойница с рог (www.turism-orsova.ro).

Пещерата "Ветерани" е една от най-важните пещери в Казаните на Дунав. Тя има богато историческо минало. Мястото е познато от хиляди години. Даките я издигнали като светилище на техния върховен бог Замолсе. Разположението ѝ е в Големите Казани на река Дунав, по-конкретно, в масива „Чукару маре“, в с. Дъбова. Пещерата е сравнително малка, с дължина едва 87 метра, а достъпът до нея се извършва само с лодка. По-надолу по река Дунав при статуята на Дечебал, има плавателни съдове, откъдето можете да се обърнете към пещерата.

Входът е близо до брега. Оттук се изкачва по дървен понтон в устието на пещерата. Входът е бил защитен в стари времена от каменна стена, която може да се види и днес, а след това има кратък коридор и голяма зала. Тази стена разделя входа на пещерата на две. Някои твърдят, че стената е от времето на римляните, други от времето на Австрийската империя.

Смята се, че в пещерата Ветерани по време на даките са принасяни жертви на Замолксе (много птици).

Наистина, пещерата има прозорец, през който светлината прониква по интересен начин. Казват, че тази светлина пада перфектно върху олтара, създаден от даките.

Името на пещерата идва от италианския генерал Ветеран, който я укрепва през седемнадесети век. Това е била отлична точка за наблюдение на реката. Поради стратегическото си значение пещерата "Ветерани" отдавна се оспорва да бъде завладяна.

Пещерата "Ветерани" не е много впечатляваща по отношение на сталактити и сталагмити. Отвътре сега има само останки от стените, прозореца и шахтата. Тя е построена от турски пленници, които сега са поставени над решетката, за да се избегнат инциденти.

АНТРОПИЧНИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

Статуята Лика на Дечебал, височина 55 м и ширина 25 м (дължина на очите: 4.3 метра, дължина на носа: 7 метра, ширина на носа: 4 метра), се намира в района на Малките Казани (залив Мракония) на левия бряг на река Дунав, където дълбочината на реката е най-висока: 120 метра.

Идеята за изграждането на този базорелеф принадлежи на румънския бизнесмен Иосиф Константин Дръган, историк аматьор, и е продължило 10 години (1994-2004 г.) за 12-те катерачи, които да го довършат. Реализацията му струва на Драган, над един милион долара. Изпълнението на тази статуя се осъществява под ръководството на румънския скулптор Флорин Котарча, осъществявайки го въпреки опасността от височини, топлина и змиите. Заливът на река Мракония, където се намира най-голямата каменна резба в Европа, може да бъде достигнат само по вода, с лодка. За моделирането на скалата е използван повече от един тон динамит. Под главата на Дечебал в скалата има надпис на латиница: "DECEBALUS REX - DRAGAN FECIT" ("Крал Дечебал – направен от Дръган").

Табула на Траян се намира пред базорелефа на сръбският бряг, е на почти 2000 години. Това е древна мемориална плоча, с дължина 4 метра и височина 1,75 метра, паметник на римския император Траян, издигнат от крал Дечебал, за да отбележи римските императорски войски в Дачия и да почете победите на Римската империя над дакийското царство във войната на Римската империя. 105-106, но и завършването на римския военен път на Траян.

Манастир Мракония се намира и в село Дубова, на 15 км западно от град Оршова, на левия бряг на река Дунав, който образува най-красивото дефилие от цялата му страна, между Оршова и Молдова Ноуа. Манастирът е издигнат на мястото на бившия пункт за наблюдение и напътствие на Дефилето по река Дунав, тъй като поради релефната архитектура, чрез ограничеността на дефилето не може да има едновременно преминаване на два кораба. Тези ограничения и максималното разширяване на реката се наричат "Дунавски казани".

Мястото, където е било повдигнато, се наричало "балон", поради наблюдателната точка там. Той е известен още като манастир в Дунавската долина или в Оградена Веке, близката общност. Думата "mgasonia" означава "скрито място" или "тъмна вода". Манастира Мракония е познава всички исторически трудности, започвайки с нахлуването на нашествениците, заплащането на данъци, завладяването му от чужденци и поглъщането му от водите. Сегашният манастир е построен на мястото на бившия манастир Мракония, построен в едноименната долина. Оригиналният манастир е построен през 1523 г. под юрисдикцията на епископата на Вършец от губернатора на граничния район Карансебеш и Лугож, от владетеля Никола Гърлищеану. Църквата получила празника на св. Пророк Илия. Известно е, че руините му са били покрити от водите на Дунав, които са били задържани в язовира на Желязната врата. Построяването на

водноелектрическата централа "Железни врата", направена през 1967 г., разрушава селището, а руините му са покрити от водата от река Дунав. Манастирът не е получил правото да бъде възстановен на друго място, и това става известно като "Манастирът под водата, Мракония".

Ейбентал е селото, което се счита за истински "езиков остров" на чешкото малцинство в Румъния. Ейбентал е основана през 1827 г. по време на втората вълна на колонизация на чехите, която цели да колонизира граничната зона на Австро-Унгарската империя, особено по военни причини. Зоната Железни Врати е визирана по специален начин, Ейбентал е едно от малкото села на „пеми“ (жители на Бохемия) което създадено в зоната през онзи период. . Повечето от заселниците идват от Пльзен, Клатови (от тези две селища има и много етнически германци сред заселниците, но с времето те денационализират и приемат чешки език), Часлав и Беровун. Основните им занимания са дърводобив и обработка на дървесината и минерали. Тези два клона бяха основните източници на доходи за жителите на Ейбентал. Напоследък обаче Ейбентал преживява силен спад поради неблагоприятните икономически условия след революцията през 1989 г., миграцията на младите хора в градовете и Чешката република, а оттам и бързото стареене. Ако през 1934 г. са живели около 600 души, то през 2000 г. са били само 302 жители.

ТУРИСТИЧЕСКА ИНФРАСТРУКТУРА

НАСТАНЯВАНЕ

- Къща Пещера Поникова, Дъбова; ул. Поникова № 8. 8 възрастни , 4 помещения за настаняване, тел. 0799 087 736
- Къща за гости Melba, Дубова, ул. Дунарии, № 1. 20 възрастни и 9 деца в 10 помещения за настаняване, ресторант, паркинг, тераса, тел: 0727 474 179, 0758 076 666
- Къща за гости Dana, Дъбова, Dn57, № 5. 10 възрастни в 4 помещения за настаняване. Билјард, градина, беседка, барбекю, тераса, паркинг, надуваем басейн, тел: 0770 537 233
- Ваканционна къща Агера, Дубова, DN 57, № 57, 8 възрастни в 4 помещения за настаняване. Беседка, барбекю, малък басейн, плаж, риболов, тел: 0742 329 258
- Къща за гости Дечебал ****, Дубова, ул. Дубова, 36 възрастни в 15 помещения за настаняване. Тераса, международен ресторант, сръбски специалитети, риболов, плувен басейн, понтон (риболов, отдих), паркинг, тел: 0747 808 585, 0252 368 032
- Къща за гости ВеаСага, Дъбова, ул. Казанеле № 11, 8 възрастни в 4 помещения за настаняване. Грил, беседка, детска площадка, водни спортове и рибарски лодки, каяк, басейн, тел: 0724 315 202
- Вила Victor, Дъбова, ул. Дубова, № 2, 12 възрастни в 5 помещения за настаняване Барбекю, люлки, плувен басейн, шезлонги за плажа, срещу заплащане, разходка с лодка, тел: 0725 251 162
- Къща за гости Panogamic, Дъбова, ул. Дунарии № 37, 12 възрастни и 7 деца в 6 помещения за настаняване. Тераса, кухня, телевизор, плувен басейн, плаж, място за паркиране, велосипеди, тел: 0745 323 343
- Къща за гости Alexia, Дъбова, DN 6, № 43, 16 възрастни и 4 деца в 8 помещения за настаняване. Напълно оборудвано барбекю, понтон, паркинг, тераси, шезлонги, люлка, плувен басейн, барбекю за 12 души, тел: 0754 725 698
- Вила Andrei, Дубова, ул. Принципала, № 4, 12 възрастни в 5 помещения за настаняване Понтон, беседка, шезлонги, спортна площадка, 4 тераси с изглед към Дунав, барбекю, риболов, паркинг, тел: 0744 546 521
- Ваканционна къща Madona, Дубова, 13 места. Басейн, интернет, барбекю в двора, детска площадка, тераса, беседка, тел: 0740091993
- Пансион Dubova, Дубова, 12 места. Интернет, барбекю в двора, тераса или беседка, Телефон: 0747872031, 0747094173, 0742966051

- Бунгала Valea Ponicovei, Дубова. 8 места. Интернет, барбекю в двора, тимбилдинг дейности, тераса или беседка, тел. 0743100853
- Ваканционно селище Bell Ale, ул. Мракония, Ешелница, 12 места (4 стаи). 4 дървени бунгала плюс едно е от камък с мебели от масивна дърво, тераса, вътрешна баня във всяка, с душ, топла вода, беседка с грил, хладилник, зона с пейки, трапезария, лодка, включени в цената за настаняване.
- Зелената къща, Оршова. Стаи, Апартамент - 25 места. Интернет, барбекю в двора, детска площадка, тераса или беседка, Тел: 0744954191

ХРАНЕНЕ

- Ресторанта на къща за гости Melba, Дъбова
- Международен, сръбски, рибен ресторанта на къща за гости Decebal, Дубова

ОТДИХ

- Круизи по пека Дунав в района на с малки или големи Казании. Река Дунав с тиха или бурна вода в уникален, живописен варовиков „казан“ предлага възможности за плаж и риболов, повечето от които са осигурени от къщите за настаняване.
- Барбекю, туризъм, планинско колоездене

УСЛУГИ

4 хранителни магазина в Дубова

Супермаркет Billa и Penny в Оршова

Услуги за настаняване и паркинг, предлагани от къщите за гости, както и паркинг, плувен басейн, плаж, тенис / футболно игрище, бiliarд, тенис на маса и развлекателни лодки и разходки по река Дунав за 12-14 души

Туристическа информация чрез туристическия информационен център в Дробета Турну-Северин, Оршова и чрез туристическия информационен център на природен парк Железни врата в Дубова и Мракония.

В2. Дубова – Валеа Сатулуй-Деалул Кочинилор- Пояна Равна- Ейбентал- Дубова

Дължината на този маршрут е 45,2 км, максималната надморска височина е 799 м, максималният наклон е 22,2%, с умерен / несъществуващ трафик, на 43% асфалтов път и 57% по земен път. GPS координатите са 44°36'41,53''N и 22°15'09,01''E.

ОПИСАНИЕ НА МАРШРУТА

Маршрутът започва от центъра на град Дубова, прибл. на 25 км от Оршова на DN57. След 1.5 км той напуска асфалта и започва да се изкачва по долината Валеа Статулуй (добре поддържан горски път) до км 4, откъдето завива наляво по хълма Кочинилор до Валеа Пониковой (км 14). Излиза от главния път и следва пътеката, а след това червената маркирана на туристическа пътека към Пояна Равна, след това югозападно до р. Дунав през букова гора, минава покрай връх Знамана (809м) и след това се спуска в Ейбентал. От Ейбентал асфалтираният път, изграден върху бившата железопътна линия, обслужваща добива на Бая Нуа, пресича DN57 в устието на разлива на Люботина - оттам и връщането в Дубова по Дунава (DN57).

ДОСТЪП

- автомобилен път: от E70 по национални / общински пътища: прибл. На 25 км от Оршова на DN57

железопътен маршрут: линия 900 Крайова-Дробета-Турну Северин- -Оршова-Бъйле Херкулане-Тимишоара

ТУРИСТИЧЕСКИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

ПРИРОДНИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

Долният сектор на река Дунав (румънската част) по дължина от 1075 км, започва със впечатляващото дефилета на Железни врати, с дължина от 144 км, които преминават през югозападните Карпати, имайки един участък от около 9 км дължина, при Казаните, характерен за напречната долина, с варовикови стръмни склонове.

Тук е изградена Хидроенергийна и навигационна система на Железни врати I, която включва язовира Железни врати I и голяма водноелектроцентрала с инсталирана мощност от 2100 MW.

Като защитена територия в границите на **природен парк Железни врати** е открито пространство за организиран, екологичен туризъм, предлагащ на посетителя съчетание от развлекателни дейности и отдих, образователно-възпитателни, екологични дейности и възприятия и опазване на природни и културно-исторически ресурси. Туристическият потенциал на района е изключително висок благодарение на специалните ландшафти (точки с изглед Чукару Маре, Телвес, вулканична нек, Тресковъц), екскартич релеф на Чукару мик и Чукару море, ендокарстичен релеф (пещери Поникова и др.) В парка има 18 природни резервата: Балта, Нера-Дунав, Базяш, Ръпа, Валеа Маре и др.

От цялото Дефиле на река Дунав, местността Казаните предлагат най-живописната и оригинална природа. Тук се срещат различни форми на карстов релеф: стръмните склонове, които се издигат диво над водите на Дунав, долините, пещерите (пещера Ветерани, пещера Поникова пещерата Лиличилор(на прилепите), пещерата фъра Нуме (без Име) и др.

Като цяло, **Дунавското дефиле** има последователност от разширения и стеснявания ("Клисури"), наложено от редуването на кристални скали и скали с варовикови седименти. Определяща роля за формирането на великолепият Дунавски пролом имат юрски и крейдни варовици, наред с по-суровите формации, гранитите, амфиболитите, габроидите и др. - в сектор Мехединци. Дунавските Казани представляват частта от дефилето между сливането на р. Дунав с потоците Плавишевица и Оградена, образувайки добре индивидуализирана геоморфологична единица.

Резервата Големи и Малки Казани е от смесен тип (Категория IV IUCN) и се разпростира на 215 хектара.

Големите Казани са разположени на 3,8 км дължина и 200-350 м ширина, между населените места Плавишевица и залива Дубова и са доминирани от височината на стръмните стени на Чукару Маре (316 м), в Румъния и Щирбътул Маре (768) в Сърбия.

Малките Казани са разположени между височината на Чукару Мик (310м), в Румъния и Щирбътул Мик (626м), в Сърбия и се разполага на 3,6 км дължина между залива Дубова и Залива Оградена, имайки ширина от 150-350м.

По-надолу от сектора на Малките Казани, долината се разширява и формира залива Оградена; Освен това има окончателно стесняване, което формира район на "Железни врати", разположен между устието на река Бахна и местността Гура Вьии на платото Мехединци с депресия на Северин.

На рендзини почви на планинския район има букови гори с пасища и термофилни елементи. Същите рендзини се среща и в района на Дунавските Казани и Планина Алмажулй, но на много по-малки повърхности. Също така, върху варовиковите повърхности на Платото и планина Мехединци, както и в Казаните, се срещат скални фроми, почва от типа terra rosa, образувани върху продуктите на промяната на компактните варовици.

Специфичният климат на окръг Мехединци позволява растежа и развитието в добри условия, както естествено, така и случайно, в организирани насаждения от смокини и бадеми, често срещани са и магнолия, лалета от Казаните, храсти и растения, считани за живи фосили.

Варовиковата зона на Казаните се характеризира с екзокартичен и ендокрстичен релеф на различни етапи на еволюцията. В варовиковия масив Чукару Маре са идентифицирани седем пещери, от които най-важната и посещавана е пещера Поникова. Всичко това дава важна информация за местообитания в Клисуре от горния палеолит и епипалеолита.

Пещерата Поникова, известна още като пещерата Гура Апеи или Пещерата на прилепите, е най-голямата в цялото Дунавско дефиле (общо 1660 м) и може да бъде достигната по суша или по Дунава с лодка. Името на пещерата на прилепите се дължи на колонии от прилепи, живеещи в галерията на прилепите, като долу се виждат многобройни гуано от сравнително големи прилепи.

Пещерата, от части фосилна, е в действителност хидрологичен пробив на потока Поникова във варовиковите стени на левия склон на река Дунав – масива Чукару Маре – на височина от 60 м. Достъпна е и за хора без особен опит, екипировката може да бъде обикновена.

Първите геоложки проучвания са направени от М. Мунк през 1872 г., а тези от фаунистичен характер през 1929 г. от R. Jeannel. Първият топографски план на пещерата е направен между 1962 и 1963 г. от Șt. Negrea, A. Negrea și L. Botășăneanu. Те започват обширни изследвания, а през 1965-1969 г. се провежда интензивно изследване на каверничните биоценози. През 1966-1967 г. И. Повара, Н. Шмид и А. Петку рисуват първия профил на пещерата.

Тя включва активната галерия (река Поникова) и архаичната (зала на колоните на Великата змия). Пещерата Поникова има няколко нива на галерии, а долните са активни. Сред фосилните галерии най-зрелищна е галерията на конкретизация, както и зала с колоните Тук водата и времето създават сталактити и сталагмити с различни форми и размери, куполи и колони, бели варовикови подове, кратуни, пещерни перли, драперии и др. Пещерата Поникова е обявена за пещера-резерват поради изкопаеми останки от *Ursus spelaeus*, много стар фрагмент от халстатската култура и ендемични видове.

Пещерата има три достъпни пътя - главният вход, най-достъпният, се намира в дефилето на Поникова, създадено от едноименния поток, където достига DN 57. След ескалирането на огромни срутвачи се блокове, особено в началото на галерията, той достига почти 500 метра под тавана до 26 метра, с разсеяна светлина, навлизаща дълбоко вътре. В средата на тунела се наблюдава доста стръмен наклон от около 30 метра, в края на който е Галерия на конкретизация, която продължава през по-малка галерия. Преди първото разклонение се намира Колонната зала, където водните капки създават сталактити и сталагмити с различни форми и размери, куполи и колони, бели варовикови подове, пещерни перли, завеси и др., Според www.primariaorsova.com.

Започвайки от дефилето на Поникова, до входа през тунела, изкачва склона на един сипей, водеща към галерията на прилепите. Тази галерия се отваря в огромна зала с дължина над 100 метра, широка около 60 метра и висока над 30 метра. На пода ѝ се намират срутени блокове, ями, и могили от гуано от сравнително големи колонии на прилепи.

От тук може да се влезе в план от диклази, на склона и пълна с глина, която принадлежи н Галерия с глина. От тук се отваря Галерията Скъри (стълби), която води до Галерия Огашулуи Поникова. Третият вход е от към река Дунав, до който се стига с лодка, изминавайки 500 м под стените на Чукару Маре до входа на пещерата.

Пещерата е топла (над 11 градуса по Целзий от юни до октомври), влажна (94-100% в дълбините на галериите), пресичана от течения, които понякога са доста силни. Посещението на пещерата Поникова може да се извършва през цялата година, но е препоръчително между май и

октомври. По време на наводненията галерията Поникова често е изцяло или частично наводнена. Препоръчва се посещенията да се провеждат в групи с ръководител, с лампи, гумени ботуши, подходящо оборудване, тъй като обхода на цялата пещера отнема 2-3 часа.

Важно място е **Чукару Маре** (318 м), двучасова маршрут от Дубова с ниско ниво на трудност, където може да се види цялата гледка на Дунавското дефиле. Достъпът до **Чукару Маре** е направен директно от DN 57, в центъра на Дубова на прикл. На 100 м от кметството на Дубова по пътя за Свиница. Дължината на маршрута е около 5 км, който може да се измине за 2 часа. е добре маркиран с жълт триъгълник и е достъпен през цялата година. От самото начало пътеката следва лек наклон през гората. След 1 километър достигате до място за почивка направено в природен парк Железни врати. От тук маршрута продължава през гората, докато стигнем платото, където пътеката се разделя на две. Препоръчително е да пресечете целия хребет до източната граница, от където можете да се любувате на къщите на Дубова и залива Дубова. Както и при Чукару Мик, има отворени точки за изглед, направени от варовикови скали, които предлагат зрелищни образи на Големите Казани и масивния скалист масив Щирбату Маре. Специфичният растителен елемент, който се среща, е *Tulipa Hungarica*. Това е особено забележимо по вода, тъй като неговото местообитание е скалните стени на Чукару Мик. Като фауна, има елени, вълци, дива котка, срещаме се с костенурката на Херман, а по скалните хълмове можем да срещнем усойница с рог (www.turism-orsova.ro).

Пещерата "Ветерани" е една от най-важните пещери В Казаните на Дунав. Тя има богато историческо минало. Мястото е познато от хиляди години. Даките я издигнали като светилище на техния върховен бог Замолсе. Разположението ѝ е в Големите Казани на река Дунав, по-конкретно, в масива „Чиукарумаре“, в с. Дъбова. Пещерата е сравнително малка, с дължина едва 87 метра, а достъпът до нея се извършва само с лодка. По-надолу по река Дунав при статуята на Дечебал, има плавателни съдове, откъдето можете да се обърнете към пещерата.

Входът е близо до брега. Оттук се изкачва по дървен понтон в устието на пещерата. Входът е бил защитен в стари времена от каменна стена, която може да се види и днес, а след това има кратък коридор и голяма зала. Тази стена разделя входа на пещерата на две. Някои твърдят, че стената е от времето на римляните, други от времето на Австрийската империя.

Смята се, че в пещерата Ветерани по време на даките са принасяни жертви на Замолксе (много птици).

Наистина, пещерата има прозорец, през който светлината прониква по интересен начин. Казват, че тази светлина пада перфектно върху олтара, създаден от даките.

Името на пещерата идва от италианския генерал Ветеран, който я укрепва през седемнадесети век. Това е била отлична точка за наблюдение на реката. Поради стратегическото си значение пещерата "Ветерани" отдавна се оспорва да бъде завладяна.

Пещерата "Ветерани" не е много впечатляваща по отношение на сталактити и сталагмити. Отвътре сега има само останки от стените, прозореца и шахтата. Тя е построена от турски пленници, които сега са поставени над решетката, за да се избегнат инциденти.

АНТРОПИЧНИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

Статуята Лика на Дечебал, височина 55 м и ширина 25 м (дължина на очите: 4.3 метра, дължина на носа: 7 метра, ширина на носа: 4 метра), се намира в района на Малките Казани (залив Мракония) на левия бряг на река Дунав, където дълбочината на реката е най-висока: 120 метра.

Идеята за изграждането на този баререлиф принадлежи на румънския бизнесмен Иосиф Константин Дръган, историк аматьор, и е продължило 10 години (1994-2004 г.) за 12-те катерачи,

които да го довършат. Реализацията му струва на Драган, над един милион долара. Изпълнението на тази статуя се осъществява под ръководството на румънския скулптор Флорин Котарча, осъществявайки го въпреки опасността от височини, топлина и змиите. Заливът на река Мракония, където се намира най-голямата каменна резба в Европа, може да бъде достигнат само по вода, с лодка. За моделирането на скалата е използван повече от един тон динамит. Под главата на Дечебал в скалата има надпис на латиница: "DECEBALUS REX - DRAGAN FECIT" ("Крал Дечебал – направен от Дръган").

Табула на Траян се намира пред базорелефа на сръбският бряг, е на почти 2000 години. Това е древна мемориална плоча, с дължина 4 метра и височина 1,75 метра, паметник на римския император Траян, издигнат от крал Дечебал, за да отбележи римските императорски войски в Дачия и да почете победите на Римската империя над дакийското царство във войната на Римската империя. 105-106, но и завършването на римския военен път на Траян.

Манастир Мракония се намира и в село Дубова, на 15 км западно от град Оршова, на левия бряг на река Дунав, който образува най-красивото дефиле от цялата му страна, между Оршова и Молдова Ноуа. Манастирът е издигнат на мястото на бившия пункт за наблюдение и напътствие на Дефилето по река Дунав, тъй като поради релефната архитектура, чрез ограничеността на дефилето не може да има едновременно преминаване на два кораба. Тези ограничения и максималното разширяване на реката се наричат "Дунавски казани".

Мястото, където е било повдигнато, се наричало "балон", поради наблюдателната точка там. Той е известен още като манастир в Дунавската долина или в Оградена Веке, близката общност. Думата "mgasonia" означава "скрито място" или "тъмна вода". Манастира Мракония е познава всички исторически трудности, започвайки с нахлуването на нашествениците, заплащането на данъци, завладяването му от чужденци и поглъщането му от водите. Сегашният манастир е построен на мястото на бившия манастир Мракония, построен в едноименната долина. Оригиналният манастир е построен през 1523 г. под юрисдикцията на епископата на Вършец от губернатора на граничния район Карансебеш и Лугож, от владетеля Никола Гърлищеану. Църквата получила празника на св. Пророк Илия. Известно е, че руините му са били покрити от водите на Дунав, които са били задържани в язовира на Железната врата. Построяването на водноелектрическата централа "Железни врата", направена през 1967 г., разрушава селището, а руините му са покрити от водата от река Дунав. Манастирът не е получил правото да бъде възстановен на друго място, и това става известно като "Манастирът под водата, Мракония".

Ейбентал е селото, което се счита за истински "езиков остров" на чешкото малцинство в Румъния. Ейбентал е основана през 1827 г. по време на втората вълна на колонизация на чехите, която цели да колонизира граничната зона на Австро-Унгарската империя, особено по военни причини. Зоната Железни Врати е визирана по специален начин, Ейбентал е едно от няколко села на „пеми“ (жители на Бохемия) което създадено в зоната през онзи период. Повечето от заселниците идват от Пльзен, Клатови (от тези две селища има и много етнически германци сред заселниците, но с времето те денационализират и приемат чешки език), Часлав и Бороун. Основните им занимания са дърводобив и обработка на дървесината и минерали. Тези два клона бяха основните източници на доходи за жителите на Ейбентал. Напоследък обаче Eibenthal преживява силен спад поради неблагоприятните икономически условия след революцията през 1989 г., миграцията на младите хора в градовете и Чешката република, а оттам и бързото стареене. Ако през 1934 г. са живели около 600 души, то през 2000 г. са били само 302 жители.

ТУРИСТИЧЕСКА ИНФРАСТРУКТУРА

НАСТАНЯВАНЕ

- Къща за гости Peștera Ponicoва, Дъбова; ул. Поникова № 8. 8 възрастни , 4 помещения за настаняване, тел. 0799 087 736

- Къща за гости Melba, Дубова, ул. Дунарии, № 1. 20 възрастни и 9 деца в 10 помещения за настаняване, ресторант, паркинг, тераса, тел: 0727 474 179, 0758 076 666
- Къща за гости Dana, Дъбова, Dn57, № 5. 10 възрастни в 4 помещения за настаняване. Билиард, градина, беседка, барбекю, тераса, паркинг, надуваем басейн, тел: 0770 537 233
- Ваканционна къща Агера, Дубова, DN 57, № 57, 8 възрастни в 4 помещения за настаняване. Беседка, барбекю, малък басейн, плаж, риболов, тел: 0742 329 258
- Къща за гости Дечебал ****, Дубова, ул. Дубова, 36 възрастни в 15 помещения за настаняване. Тераса, международен ресторант, сръбски специалитети, риболов, плувен басейн, понтон (риболов, отдиш), паркинг, тел: 0747 808 585, 0252 368 032
- Къща за гости BeaSara, Дъбова, ул. Казанеле № 11, 8 възрастни в 4 помещения за настаняване. Грил, беседка, детска площадка, водни спортове и рибарски лодки, каяк, басейн, тел: 0724 315 202
- Вила Victor, Дъбова, ул. Дубова, № 2, 12 възрастни в 5 помещения за настаняване. Барбекю, люлки, плувен басейн, шезлонги за плажа, срещу заплащане, разходка с лодка, тел: 0725 251 162
- Къща за гости Panoramic, Дъбова, ул. Дунарии № 37, 12 възрастни и 7 деца в 6 помещения за настаняване. Тераса, кухня, телевизор, плувен басейн, плаж, място за паркиране, велосипеди, тел: 0745 323 343
- Къща за гости Alexia, Дъбова, DN 6, № 43, 16 възрастни и 4 деца в 8 помещения за настаняване. Напълно оборудвано барбекю, барбекю, понтон, паркинг, тераси, шезлонги, люлка, плувен басейн, барбекю за 12 души, тел: 0754 725 698
- Вила Andrei, Дубова, ул. Принчипала, № 4, 12 възрастни в 5 помещения за настаняване. Понтон, беседка, шезлонги, спортна площадка, 4 тераси с изглед към Дунав, барбекю, риболов, паркинг, тел: 0744 546 521
- Ваканционна къща Madona, Дубова, 13 места. Басейн, интернет, барбекю в двора, детска площадка, тераса, беседка, тел: 0740091993
- Пансион Dubova, Дубова, 12 места. Интернет, барбекю в двора, тераса или беседка, Телефон: 0747872031, 0747094173, 0742966051
- Бунгала Valea Ponicovei, Дубова. 8 места. Интернет, барбекю в двора, тимбилдинг дейности, тераса или беседка, тел. 0743100853
- Ваканционно селище Bell Ale, ул. Мракония, Ешелница, 12 места (4 стаи). 4 дървени бунгала плюс едно е от камък с мебели от масивна дърво, тераса, вътрешна баня във всяка, с душ, топла вода, беседка с грил, хладилник, зона с пейки, трапезария, лодка, включени в цената за настаняване.
- Зелената къща, Оршова. Стаи, Апартамент - 25 места. Интернет, барбекю в двора, детска площадка, тераса или беседка, Тел: 0744954191

ХРАНЕНЕ

- Ресторанта на къща за гости Melba, Дъбова
- Международен, сръбски, рибен ресторанта на къща за гости Decebal, Дубова

ОТДИХ

- Круизи по пека Дунав в района на с малки или големи Казании. Река Дунав с тиха или бурна вода в уникален, живописен варовиков „казан“ предлага възможности за плаж и риболов, повечето от които са осигурени от къщите за настаняване.
- Барбекю, туризъм, планинско колхозене

УСЛУГИ

4 хранителни магазина в Дубова

Супермаркет Billa и Penny в Оршова

Услуги за настаняване и паркинг, предлагани от къщите за гости, както и паркинг, плувен басейн, плаж, тенис / футболно игрище, бiliarд, тенис на маса и развлекателни лодки и разходки по река Дунав за 12-14 души

Туристическа информация чрез туристическия информационен център в Дробета Турну-Северин, Оршова и чрез туристическия информационен център на природен парк Железни врата в Дубова и Мракония.

В3. Ешелница-Брегада- Ешелница

Дължината на този маршрут е 46,8 км, максималната надморска височина е 979 м, максималният наклон е 14,9%, без трафик, на 100% земен път. GPS координатите са $44^{\circ}42'51,12''N$ и $22^{\circ}21'32,33''E$.

ОПИСАНИЕ НА МАРШРУТА

Маршрутът започва от моста над река Ешелница, на входа на село Ешелница, на 5 км от Оршова на DN57. Първите 13 км следват течението на реката и след това започва да се изкачва до платото Прегеда (почти 1000 м надморска височина), където се намира и мина за добива на въглища. Старите кариери са наводнени и медните находища в района дават на водата ярко изразен тюркоазенен оттенък. В непосредствена близост до платото се намира връх Свинечеа Маре (1225 м), най-високата точка в планината Алмажул. Завръщането в Ешелница ще бъде по същия маршрут.

ДОСТЪП

- автомобилен път: от E70 по национални / общински пътища: 5 км от Оршова на DN57

-железопътен маршрут: линия 900 Крайова-Дробета-Турну Северин- -Оршова-Бъйле Херкулане-Тимишоара

ТУРИСТИЧЕСКИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

Планина Алмаж, река Дунав Събира водите на реките с малка площ, развиващи горното и средното течение, реки които посока север-юг

Най-важни са реките Мракония, Юци, Свиница, **Ишелница** и др. Те имат дължини под 35 км и хидрографски басейни под 250 км², а водата им влияе върху хидрологичния режим на Дунав (Мракония L - 19 км, S -115 км², Ишелница L - 22 км, S -79 км²).

Ешелница или Ишелница до 1966 г., е селище, разположено на р. Дунав, окръг Мехединци, на 7 км от гр. Оршова, разположено мястото където едноименната река се влива в река Дунав. Офертата за туристическо настаняване е представена от няколко къщи за гости. Основните забележителности на Ешелница са етно-туристическата зона и местните традиции, представени от колекцията на свещеника Север Негреску, енорийския музей, основан през 1990 г., и етнографската колекция Дойна Олимпия и Теодор Григоре, които съдържат мебелни ,

традиционно пристанище, икони, снимки и култови предмети. Заслужава да се отбележи и паметникът, посветен на героите от Втората световна война.

Наред с Ешелница местните жители от село Оградена (село, преместено през 1969 г., поради на язовира Железни врати) построили **водна мелница** през 1950 година. Изоставили я във работещо състояние (тя е копие на мелницата в Рудъриа), построена е от дърво върху основа от сух камък, покрита с дървени цигли. От скоро е статуята на Дорсиа, открита на 100 метра от статуята на Дечебал от дясната страна на Мракония на свлачището.

В околностите на Ешелница има и други обекти с историческо и културно значение. Освен това Оршова може да бъде място за почивка и разглеждане на забележителности.

ПРИРОДНИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

Долният сектор на река Дунав (румънската част) по дължина от 1075 км, започва със впечатляващото дефилета на Железни врати, с дължина от 144 км, които преминават през югозападните Карпати, имайки един участък от около 9 км дължина, при Казаните, характерен за напречната долина, с варовикови стръмни склонове.

Тук е изградена Хидроенергийна и навигационна система на Железни врати I, която включва язовира Железни врати I и голяма водноелектрическа централа с инсталирана мощност от 2100 MW.

Като защитена територия в границите на **природен парк Железни врати** е открито пространство за организиран, екологичен туризъм, предлагащ на посетителя съчетание от развлекателни дейности и отдих, образователно-възпитателни, екологични дейности и възприятия и опазване на природни и културно-исторически ресурси. Туристическият потенциал на района е изключително висок благодарение на специалните ландшафти (точки с изглед Чукару Маре, Телвес, вулканична нек, Тресковъц), релеф екзокарстик на Чукару Мик и Чукару Маре, ендокарстичен релеф (пещери Поникова, и др.) В парка има 18 природни резервата: Балта, Нера-Дунав, Базаш, Ръпа, Валеа Маре и др.

От цялото Дефиле на река Дунав, местността Казаните предлагат най-живописната и оригинална природа. Тук се срещат различни форми на карстов релеф: стръмните склонове, които се издигат диво над водите на Дунав, долините, пещерите (пещера Ветерани, пещера Поникова пещерата Лиличилор(на прилепите), пещерата фъра Нуме (без Име) и др.

Като цяло, **Дунавското дефиле** има последователност от разширения и стеснявания ("Клисури"), наложено от редуването на кристални скали и скали с варовикови седименти. Определяща роля за формирането на великолепият Дунавски пролом имат юрски и крейдни варовици, наред с по-суровите формации, гранитите, амфиболитите, габроидите и др. - в сектор Мехединци. Дунавските Казани представляват частта от дефилето между сливането на р. Дунав с потоците Плавишевица и Оградена, образувайки добре индивидуализирана геоморфологична единица.

Резервата Големи и Малки Казани е от смесен тип (Категория IV IUCN) и се разпрострира на 215 хектара.

Големите Казани са разположени на 3,8 км дължина и 200-350 м ширина, между населените места Плавишевица и залива Дубова и са доминирани от височината на стръмното стени на Чукару Маре (316 м), в Румъния и Щирбътул Маре (768) в Сърбия.

Малките Казани са разположени между височината на Чукару Мик (310м), в Румъния и Щирбътул Мик (626м), в Сърбия и се разполага на 3,6 км дължина между залива Дубова и Залива Оградена, имайки ширина от 150-350м.

По-надолу от сектора на Малките Казани, долината се разширява и формира залива Оградена; Освен това има окончателно стесняване, което формира район на "Железни врати",

разположен между устието на река Бахна и местността Гура Вѝии на платото Мехединци с депресия на Северин.

На рендзини почви на планинския район има букови гори с пасища и термофилни елементи. Същите рендзини се среща и в района на Дунавските Казани и Планина Алмажулѝ, но на много по-малки повърхности. Също така, върху варовиковите повърхности на Платото и планина Мехединци, както и в Казаните, се срещат скални форми, почва от типа *terra rosa*, образувани върху продуктите на промяната на компактните варовици.

Специфичният климат на окръг Мехединци позволява растежа и развитието в добри условия, както естествено, така и случайно, в организирани насаждения от смокини и бадеми, често срещани са и магнолия, лалета от Казаните, храсти и растения, считани за живи фосили.

Варовиковата зона на Казаните се характеризира с екзокартичен и ендокрстичен релеф на различни етапи на еволюцията. В варовиковия масив Чукару Маре са идентифицирани седем пещери, от които най-важната и посещавана е пещера Поникова. Всичко това дава важна информация за местообитания в Клисуре от горния палеолит и епипалеолита.

Пещерата Поникова, известна още като пещерата Гура Апеи или Пещерата на прилепите, е най-голямата в цялото Дунавско дефиле (общо 1660 м) и може да бъде достигната по суша или по Дунава с лодка. Името на пещерата на прилепите се дължи на колонии от прилепи, живеещи в галерията на прилепите, като долу се виждат многобройни гуано от сравнително големи прилепи.

Пещерата, от части фосилна, е в действителност хидрологичен пробив на потока Поникова във варовиковите стени на левия склон на река Дунав – масива Чукару Маре – на височина от 60 м. Достъпна е и за хора без особен опит, екипировката може да бъде обикновена.

Първите геоложки проучвания са направени от М. Мунк през 1872 г., а тези от фаунистичен характер през 1929 г. от R. Jeannel. Първият топографски план на пещерата е направен между 1962 и 1963 г. от Șt. Negrea, A. Negrea și L. Botășăneanu. Те започват обширни изследвания, а през 1965-1969 г. се провежда интензивно изследване на каверничните биоценози. През 1966-1967 г. И. Повара, Н. Шмид и А. Петку рисуват първия профил на пещерата.

Тя включва активната галерия (река Поникова) и архаичната (зала на колоните на Великата змия). Пещерата Поникова има няколко нива на галерии, а долните са активни. Сред фосилните галерии най-зрелищна е галерията на конкретизация, както и зала с колоните Тук водата и времето създават сталактити и сталагмити с различни форми и размери, куполи и колони, бели варовикови подове, кратуни, пещерни перли, драперии и др. Пещерата Поникова е обявена за пещера-резерват поради изкопаеми останки от *Ursus spelaeus*, много стар фрагмент от халстатската култура и ендемични видове.

Пещерата има три достъпни пътя - главният вход, най-достъпният, се намира в дефилето на Поникова, създадено от едноименния поток, където достига DN 57. След ескалирането на огромни срутвачи се блокове, особено в началото на галерията, той достига почти 500 метра под тавана до 26 метра, с разсеяна светлина, навлизаща дълбоко вътре. В средата на тунела се наблюдава доста стръмен наклон от около 30 метра, в края на който е Галерия на конкретизация, която продължава през по-малка галерия. Преди първото разклонение се намира Колонната зала, където водните капки създават сталактити и сталагмити с различни форми и размери, куполи и колони, бели варовикови подове, пещерни перли завеси и др., Според www.primariaorsova.com.

Започвайки от дефилето на Поникова, до входа през тунела, изкачва склона на един сипей, водеща към галерията на прилепите. Тази галерия се отваря в огромна зала с дължина над 100 метра, широка около 60 метра и висока над 30 метра. На пода ѝ се намират срутени блокове, ями, и могили от гуано от сравнително големи колонии на прилепи.

От тук може да се влезе в план от диклази, на склона и пълна с глина, която принадлежи н Галерия с глина. От тук се отваря Галерията Скѝри (стълби), която води до Галерия Огашулуи Поникова. Третият вход е от към река Дунав, до който се стига с лодка, изминавайки 500 м под стените на Чукару Маре до входа на пещерата.

Пещерата е топла (над 11 градуса по Целзий от юни до октомври), влажна (94-100% в дълбините на галериите), пресичана от течения, които понякога са доста силни. Посещението на пещерата Поникова може да се извършва през цялата година, но е препоръчително между май и октомври. По време на наводненията галерията Поникова често е изцяло или частично наводнена. Препоръчва се посещенията да се провеждат в групи с ръководител, с лампи, гумени ботуши, подходящо оборудване, тъй като обхода на цялата пещера отнема 2-3 часа.

Важно място е **Чукару Маре** (318 м), двучасова маршрут от Дубова с ниско ниво на трудност, където може да се види цялата гледка на Дунавското дефиле. Достъпът до **Чукару Маре** е направен директно от DN 57, в центъра на Дубова на прикл. На 100 м от кметството на Дубова по пътя за Свиница. Дължината на маршрута е около 5 км, който може да се измине за 2 часа. е добре маркиран с жълт триъгълник и е достъпен през цялата година. От самото начало пътеката следва лек наклон през гората. След 1 километър достигате до място за почивка направено в природен парк Железни врати. От тук маршрута продължава през гората, докато стигнем платото, където пътеката се разделя на две. Препоръчително е да пресечете целия хребет до източната граница, от където можете да се любувате на къщите на Дубова и залива Дубова. Както и при Чукару Мик, има отворени точки за изглед, направени от варовикови скали, които предлагат зрелищни образи на Големите Казани и масивния скалист масив Щирбату Маре. Специфичният растителен елемент, който се среща, е *Tulipa Hungarica*. Това е особено забележимо по вода, тъй като неговото местообитание е скалните стени на Чукару Мик. Като фауна, има елени, вълци, дива котка, срещаме се с костенурката на Херман, а по скалните хълмове можем да срещнем усойница с рог (www.turism-orsova.ro).

Пещерата "Ветерани" е една от най-важните пещери В Казаните на Дунав. Тя има богато историческо минало. Мястото е познато от хиляди години. Даките я издигнали като светилище на техния върховен бог Замолксе. Разположението ѝ е в Големите Казани на река Дунав, по-конкретно, в масива „Чукару маре“, в с. Дъбова. Пещерата е сравнително малка, с дължина едва 87 метра, а достъпът до нея се извършва само с лодка. По-надолу по река Дунав при статуята на Дечебал, има плавателни съдове, откъдето можете да се обърнете към пещерата.

Входът е близо до брега. Оттук се изкачва по дървен понтон в устието на пещерата. Входът е бил защитен в стари времена от каменна стена, която може да се види и днес, а след това има кратък коридор и голяма зала. Тази стена разделя входа на пещерата на две. Някои твърдят, че стената е от времето на римляните, други от времето на Австрийската империя.

Смята се, че в пещерата Ветерани по време на даките са принасяни жертви на Замолксе (много птици).

Наистина, пещерата има прозорец, през който светлината прониква по интересен начин. Казват, че тази светлина пада перфектно върху олтара, създаден от даките.

Името на пещерата идва от италианския генерал Ветеран, който я укрепва през седемнадесети век. Това е била отлична точка за наблюдение на реката. Поради стратегическото си значение пещерата "Ветерани" отдавна се оспорва да бъде завладяна.

Пещерата "Ветерани" не е много впечатляваща по отношение на сталактити и сталагмити. Отвътре сега има само останки от стените, прозореца и шахтата. Тя е построена от турски пленници, които сега са поставени над решетката, за да се избегнат инциденти.

АНТРОПИЧНИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ

Статуята Лика на Дечебал, височина 55 м и ширина 25 м (дължина на очите: 4.3 метра, дължина на носа: 7 метра, ширина на носа: 4 метра), се намира в района на Малките Казани (залив Мракония) на левия бряг на река Дунав, където дълбочината на реката е най-висока: 120 метра.

Идеята за изграждането на този базорелеф принадлежи на румънския бизнесмен Иосиф Константин Дръган, историк аматьор, и е продължило 10 години (1994-2004 г.) за 12-те катерачи, които да го довършат. Реализацията му струва на Драган, над един милион долара. Изпълнението на тази статуя се осъществява под ръководството на румънския скулптор Флорин Котарча,

осъществявайки го въпреки опасността от височини, топлина и змиите. Заливът на река Мракония, където се намира най-голямата каменна резба в Европа, може да бъде достигнат само по вода, с лодка. За моделирането на скалата е използван повече от един тон динамит. Под главата на Дечебал в скалата има надпис на латиница: "DECEBALUS REX - DRAGAN FECIT" ("Крал Дечебал – направен от Дръган").

Табула на Траян се намира пред базорелефа на сръбският бряг, е на почти 2000 години. Това е древна мемориална плоча, с дължина 4 метра и височина 1,75 метра, паметник на римския император Траян, издигнат от крал Дечебал, за да отбележи римските императорски войски в Дачия и да почете победите на Римската империя над дакийското царство във войната на Римската империя. 105-106, но и завършването на римския военен път на Траян.

Манастир Мракония се намира и в село Дубова, на 15 км западно от град Оршова, на левия бряг на река Дунав, който образува най-красивото дефиле от цялата му страна, между Оршова и Молдова Ноуа. Манастирът е издигнат на мястото на бившия пункт за наблюдение и напътствие на Дефилето по река Дунав, тъй като поради релефната архитектура, чрез ограничеността на дефилето не може да има едновременно преминаване на два кораба. Тези ограничения и максималното разширяване на реката се наричат "Дунавски казани".

Мястото, където е било повдигнато, се наричало "балон", поради наблюдателната точка там. Той е известен още като манастир в Дунавската долина или в Оградена Веке, близката общност. Думата "mgasonia" означава "скрито място" или "тъмна вода". Манастира Мракония е познава всички исторически трудности, започвайки с нахлуването на нашествениците, заплащането на данъци, завладяването му от чужденци и поглъщането му от водите. Сегашният манастир е построен на мястото на бившия манастир Мракония, построен в едноименната долина. Оригиналният манастир е построен през 1523 г. под юрисдикцията на епископата на Вършец от губернатора на граничния район Карансебеш и Лугож, от владетеля Никола Гърлищеану. Църквата получила празника на св. Пророк Илия. Известно е, че руините му са били покрити от водите на Дунав, които са били задържани в язовира на Желязната врата. Построяването на водноелектрическата централа "Железни врата", направена през 1967 г., разрушава селището, а руините му са покрити от водата от река Дунав. Манастирът не е получил правото да бъде възстановен на друго място, и това става известно като "Манастирът под водата, Мракония".

Ейбентал е селото, което се счита за истински "езиков остров" на чешкото малцинство в Румъния. Ейбентал е основана през 1827 г. по време на втората вълна на колонизация на чехите, която цели да колонизира граничната зона на Австро-Унгарската империя, особено по военни причини. Зоната Железни Врати е визирана по специален начин, Ейбентал е едно от няколко то села на „пeмi“ (жители на Бохемия) което създадено в зоната през онзи период. Повечето от заселниците идват от Пльзен, Клатови (от тези две селища има и много етнически германци сред заселниците, но с времето те денационализират и приемат чешки език), Часлав и Бороун. Основните им занимания са дърводобив и обработка на дървесината и минерали. Тези два клона бяха основните източници на доходи за жителите на Ейбентал. Напоследък обаче Ейбентал преживява силен спад поради неблагоприятните икономически условия след революцията през 1989 г., миграцията на младите хора в градовете и Чешката република, а оттам и бързото стареене. Ако през 1934 г. са живели около 600 души, то през 2000 г. са били само 302 жители.

Крепост Трикуле се намира на левия бряг на река Дунав, в окръг Мехединци, на 4 километра надолу от Свиница. Тук са разположени три кули, разположени в ъглите на хипотетичен триъгълник, който преди издигането на река Дунав (поради строителството на язовира -1971) е бил на стръмния бряг. Днес две от тях се къпят във водите на Дунав, а южната кула е изцяло под вода. Вижданите днес кули са високи 10 и 11 м. Едната е пострадал от търсещите съкровища, които са причинили разпадането на сегментта от към реката. Трите кули са изградени от камък, стените с дебелина от 1,40 метра в основата и почти 0,8 метра в горната част. Кулите са имали три нива отвътре, използвани за различни цели: съхранение на храна, наблюдение и защита на зоната.

Първото документално удостоверение за Крепостта от Свиница е направено в документа, издаден през 1419 г. от Сигизмунд от Люксембург, където е заявено, че унгарският крал е поверил крепостта от Свиница на тамплиерите, за да се гарантира защитата на Дунавската граница. В друг документ от 1443 г. крепостта се появява сред крепостите, защитени от жителите на Банат. Историците, оставят грешно впечатление, говорят за периода между втората половина на 13-ти и началото на 15-ти век, но преди 1430 година.

Руините на Крепостта Коронини / Крепостта Свети Ласислау намират се в близост до село Коронини, на пътя който води от Оршова до Молдова Ноуа и има интересна история. Построена на мястото на древни руини от времето на даките, крепостта е спомената за първи път в документ от 1430 г., от който може да се заключи, че е направен от Сигизмунд от Люксембург през 1428 г. (макар че е доказано, че е по-стар, с поне още един век). Но след 1536 г. вече няма споменавания за крепостта. Една от причините за това е, че след 1526 г. регионът е под османско владичество и градът губи стратегическото си значение. От другата страна на река Дунав, на сръбският бряг, е крепостта Голубац, построена по същото време. Има легенда, разказваща историята на капитан от Коронини, който се е влюбил в робиня от Голубац.

Манастирът Света Ана се намира на хълма на Деалул Мошулуй, място, което предлага уникален пейзаж, доминиращ в град Оршова и околностите му. Този манастир има специална история, основан е от известния военен журналист Памфил Шейкару, който се е бил в района на Оршова като млад лейтенант на 17-ти пехотен полк през Първата световна война. Това, което го е накарало да издигне манастир, е история, която се е случила в годините на войната, инцидент, който го бележи дълбоко.. През есента на 1916 г., точно при Деалул Мошулуй, журналистът заедно с другаря си по оръжие Петре Гъвънску били покрити с пръст, от експлозията на топ на много малко разстояние от тях. И двамата са отървали живи и Шейчару обещал, когато има материални възможности да издигне на това място манастир, в благодарност към Бога, но също и в памет на всички герои, които са загинали за Велика Румъния, както бе отбелязано в самия акт на дарение на манастира на митрополитската църква в Олтения, документ, за който е съобщено в Мюнхен на 24 март 1975 г.

Разположен в центъра на града, **острова Пескъруш** е воден парк, заобиколен от парк Генерал Йон Драгалина.

Римско-католическата катедрала Оршова се счита за архитектурен шедьовър на XX век, представляващ едновременно уникална страница в историята на града, тъй като църквата е свързващ мост между малцинствата от Оршова (германци, чехи, унгарци и др.). Катедралата се намира в централната част на града, в непосредствена близост до "Пазар 1800", с господстващо положение. Църквата е уникална за Европа, като нейните специфични елементи са формата на шатра и кръстовиден покрив. Изграждането на църквата е извършено между 1972 и 1974 г. под ръководството на архитект Ханс Хакелман, по времето на свещеник Йохан Марковити.. В църквата има електронен орган, но също така и стар механичен орган, извършват се религиозни служби, но и концерти. Религиозните служби се провеждат на четири езика: немски, чешки, унгарски и румънски.

Илюстрация на "Пътят на Голгота" е дело на Габриел Попа пресъздадена по съвременен начин. В католическата катедрала в Оршова са изобразени в религиозни образи: болшевишкият революционер В.И.Ленин, гимнастичката Надя Команечи, бившият бийтълс Джон Ленън и румънските актьори Флорин Пиерис и Ана Селес.

ТУРИСТИЧЕСКА ИНФРАСТРУКТУРА

НАСТАНЯВАНЕ

Районът от Оршова до Дубова има много места за настаняване, повечето от които са класифицирани като къщи за гости, които предлагат и развлекателни услуги като екскурзии с лодка, понтон или разходка с лодка и басейни. Списъкът показва няколко от тях, те са около 70 .

Ешелница

- Къща за гости „Steaua Dunarii ”, ул. „Дунарий”, № 1016, 48 места, 24 стаи. Ресторант, паркинг, конферентна зала, тераса, понтон, тел: 0722 207 918
- Къща за гости Doina, Dn 57, км 2, 12 места. Басейн, ресторант, интернет, барбекю в двора, детска площадка, тераса или беседка, тел: 0751057725
- Къща за гости La Ponton. 34 места. Ресторант, барбекю в двора, продажби на местни продукти, тиймбилдинг дейности, детска площадка, тераса или беседка, Тел: 0724.165.732, 0722.598.497
- Къща за гости Septembrie, DN 57, 36 места. Басейн, интернет, барбекю в двора, детска площадка, тераса или беседка, Тел: 0726135065
- Къща за гости Ancoga, 35 места. Басейн, ресторант, интернет, тераса или беседка, тел. 0731031248, 0372745115
- Ваканционна къща Flaviana, 10 места. Басейн, интернет, барбекю в двора, детска площадка, тераса или беседка, тел: 0724405968
- Къща за гости Maria, 8 места. Барбекю в двора, Детска площадка, Тераса или беседка, Тел: 0721.514.009, 0749.017.236, 0741.115.286
- Ваканционно селище Bell Ale, ул. Мракония, 12 места (4 стаи), 4 дървени бунгала плюс едно каменно с мебели от масивно дърво, тераса, беседка с барбекю, лодка включена в цената на нощувката. Тел: 0744 316 060, 0743 109 883

Дъбова

- Къща Пещера Поникова, Дъбова; ул. Поникова № 8. 8 възрастни , 4 помещения за настаняване, тел. 0799 087 736
- Къща за гости Melba, Дубова, ул. Дунарии, № 1. 20 възрастни и 9 деца в 10 помещения за настаняване, ресторант, паркинг, тераса, тел: 0727 474 179, 0758 076 666
- Къща за гости Dana, Дъбова, Dn57, № 5. 10 възрастни в 4 помещения за настаняване. Билиард, градина, беседка, барбекю, тераса, паркинг, надуваем басейн, тел: 0770 537 233
- Ваканционна къща Агера, Дубова, DN 57, № 57, 8 възрастни в 4 помещения за настаняване. Беседка, барбекю, малък басейн, плаж, риболов, тел: 0742 329 258
- Къща за гости Дечебал ****, Дубова, ул. Дубова, 36 възрастни в 15 помещения за настаняване. Тераса, международен ресторант, сръбски специалитети, риболов, плувен басейн, понтон (риболов, отдох), паркинг, тел: 0747 808 585, 0252 368 032
- Къща за гости BeaSara, Дъбова, ул. Казанеле № 11, 8 възрастни в 4 помещения за настаняване. Грил, беседка, детска площадка, водни спортове и рибарски лодки, каяк, басейн, тел: 0724 315 202
- Вила Victor, Дъбова, ул. Дубова, № 2, 12 възрастни в 5 помещения за настаняване Барбекю, люлки, плувен басейн, шезлонги за плажа, срещу заплащане, разходка с лодка, тел: 0725 251 162
- Къща за гости Panogamic, Дъбова, ул. Дунарии № 37, 12 възрастни и 7 деца в 6 помещения за настаняване. Тераса, кухня, телевизор, плувен басейн, плаж, място за паркиране, велосипеди, тел: 0745 323 343

- Къща за гости Alexia, Дъбова, DN 6, № 43, 16 възрастни и 4 деца в 8 помещения за настаняване. Напълно оборудвано барбекю, барбекю, понтон, паркинг, тераси, шезлонги, люлка, плуven басейн, барбекю за 12 души, тел: 0754 725 698
- Вила Andrei, Дубова, ул. Принчипала, № 4, 12 възрастни в 5 помещения за настаняване
Понтон, беседка, шезлонги, спортна площадка, 4 тераси с изглед към Дунав, барбекю, риболов, паркинг, тел: 0744 546 521
- Ваканционна къща Madona, Дубова, 13 места. Басейн, интернет, барбекю в двора, детска площадка, тераса, беседка, тел: 0740091993
- Пансион Dubova, Дубова, 12 места. Интернет, барбекю в двора, тераса или беседка, Телефон: 0747872031, 0747094173, 0742966051
- Бунгала Valea Ponicovei, Дубова. 8 места. Интернет, барбекю в двора, тиймбилдинг дейности, тераса или беседка, тел. 0743100853

Оршова

- Зелената къща, Оршова. Стаи, Апартамент - 25 места. Интернет, барбекю в двора, детска площадка, тераса или беседка, Тел: 0744954191
- Хотел Меридиан ***, ул. Ероилор, № 21. 20 двойни стаи + 2 апартамента. Ресторанти, конферентна зала, бар, билиард, паркинг, тел: 0252362800
- Хотел Аполодор ***, ул. Страда 1 Декември 1918, №1 10 стаи. Ресторант, плаж, понтон, паркинг, бар, тел: 0352 415 925
- Къща за гости Dunavis, Ал. Влахуца, №. 10, Оршова, 17 места, 6 стаи. Паркинг, тераса, басейн, барбекю, велосипеди под наем, тел: 0764 351 314

ХРАНЕНЕ

- Ресторанта на къщите за гости Steaua Danube, Doina, La Ponton, Septembrie, Ancora, Ешелница
- Ресторанта на къща за гости Мелба, Дъбова
- Международен, сръбски, рибен ресторант на къща за гости Decebal, Дубова
- Ресторанта на Хотел Меридиан, Аполодор, Оршова

ОТДИХ

- Риболов, лов, колоездене и планинско колоездене, трекинг, алпинизъм
- Круизи по Дунав в района на Казаните с малки или големи лодки. Река Дунав с тиха или буйна вода в уникален, живописен варовиков „казан“ предлага възможности за плаж и риболов, повечето от които осигуряват удобства в този смисъл.
- Барбекю, туризъм, планинско колоездене

УСЛУГИ

4 хранителни магазина в Дубова. Супермаркет Billa и Penny в Оршова

Услуги за настаняване и хранене, предлагани от къщите за гости, както и паркинг, плуven басейн, плаж, тенис / футболно игрище, билиард, тенис на маса и развлекателни лодки и дунавски разходки за 12-14 души

Туристическа информация чрез туристическия информационен център в Дробета Турну-Северин, Оршова и чрез туристическия информационен център на природен парк Железни врата в Дубова и Мракония.

BIBLIOGRAFIE

1. Angelescu, C., Jula, D.(1997), Timpul liber- condiționări și implicații economice, Editura Economică, București.
2. Asociația Pro-Mehedinți (2016), Studiu de marketing turistic pentru zona transfrontalieră Mehedinți-Vidin, Proiect Interreg România-Bulgaria
3. Benea, D. (1995), Dacia Sud-Vestică în secolele III-IV, Editura de Vest
4. Bleahu, M., Decu, V., Negrea, Ș., Plesa, C., Povara, I., Viehmann, I. (1976), Peșteri din România, Editura Științifică și Enciclopedică, București
5. Boteanu, C., Borloveanu, D. (2016), Ponoarele-studiu monografic, Editura MJM, Craiova
6. Carbon, Climate-Resilient Infrastructure, *Documents de travail de l'OCDE sur l'environnement*, n° 48, Éditions OCDE, Paris, <http://dx.doi.org/10.1787/5k8zth7s6s6d-en>.
7. Cocean, P., Vlăsceanu, Ghe., Negoescu, B. (2005), Geografia generală a turismului, Editura Meteor Press, București
8. Cocean, P. (1995), Peșterile României, Editura Dacia, Cluj-Napoca
9. Conférence de l'OMT sur les statistiques du tourisme, 21-24 juin 2017, voir: <https://custom.cvent.com/E5C28A0D212A415D9AD3C8B699EBC072/files/9ed2a593f6eb4d24806b3f2645f8f1a2.pdf>.
10. Cosmescu, I.(1998), Turismul – Fenomen complex contemporan, București, Editura Economică, București
11. Corfee-Morlot, J; Marchal, V; Kauffmann, C; Kennedy, C; Stewart, F; et al. (2012) Towards a Green Investment Policy Framework: The case of low-carbon, climate-resilient infrastructure, OECD Environment Working Papers; Paris, **67 pp.**
12. Forlani D., Parthasarathy M., Dinamic market definition: an oriented marketing perspective, International Marketing Review, vol.20, nr.2, 2003
13. Jafari, J (2001). The Scientification of Tourism. In Hosts and Guests Revisited: Tourism Issues of The 21st Century, V.L. Smith and M. Brent (Eds), New York: Cognizant Communication, pp.28-41
14. Kyyrä, S. (Ed.). (2013). Ennakoinnista kilpailukykyä Lapin matkailulle: Toimintaa ja tulevaisuuskuvia. Rovaniemi: Multidimensional Tourism Institute, University of Lapland. Lapland Tourism Strategy. (2015–2018). Lapin Liitto. Retrieved from http://www.lappi.fi/lapinliitto/c/document_library/get_file?folderId=2265071&name=DLFE-25498.pdf
15. Laimer, P. (2017), « Tourism Indicators for Measuring SDGs », document de conférence présenté à la 6e International UNWTO Conference on Tourism Statistics “Measuring Sustainable Tourism”
16. Leiper, N. (2004). *Tourism management*, 3, Sydney, Australia: Pearson Education
17. OCDE (2017a), « Financing approaches for tourism SMEs and entrepreneurs », *Études de l'OCDE sur le tourisme*, n° 2017/03, Éditions OCDE, Paris, <http://dx.doi.org/10.1787/8d06572a-en>.
18. OCDE (2017b), *Green Growth Indicators 2017*, Éditions OCDE, Paris, <http://dx.doi.org/10.1787/9789264268586-en>.
19. OCDE (2017c), *Le financement des PME et des entrepreneurs 2017 – Tableau de bord de l'OCDE*, Éditions OCDE, Paris, http://dx.doi.org/10.1787/fin_sme_ent-2017-en.
20. OCDE (2017d), « Sustaining nature-based tourism in Iceland », in *OECD Economic Surveys: Iceland*, Éditions OCDE, Paris.
21. OCDE (2017e), *Tourism Policy Review of Mexico*, Éditions OCDE, Paris, <http://dx.doi.org/10.1787/9789264266575-en>.
22. OCDE (2018), *Tendances et politiques du tourisme de l'OCDE 2018*, Éditions OCDE, Paris. <http://dx.doi.org/10.1787/tour-2018-fr>

23. OMT (2014), *10 YPF Sustainable Tourism Programme: Concept Note*, Organisation mondiale du tourisme, voir :

<http://cf.cdn.unwto.org/sites/all/files/docpdf/10yfpstpconceptnotedec2014.pdf>.

24. Rantala, O., Rokenes, A., & Valkonen, J. (2016). Is adventure tourism a coherent concept? A review of research approaches on adventure tourism. *Annals of Leisure Research*.

www.geoparcmehedinti.ro

www.pnportiledefier.ro

www.ponoare.ro

<http://www.traveleuropa.ro/obiective-turistice-drobeta-turnu-severin-termele-drobeta/>

www.primariaorsova.ro

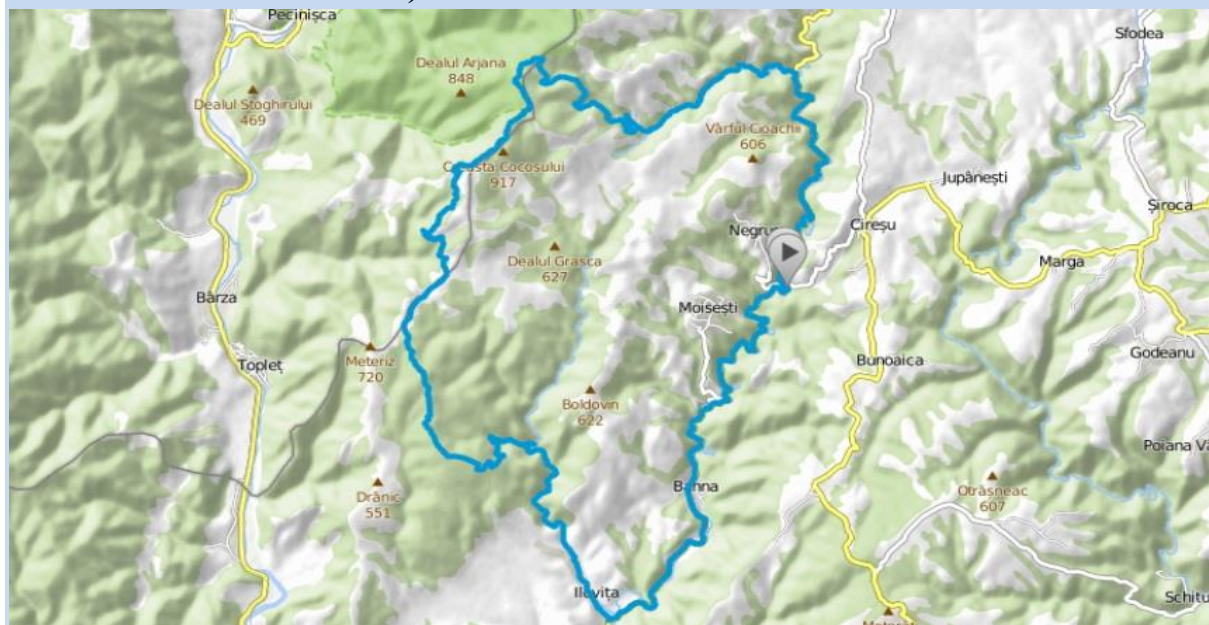
www.clisuradunarii.eu

www.turism-orsova.ro

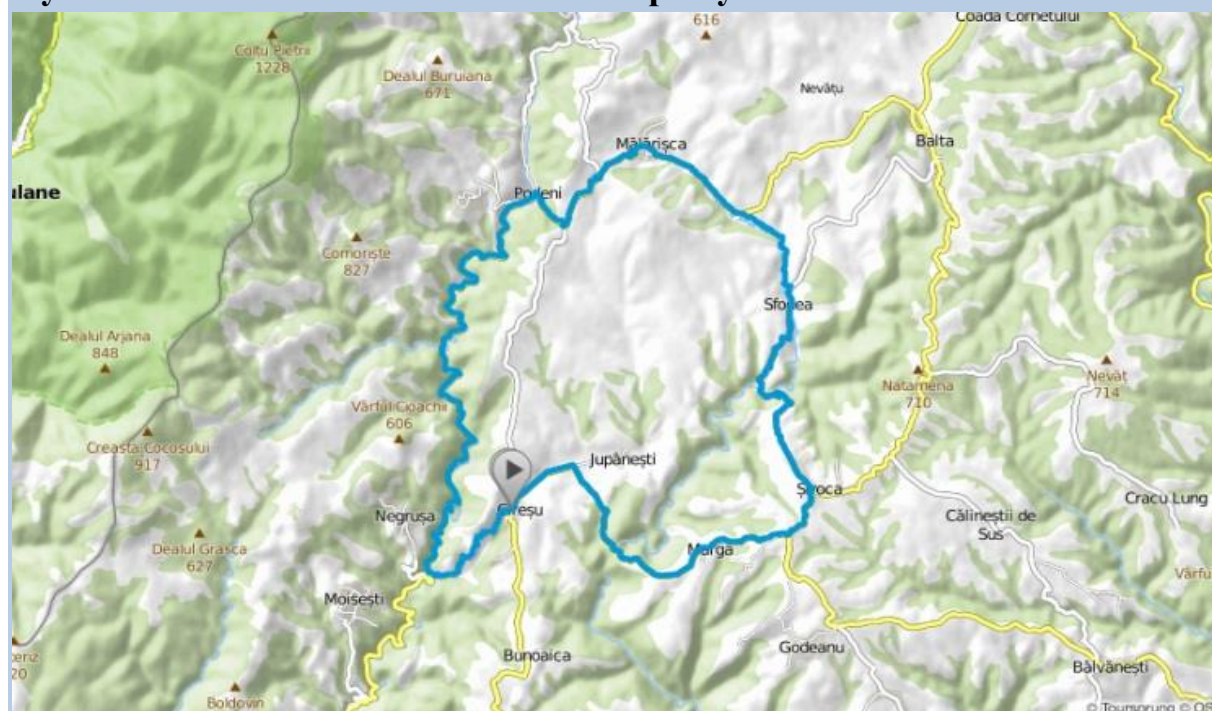
<http://pe-harta.ro/mehedinti>

ПРИЛОЖЕНИЯ

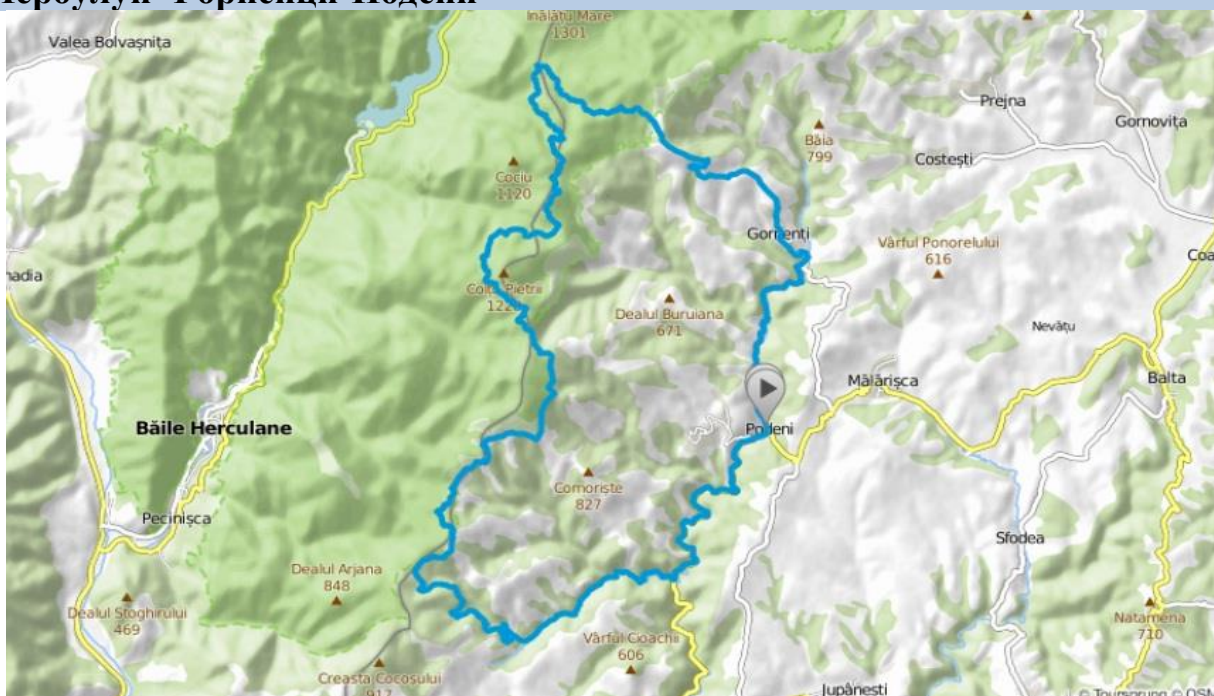
A1. Чирешу (Пункт на планинското спасяване) -Бахна-Иловица-Метериз-Креаста Кокошулуй-Тополова-Валеа Бахней-Чирешу (Пункт на планинското спасяване)

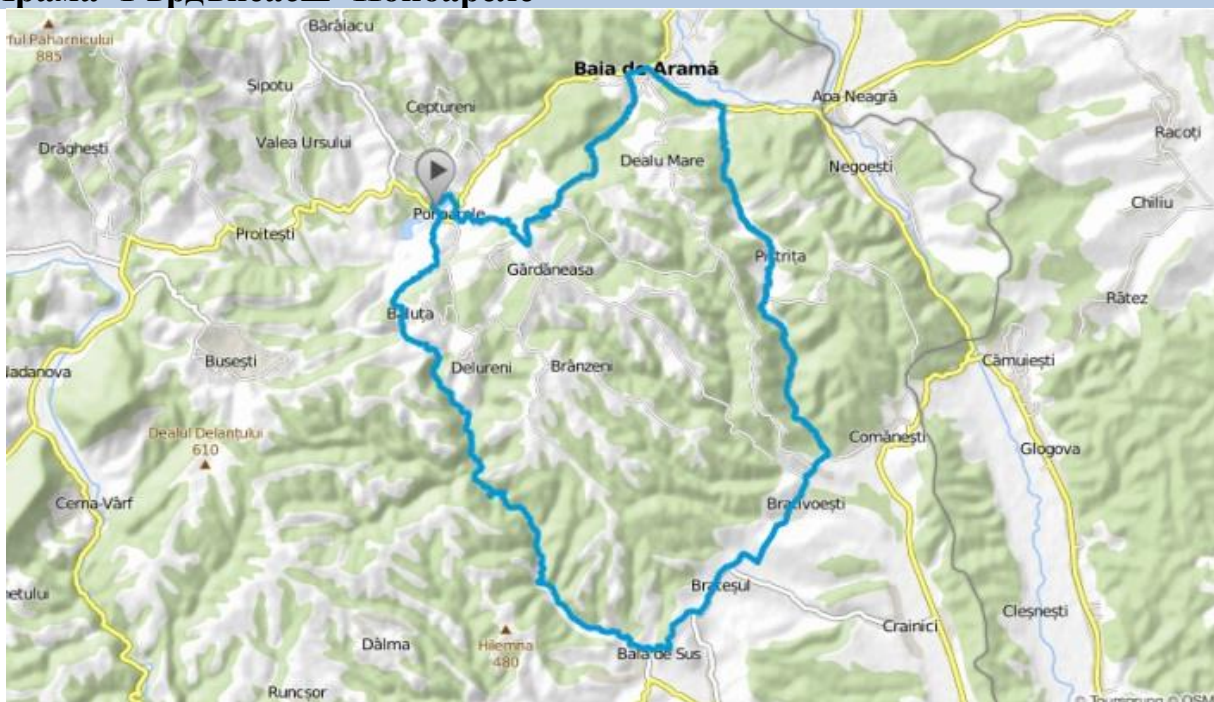
A3. Чирешу-Марга-Широка-Сфоеда-Маларишка-Подени-Валеа Бахней-Пункт на планинското спасяване- Чирешу

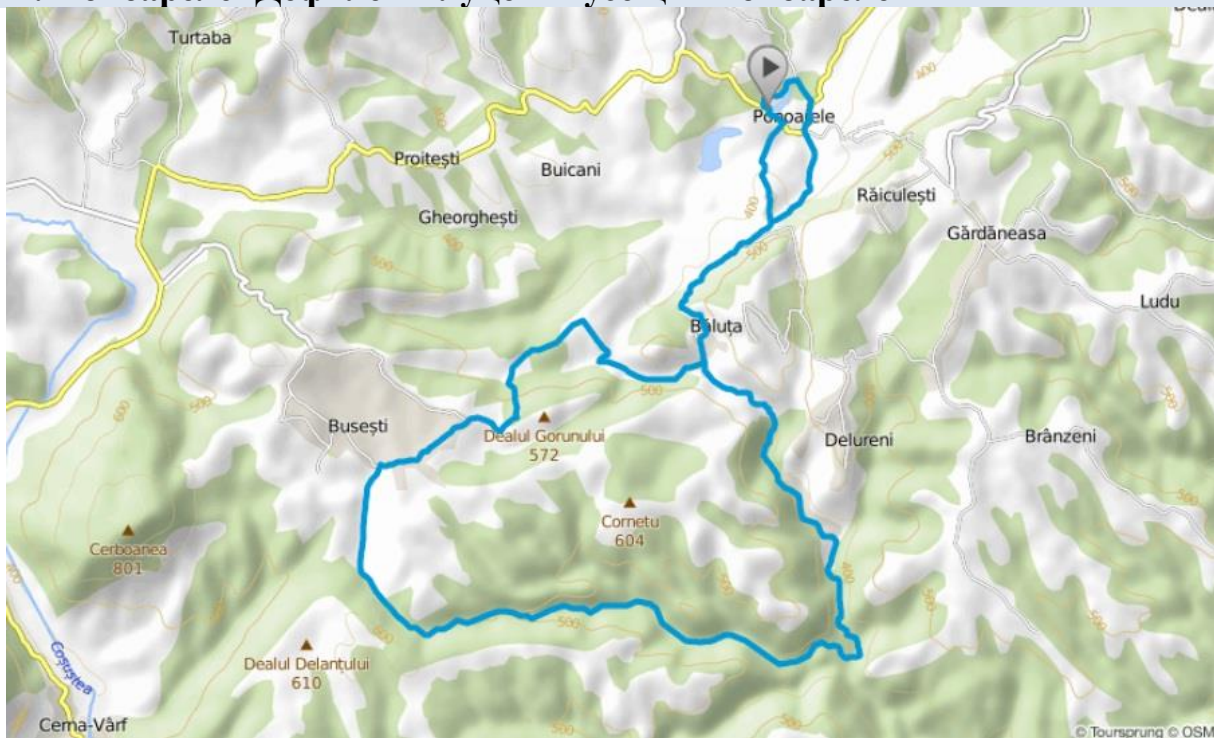
A4. Подени-Тополова-Възвишенията на Планини Мехединци- Балта Чербулуй- Горненци-Подени

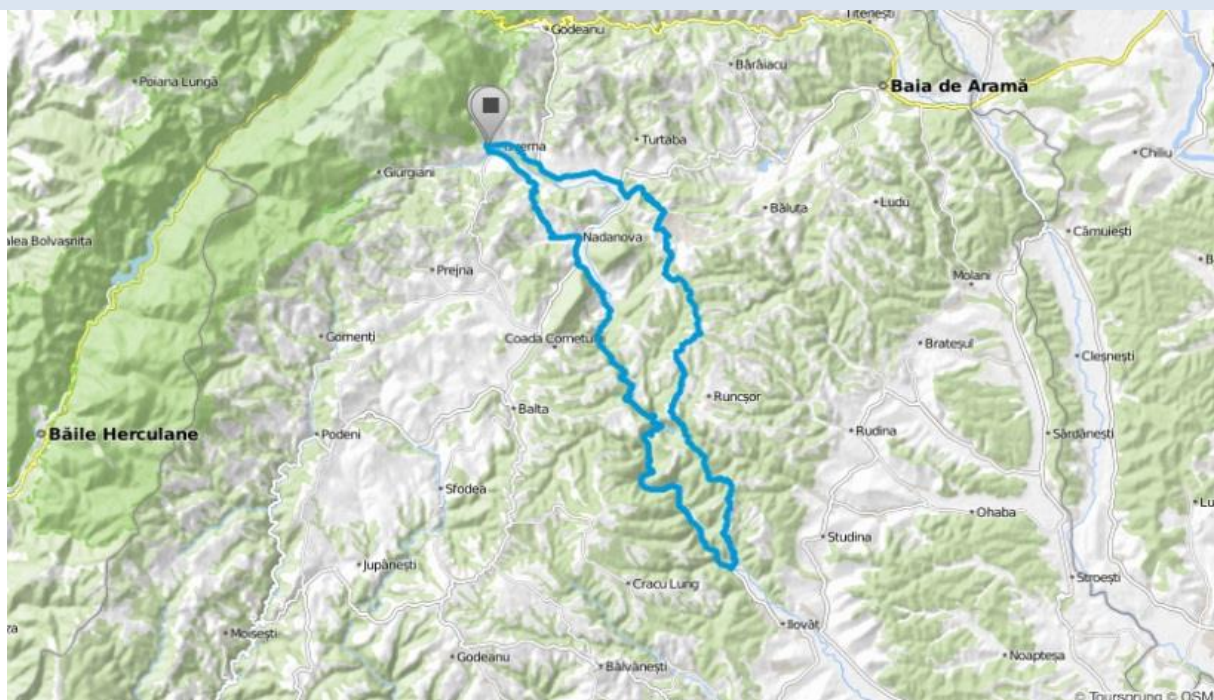
A6. Поноареле- Дефиле Бълуцей- Бала де Сус- Бративоиеси- Бая де Арама- Гърдьнеасш- Поноареле

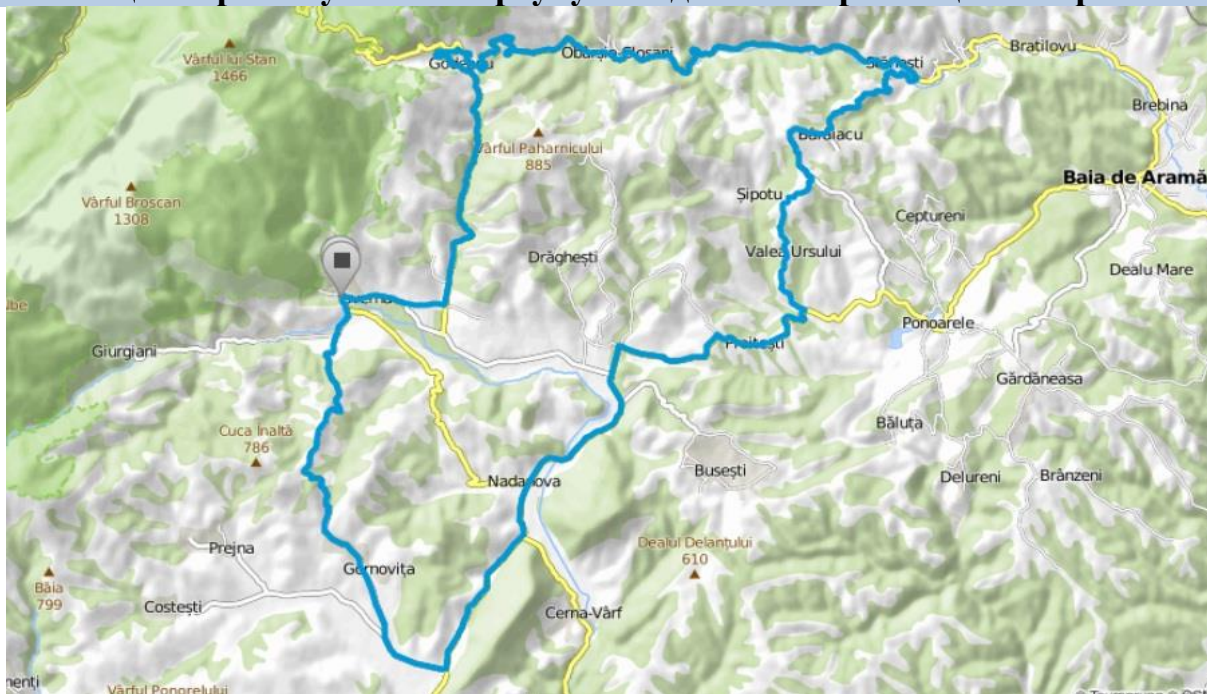
A7. Поноареле- Дефиле Бълуцей- Бусеши- Поноареле

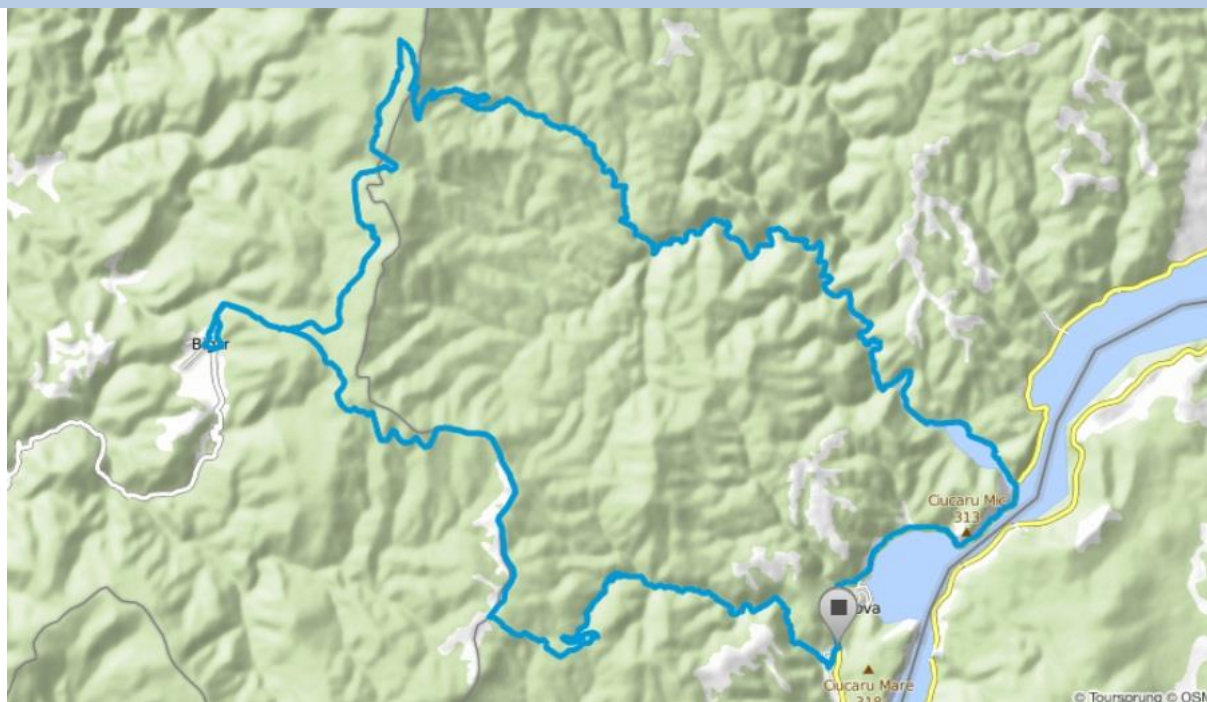
А8. Исверна- Наданова- Черна връх – Фиризу-Дълбочица- Бусещи- Исверна

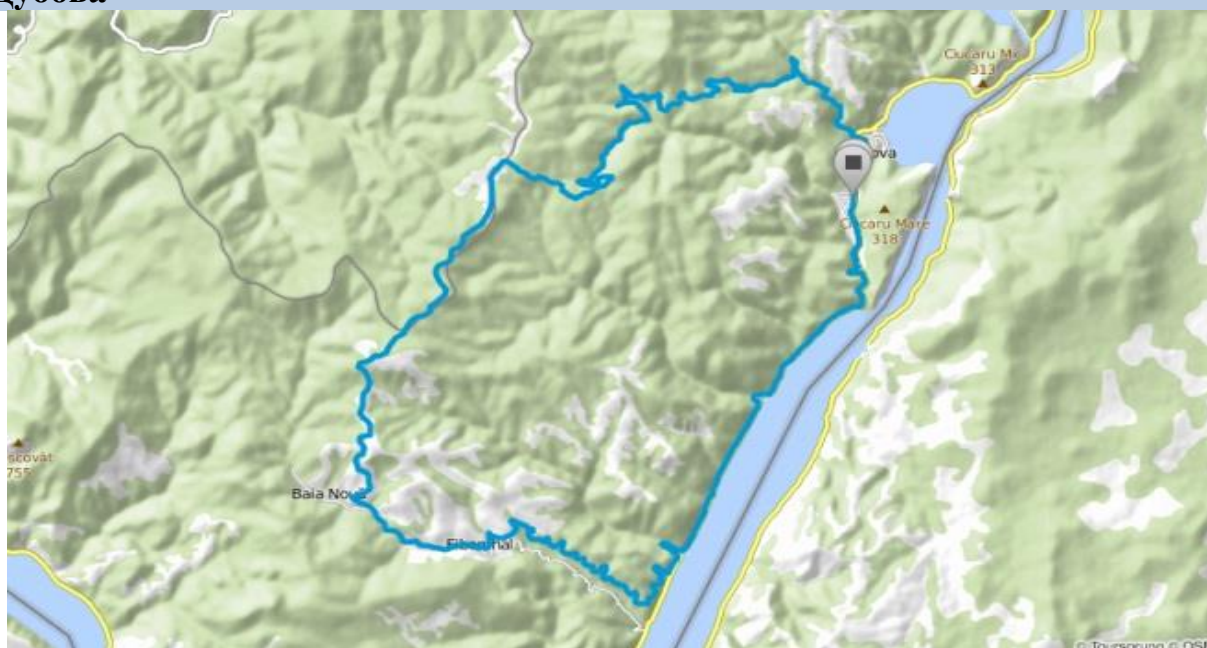
**A9. Исверна-Селищеа- Валеа Верде-Годеану-Обършиа Клошани-
Стънещи-Бъръиаку- Валеа Урсулуй-Наданова-Горновица-Исверна**

B1. Дубова-Мракониа- Бигър- Пояна Равна- Валеа Пониковей- Дубова

В2. Дубова – Валеа Сатулуй-Деалул Кочинилор- Пояна Равна- Ейбентал-Дубова

В3. Ешелница – Брегеда - Ешелница

